

תוכן עניינים

עמוד	מספר הנספח	שם הנספח
3	1	העתק "צילומי מסך" של תוצאות הקלדה בגוגל של המונח, לדוגמה, "דחיה על הסף"
5	2	תוצאות המסך הראשון במאגר "תקדין לייט", בו מופיעה רשימת ההחלטות בה מופיע המונח האמור ותוצאות המסך השני הכולל את ההחלטה אשר נבחרה מתוך הרשימה האמורה
9	3	הודעת שר המשפטים, מיום 28.12.2008, על מינוי ועדת אנגלרד
13	4	פניית ועדת אנגלרד לעותרת, מיום 16.1.2012
15	5	ניר עמדה מטעם העותרת, מיום 7.2.2012
18	6	ניר עמדה משלים מטעם העותרת, מיום 26.6.2013
25	7	כתב ההתחייבות מיום 28.4.2008, עליו חתמה העותרת
27	8	תכתובת מייל, מיום 15.1.2013, והעתק כתב ההתחייבות המעודכן הצרוף לה
30	9	פניית רמו"ט לב"כ העותרת, מיום 29.4.2013, ותשובת העותרת, מיום 16.5.2013
33	10	הודעת דוא"ל של עו"ד מורן פרוינד מטעם המשיבה, מיום 5.11.2013

35	11	דוא"ל מטעם ב"כ העותרת, מיום 13.11.2013, ותשובת עו"ד פרוינד, מיום 18.11.2013
37	12	תכתובת דוא"ל עם ב"כ רמו"ט, עו"ד אשכנזי, מיום 21.11.2013
40	13	הודעת דוא"ל, מיום 1.12.2013, וכתב ההתחייבות
43	14	העתק טיעוני העותרת, מיום 17.12.2013, והשלמת פסיקה, מיום 13.1.2014
125	15	תכתובת דוא"ל, מיום 26.12.2013
128	16	העתק הודעת המשיבה, מיום 15.6.2014, ותגובת ב"כ העותרת מאותו היום
131	17	הודעת דוא"ל, מיום 25.6.2014
134	18	מכתב העותרת למשיבה, מיום 26.6.2014
147	19	הודעת דוא"ל, מיום 30.6.2014
151	20	תגובת ב"כ המשיבה, מיום 30.6.2014 ; מכתב ב"כ העותרת ותשובת ב"כ המשיבה, מיום 1.7.2014
155	21	הודעת דוא"ל של המשיבה, מיום 18.8.2014, על צרופותיה
160	22	מכתבו של כב' השופט (בדימו') מ' גל, מיום 5.8.2009

העתק "צילומי מסך" של תוצאות
הקלדה בגוגל של המונח, לדוגמה,
"דחיה על הסף"

נספח מס' 1

עמוד 3

העתק "צילומי מסך" של תוצאות
הקלדה בגוגל של המונח, לדוגמה,
"דחיה על הסף"

נספח מס' 1

עמוד 3

לשינוי תוצאות למנוח "דחיה על הרע" ב-Google

"דחיה על הרע"

- Web
- Videos
- Images
- News
- More
- Search tools

About 53,500 results (0.28 seconds)

דחיה על הרע מופיע בפסקי דין וחוקים | Takdin

www.takdin.co.il/search/ [Translate this page](#)
דחיה על הרע - מידע משפטי מתקדן - מאגר המשפטי הטוב ביותר בישראל - 18.12.2014

www.bizportal.co.il/article/168486 [Translate this page](#)
סד"א/דחיה על הרע עקב שימוש לרעה בהליכי ביט"ש/מחוזי - Bizportal

www.psakdin.co.il [Translate this page](#)
בת המשפט קיבל בקשת רשות ערעור כנגד דחיית תביעה על הסף בגן שימוש - 20.12.2014
לרעה בהליכי משפט. מלבד כי לא אמור לקיום כלפי המערערים "משחק שיפוט" אשר יזנע...

ערעור על דחיה על הרע של תביעת לשון הרע - פסקדון

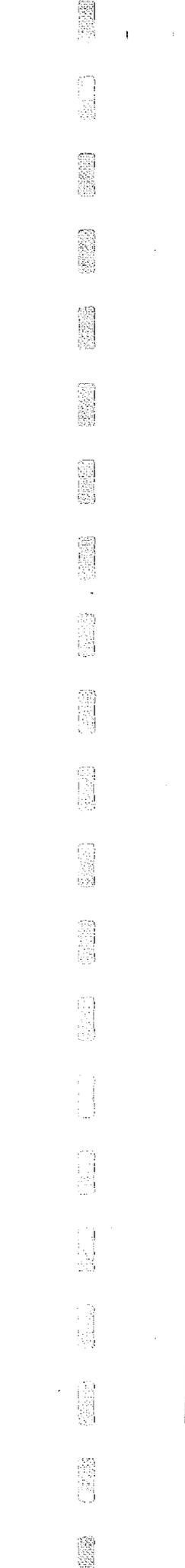
www.psakdin.co.il [Translate this page](#)
השופט ד' דורנין השבירות. ההליכים ותשעות 26.1.97 הוחתה המשיבה (זרלן) המשיבה, או פקלטיס-המדענית. במשרה כממלאת בתא ד' 1. מקום היעץ המשפטי לממשלה על פתיחה...

ערעור על אי דחיה על הרע של קובלנה פלילית בגין לשון הרע - פסקדון

www.psakdin.co.il [Translate this page](#)
השופט ד' ברלמן א. השבירות הרלוונטיות במתק זה אינן שניות במחלוקת, ואלו הן: 1. המשיב 1 יעקב מנחם זלמן; המשיב 2. מיש בוס 20.12.2014 קובלנה פלילית (ל"פ 155100, זלמן...

מחיקה/דחיה על הרע - אתר הפורומים המשפטיים

www.psakdin.co.il [Translate this page](#)

תוצאות המסך הראשון במאגר "תקדין
לייט", בו מופיעה רשימת ההחלטות בה
מופיע המונח האמור ותוצאות המסך
השני הכולל את ההחלטה אשר נבחרה
מתוך הרשימה האמורה

נספח מס' 2

עמוד 5

תוצאות המסך הראשון במאגר "תקדין
לייט", בו מופיעה רשימת ההחלטות בה
מופיע המונח האמור ותוצאות המסך
השני הכולל את ההחלטה אשר נבחרה
מתוך הרשימה האמורה

נספח מס' 2

עמוד 5

מספר הטלפון: 052-5222222

שם החברה: ארבעה עשר

מיקום: תל אביב
רחוב: רמת אהרן 10

שם המוצר: ארבעה עשר

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

כל סוגי תרגומים במחירים ללא תחרות

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

מחיר: 1200 ש"ח

הודעת שר המשפטים, מיום
28.12.2008, על מינוי ועדת

אנגלרד

נספח מס' 3

עמוד 9

הודעת שר המשפטים, מיום
28.12.2008, על מינוי ועדת

אנגלרד

נספח מס' 3

עמוד 9

שר המשפטים

ירושלים
כ"א טבת תשע"א
28 דצמבר 2010

מס' מכתב: 2010-0002-13830
פנימי: מ-מ
(בתשובה נא לציין מס' מכתבנו)

הנהלת בתי המשפט
הלשכה המשפטית
1911 י"ג
נתקבל/נבדק

לכבוד
השופט (בדימוי) יצחק אנגלרד
השופטת (בדימוי) ברכה אופיר – תם
השופטת אירית כהן
הגבי לאה רקובר
מר יורם הכהן
הגבי ליאת בן מאיר שלום
עו"ד אבנר פינצ'וק
עו"ד דן חי
מר יחנאל לימור

(גבי)

שלום רב,

הנדון: הוועדה לבחינת שאלות הנוגעות לפרסום פרטים מזהים בפסקי דין ובהחלטות של בתי המשפט ולעיון בתיקי בתי המשפט

א. מוקמת בזאת ועדה לבחינת שאלות הנוגעות לפרסום פרטים מזהים בפסקי דין ובהחלטות של בתי המשפט ולעיון בתיקי בתי המשפט.

ב. הוועדה מתבקשת ליתן דעתה למכלול השאלות הקשורות למתח בין עיקרון הפומביות, זכות הציבור לדעת, והרצון לאפשר ביקורת ומחקר על בתי המשפט, לבין הזכות לפרטיות, חשיבות ההגנה על קטינים וחסיים ואיסור לשון הרע וליתן המלצותיה באשר לאזכורם של פרטים מזהים בפסקי דין ובהחלטות של בתי משפט, בהתחשב בין היתר בפרסומם של פסקי הדין במאגרים משפטיים ובאינטרנט, כמו גם באשר להסדרים הנוגעים לעיון בתיקי בתי משפט. הוועדה הנכבדה מתבקשת להגיש המלצותיה ומסקנותיה לשר המשפטים תוך 90 ימים מיום קבלת המינוי.

שר המשפטים

- ג. הריני מתכבד למנותכם כתברי הוועדה הנדונה.
- ד. השופט (בדימוי) יצחק אנגלרד ישמש כיושב ראש הוועדה.
- ה. אני מודה לכם על נכונותכם לתרום מזמנכם בעשייה חשובה זו ומאחל לכם הצלחה בתפקידכם החשוב.

בברכה,

יעקב

יעקב ואמן

**הועדה לבחינת שאלות הוגעות לפרסום פרטים
מזרים בפסקי דין ובחלואות של בתי המשפט
ולעיון בחיקי בית המשפט**

הועדה שבנדון, בראשות שופט בית המשפט העליון (בדיעבד) יצחק אגלוד, הוקמה על ידי שר המשפטים, במטרה לבחון את מכלול השאלות והקשות באזכורם של פרטים מזהים בפסקי דין ובחלואות של בתי המשפט, בהחשב פריטטים של מסמכים אלו במאגרים משפטיים ובאתר אינטרנט.

הועדה מזמינה את האיגוד החדש, להביע את עמדתו בתוב, בסיוע השונות אשר קשורות במחום עסוקה.

את העמדות יש לשלוח עד יום, כ"ב באדר תשע"ג, 4.3.13, אל הכתובת הבאה: הנהלת בתי המשפט, תל שכה המשפטית
רח' ננפו נשרים 22, ירושלים 95464

לסמ

פניית ועדת אנגלרד לעותרת, מיום

16.1.2012

נספח מס' 4

עמוד 13

פניית ועדת אנגלרד לעותרת, מיום

16.1.2012

נספח מס' 4

עמוד 13

אילנות וירוק

לל משה בן-דודא' בלל

עלל ל'

9' ארמון קרול קלמנסו קק אנקל'

אל קארל יל'

5' ארמון' ב' וירוקו ארמון קלמנסו ע - 8 קסטרול זיוז' ארמון נא רוק קרול קלמנסו

מק בלום ארמון קסמ' לל קלמנסו מ' ע' ארמון'

קסמ' לל קלמנסו ארמון קלמנסו ויל קלמנסו קרול מ' ארמון

4' ארמון קרול מ' ארמון קלמנסו ע' ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

קלמנסו מ' קסמ' ויל קלמנסו ארמון קלמנסו

קרמון מ' בלום ארמון קסמ' לל קלמנסו מ' ע' ארמון' קלמנסו לל ויל

קלמנסו' ארמון ויל ק' ארמון ויל ק' ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

ארמון ויל ק' ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

מ' ע' ארמון ויל קלמנסו קרול מ' ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

3' וירוקו ויל ק' ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

2' ארמון ויל ק' ארמון (קלמנסו) ארמון

1' ארמון קלמנסו ארמון ויל ק' ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

אילנות: ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

א' א'

ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

ארמון

קלמנסו

2012 ארמון זיוז

ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

אילנות: ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו ארמון קלמנסו

ניר עמדה מטעם העותרת, מיום

7.2.2012

נספח מס' 5

עמוד 15

ניר עמדה מטעם העותרת, מיום

7.2.2012

נספח מס' 5

עמוד 15

תאריך: 7/2/2012

לכבוד:

הגב' ורד שביט פינקלשטיין, עו"ד

הועדה לבחינת שאלות הנוגעות לפרסום פרטים מזהים בפסקי דין ובהחלטות של בתי המשפט

הנדון: עמדת חברת חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ בנוגע לפרסום פסקי דין במאגרים משפטיים ובאינטרנט

(סימוכין: מכתבכם מיום 16.1.2012)

1. אנו מודים לכם על פנייתכם ומתכבדים בזה להציג את עמדתנו בנוגע לעניין שבנדון.
2. מאגרי המידע המשפטיים, "תקדין" ו"דינים ועוד", המצויים בבעלותה של חברתנו, מרכזים בתוכם, בין היתר, פסקי דין והחלטות שיפוטיות אשר פרסומם לא נאסר על ידי הנהלת בתי המשפט או בית המשפט, ואשר עברו סינון וביקורת נוספים על ידי חברתנו בטרם פורסמו על ידה. בהתאם, ככל שישנה מגבלת פרסום כלשהי או חל צו איסור פרסום, נמנעת חברתנו מלפרסם את פסקי הדין וההחלטות הרלבנטיות.
3. מובן מאליו הוא כי מאגרי המידע המשפטיים המצויים בבעלותה של חברתנו מהווים צינור חשוב מאין כמותו, המאפשר לציבור עורכי הדין והמשפטיים ולציבור הרחב, ללמוד אודות פסקי הדין וההחלטות אשר פורסמו על ידי בתי המשפט. בנסיבות אלה, מאפשרת חברתנו את קיומו בפועל של העיקרון העל חוקתי של פומביות הדיון.
4. לדעתה של חברתנו, נקודת המוצא הנכונה לדיון הנה, כי ההגבלה על פרסום של פסקי דין והחלטות שיפוטיות צריך שיהיה מצומצם ככל שניתן, למעט החריגים הקבועים בחוק.
5. זאת ועוד: העובדה כי פלוני היה מעורב במספר הליכים משפטיים כאלה או אחרים; הציג גרסה מסוימת וטען טענות מסוימות בגדרו של ההליך, עשויה להיות בעלת נפקות רבה מאד בהליכים אחרים, במגוון רחב מאד של אופנים, בכלל זה קביעות שיפוטיות שניתנו בנוגע לבעל הדין או למעשים אותם ביצע, ומשמעותן המשפטית. על אדגים אלה ניצבת, ובין היתר, דוקטרינת מעשה בית דין והשתק שיפוטי.
6. לעניין יישומו האופרטיבי של עיקרון פומביות הדיון, אנו סבורים כי יש מקום לקבוע באופן ברור שזוהי אחיזתה הבלעדית של מדינת ישראל, באמצעות הנהלת בתי המשפט, לערוך סינון מתאים של פסקי הדין וההחלטות השיפוטיות השונות, ולהעבירן בנוסח המתור לפרסום, בהתאם לעקרונות אשר פורטו לעיל. לצורך זה ראוי לשקול להמליץ למערכת בתי המשפט לעשות שימוש במערכות הסינון הקיימות במגזר הפרטי, כבר בשלב הסינון

שירותים מתקדמים למידע עסקי

חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ
רח' יד תרצה 22, תל אביב 67778

הראשוני המבוצע על ידה, לפני העברת פסקי הדין וההחלטות לגופים פרטיים שונים.

למדינת ישראל הכלים הטובים ביותר לערוך את האיזון המתאים בין עקרון פומביות הדין לצורך להתחשב בחריגים מסוימים.

ככל שהוועדה תסבור, כי גם למאגרי המידע המשפטיים צריך שתהא אחריות כלשהי בעניין זה, הרי שיש לנסח קריטריונים ברורים ונהירים באשר למוחזר ולאסור בפרסום, וכן בנוגע לאחריות המדויקת המוטלת על גופים כגון חברתנו בעניין זה.

7. לסיכום, לדעתה של חברתנו, כל הסדר מחייב מתן עדיפות לעקרון פומביות הדין אשר ביסודו עומדים, כמפורט לעיל, עקרון חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת. בהתאם, יש לאפשר פרסום מלא של פסקי דין והחלטות, כאשר פגיעה בפרסום שכזה צריכה להיות במשורה.

8. בהמשך לאמור לעיל, נודה אם תיוותר לחברתנו ההזדמנות להתייצב בפני הוועדה ולפרט את עמדתה בהרחבה לפני מתן החלטה בעניין.

בכבוד רב ובברכה,

חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ

ניר עמדה משלים מטעם העותרת,

מיום 26.6.2013

נספח מס' 6

עמוד 18

ניר עמדה משלים מטעם העותרת,

מיום 26.6.2013

נספח מס' 6

עמוד 18

מאת:
נשלח:
אל:
עותק:
נושא:
קבצים מצורפים:

איבי מאיר <Aibi@hashavim.co.il>
יום רביעי 26 יוני 2013 19:51
veredsf@gmail.com
MoranF@court.gov.il; Ofer Larisch; Sivan Noymark-Zuriel
נייר עמדה משלים
נייר עמדה חשבים doc.25.6.2013

דגל המשך טיפול:
מצב דגל:

המשך טיפול
מסומן בדגל

ורד שלום
מצ"ב ניר עמדה משלים מטעם חברת חשבים מפעילת אתר תקדין
בעניין פרסום פסקי דין באינטרנט, עבור ועדת אנגלרד העוסקת בנושא

המכתב ישלח אליכם במקביל גם בדואר

בברכה
איבי מאיר
מנכ"ל חשבים ה.פ.ו. מידע עסקי בע"מ
טל: 03-5680888
פקס: 03-5680899
aibi@hashavim.co.il

26.6.2013

במייל ובדואר

לכבוד:

הגב' ורד שביט פינקלשטיין, עו"ד

הועדה לבחינת שאלות הנוגעות לפרסום פרטים מזהים בפסקי דין ובהחלטות של בתי המשפט

הנדון: נייר עמדה משלים של חברת חשבים ה.פ.ס מידע עסקי בע"מ בנוגע לפרסום פסקי דין באינטרנט

(סימוכין: מכתבכם מיום 16.1.2012 ומכתבנו מיום 7.2.2012)

חברת חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ (להלן: "החברה") מתכבדת להגיש לוועדה הנכבדה נייר עמדה משלים לנייר העמדה שהוגש על ידה ביום 7.2.2012 ומצ"ב בזאת, לנוחות הועדה, כנספח א' לנייר זה. נייר העמדה הנוכחי מתמקד בסוגיית פרסום ואיתור פסקי דין על ידי מנועי חיפוש אינטרנטיים כדוגמת Google ודומיו באמצעות ביטויי חיפוש כגון: מספר ההליך, שמות הצדדים, שם השופט, או ביטוי.

1. כאמור בנייר העמדה הקודם, החברה מפעילה מאגר מידע מקוון – "תקדין", שבמסגרתו, בדומה למאגרי מידע אחרים כגון נבו, דינים וכיוב', מתפרסמים פסקי דין שפרסומם לא נאסר על ידי בתי המשפט בהתאם לסעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד – 1984. לצד דברי חקיקה, ספרות ושאר כלים משפטיים המהווים כלי עבודה בסיסיים לכל משפטן בעבודתו השוטפת.

2. אתר "תקדין" עובד במתכונת מנויים, קרי – תמורת תשלום תקופתי קבוע יהיה בעל המנוי נגיש לכלל פסקי הדין, בכפוף כאמור לפסקי דין שפרסומם נאסר כדין. תוצאות החיפוש מתוך אתר "תקדין" אינן נגישות לקהל הרחב באמצעות חיפוש במנועי החיפוש המקוונים כדוגמת Google. הווה אומר, כי במידה ואינך בעל מנוי, אינך יכול באמצעות חיפוש מילות מפתח, כלשהן, לאתר פסיקה הקיימת במאגר "תקדין" באמצעות מנועי החיפוש.

3. על מנת להנגיש לציבור הרחב את האפשרות להיחשף לפסיקה נקודתית, הקימה החברה את "תקדין לייט". אתר זה מאפשר לגולש אקראי לרכוש פסיקה בה הוא מעוניין, וזאת אף מבלי שיהא מנוי לאתר תקדין, וזאת תמורת תשלום סכום סמלי עבור רכישת פסק דין בודד. על מנת שהפסיקה תהיה נגישה לציבור הרחב, ובעיקר לציבור כזה שאינו כולל משפטנים וכאלו היכולים להרשות מימונו של מנוי לאתר תקדין (ושאין להם צורך בכך במהלך עסקם הרגיל), אתר "תקדין לייט" אינו חוסם איתור (להלן: "אינדוקס") תוכן באמצעות מנועי החיפוש המקוונים, וזאת – בשונה מאתר "תקדין", כאמור.

4. יודגש, כי "תקדין לייט" אינה מאנדקסת עבור מנועי החיפוש אלא רק מעמידה את פסק הדין ואינה מונעת גישה ממנועי החיפוש לאנדקס את המידע בעצמם. כך, יוכל גולש לחפש פסקי דין לפי מילות חיפוש החל משמות השופט, וכלה בחיפוש פסיקה תחת נושא משפטי מסוים, כגון "הרמת מסך", "הגנת הפרטיות" וכיוב'.

שרותים מתקדמים למידע עסקי

טל. 03-5680288, 03-5680289 מקס 072-5680289

חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ
רח' יר הוצאים 20, תל אביב 6107788

5. כמו כן, יצוין, כי המחפש האקראי אשר נווט הישר מתוצאות מנוע החיפוש למאגר "תקדין לייט" לא יהיה פתוח לכל תוכן פסק הדין, אלא רק לחלק קטן ממנו, אלא אם ישלם כאמור תמורת הורדתו של פסק הדין במלואו. מנועי החיפוש, אם כן, מאפשרים למחפש לדעת כי קיים פסק דין העונה לפרמטרים אותם חיפש ואתר "תקדין לייט" מותיר בידי את האפשרות לרכוש גישה אליו, אם יחפוץ בכך.

6. אתר "תקדין לייט", כמו אתר תקדין עצמו, פועל בהתאם לדין עקב אחר אגודל ואינו מפרסם פסקי דין שישנו צו איסור פרסום כדין עליהם. ודוק, אתר "תקדין לייט", לעומת אתר בית המשפט העליון, למשל, מאפשר רק גישה חלקית לפסק הדין באמצעות מנועי החיפוש אלא אם ניתנה תמורה כאמור עבור פסק הדין המלא על ידי הדורש. אתר בית המשפט העליון, כאמור, מאפשר גישה **מלאה** לפסקי דין שפורסמו על ידו, וזאת גם באמצעות אינדוקסס ואיתורם על ידי מנועי החיפוש.

7. יתרונו הגדול של אתר "תקדין לייט", אם כן, הוא בהנגשת מערכת המשפט לציבור הרחב שאינו עוסק במקצוע המשפט. טרם קיומו של "תקדין לייט", נוצרה למעשה אבחנה לא ראויה ולא רלוונטית בין מי שידו היתה משגת לרכוש מנוי למאגרי המידע בתשלום ובין מי שידו לא היתה משגת או שרכישת מנוי עבור חיפושים בודדים ואקראיים לא היתה משתלמת עבורו. זהו יתרונו המשמעותי של אתר "תקדין לייט" והינו אבן הפינה בדיון הנוגע לאיתור פסיקה בידי הגולשים באמצעות מנועי חיפוש (ובשונה משימוש במאגרי המידע המקוונים).

8. הועדה הנכבדה יושבת על המדוכה על מנת לבחון, בין היתר, האם יש להורות על שינוי באשר למצב המשפטי הקיים ולהמליץ בדבר שינויי חקיקה במסגרתם יש להגביל פרסומם של פרטיהם של הצדדים להליכים משפטיים. איסור פרסום שכזה, ובוודאי גורף, יגביל, בין היתר, את פעילותה של "תקדין לייט" ובעיקר את אפשרותו ונגישותו של האזרח המצוי לאתר פסקי דין באמצעות מנועי החיפוש ותהווה - בנוסף לפגיעה בעיקרון פומביות הדיון - גם פגיעה בעקרון השוויון שעה שרק בידי מי שידו משגת לרכישת מנוי למאגר משפטי יהא נגיש למערכת המשפט הישראלית.

9. יודגש, כי חשיבות נגישותו של האזרח למאגרי המשפט אינה לצורך סיפוק יצר סקרנותו גרידא, כי אם לעתים רבות אקוטית לו לניהול ענייניו המשפטיים שלו הוא עצמו. והדברים ברורים. כך למשל, בהליכים אזרחיים פרסום שמותיהם של בעלי דין יכול להיות משמעותי לגיבוש הגנתו או תביעתו של גורם שלא היה צד לאותו הליך - כגון איתור פסיקה שמטרתה ביסוס קרקע ראיתית בכל הנוגע לאמינותם של עדים או בעלי דין; איתור שימוש בטענות עובדתיות סותרות על ידי בעלי דין זהים בהליכים אחרים ואף איתור אחר מעשי בי-דין; איתור תובעים סדרתיים, מעוולים סדרתיים וכן הלאה. היא משמעותית אף יותר במקרים בהם המדובר בבעל דין בלתי מיוצג שזו דרכו היחידה לאתר ראיות ואף ללמוד על המצב המשפטי. בהליכים פליליים, הדברים הללו נכונים אף ביתר שאת עת עניינו של הציבור במידע הינו רב ערך.

10. נדמה כי בוני המשפט מסכימים, והדבר ניכר בהחלטותיהם השונות בעניין, כי ככל שראוי לערוך שינוי במדיניות הפרסום, הרי ששינוי זה יש שיעשה עדיין במסגרת הנורמטיבית הקיימת גם כיום ותוך הותרת שיקול הדעת בידי בתי המשפט, קרי - במסגרת מערכת האיזונים המעוגנים להם בחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד - 1984, וזאת מתוך הכרה בחשיבותו של עקרון פומביות הדיון

בעיקרון נעלה בשיטת משפטנו הדמוקרטית. האיזון הנדרש, חרף ואף בגלל התפתחות הטכנולוגית של המרחב המקוון, ראוי שייעשה עדיין **ביחס לכל מקרה לגופו ובאופן פרטני** ובוודאי לא באופן גורף [ראה פסק דינו של פוגלמן בע"פ 8225/12 (בש"פ 8239/12) **פלונית נ' פלוני** (תק-על 1/2013), 7487, החלטה מיום 24.2.2013]; ראה גם כבי' השופט ח' מלצר בע"פ 2676/97 **אבו חוסיין אחמד נ' מדינת ישראל** (תק-על 1/2012), 2279, החלטה מיום 6.2.2012; כן ראה ע"א 2319/08 **פלוני נ' פלונית** (תק-מח 2/2011), 18357, מיום 1.6.2011]]. ובמה דברים אמורים:

11. רק באמצעות בחינת ההסדרים הקיימים הנוגעים לדיני החיסיון ואיסור הפרסום, תיקונם והתאמתם לרוח הזמן תוך **הותרת מערכת האיזונים הקיימת** בחוק בתי המשפט ובחינה פרטנית של כל מקרה לגופו – רק כך – עדיין יישמרו הרציונאליים הגלומים בעיקרון הפומביות כמו גם שמירה על עקרון השוויון ונגישותו של כל אזרחי הליך המשפטי ומערכת בתי המשפט. פתרון גורף לסוגיה יוביל לפגיעה קשה בעקרון פומביות הדיון על חשבון הזכות לפרטיות **גם במקרים אשר אינם מצדיקים זאת.**

12. גישה זו באה לידי ביטוי בפסיקתו של בית המשפט כי די בה במסגרת הנורמטיבית הקיימת המגלמת בתוכה את הכלל כי "עצם פגיעה בפרטיותו של העבריין (ובעקיפין – של משפחתו) מפרסום פסקי דין – לא די בה, כשלעצמה, כדי לגבור על עקרון הפומביות.... מכך ניתן לחרוג רק כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות או כאשר עובדות המקרה מותאמות לאחד החריגים המפורשים שבדין דוגמת סעיף 69(ב) או סעיף 70 לחוק בתי המשפט..." [כבי' השופט ח' מלצר באבו חוסיין לעיל]. ודברים אלו מקבלים את ביטויים גם בהחלטותיו של בית המשפט העליון בבקשות להסיר פסקי דין מאתר מערכת בתי המשפט [ראה החלטתו של כבי' השופט מלצר בע"א 2763/09 **ניסים לוי נ' כונס הנכסים הרשמי** (תק-על 1/2013), 7244, מיום 21.2.2013]; רע"א 6693/10 **הראל חברה לביטוח בע"מ נ' אופירה אלסינוני** (טרם פורסם, מיום 24.6.2012)].

13. לא מן הנמנע כי עצם קיומו של המרחב המקוון עובדה קיימת מחייבת שקילת כל הגורמים הקיימים ובכללם העובדה כי הסדרת האינטרנט – כשלעצמו – מוגבלת עד אינה אפשרית, אינה אכיפה ואינה צפויה. דווקא בשל כך, ראוי שהתיקון כאמור יעשה כך שיותר שיקול הדעות בידי בית המשפט במסגרת רשימת עילות ברורה, בהירה, פשוטה ליישום ואשר ניתן לתקנה מעת לעת, על פי דרישות הזמן. משכך, ראוי כי האכיפה בעניין תיוותר בידי בתי המשפט – הרגולטור הראוי בעניין זה, ולא דווקא בשינוי החקיקה באופן המטיל איסור גורף – תיקון שעלול, במקרה הטוב, להוביל לעיוותים בעתיד ובמקרה הרע – להפיכתו של החוק לאות מתה.

14. קיימת הטענה כי צווי החיסיון ואיסור הפרסום של בתי המשפט לא יאכפו, לא ישרתו את מטרתם ואינם יעילים בעולם המקוון, אולם טענה זו אינה מדויקת כלל ועיקר. דווקא בתי המשפט יכולים, בהסמכת המתוקק, להיות מנגנון האכיפה היעיל ביותר כאשר המוציאים לפועל של צווים אלו הינם ספקי התוכן, כגון החברה כאן. גם בע"פ 8225/12 הנזכר, בית המשפט מדגיש ואומר כי העובדה כי ישנו חשש שצווי איסור פרסום לא יאכפו או יהיו מוגבלים באכיפתם לנוכח "כוחו" של האינטרנט ממילא אינו מדויק וטענה זו ממילא אינה מוריד מחשיבותו של צו איסור הפרסום:

כתב ההתחייבות מיום 28.4.2008,

עליו חתמה העותרת

נספח מס' 7

עמוד 25

כתב ההתחייבות מיום 28.4.2008,

עליו חתמה העותרת

נספח מס' 7

עמוד 25

מדינת ישראל

הנהלת בתי המשפט

כתב התחייבות לקבלת פסקי דין

אני הח"מ ד"ר יעקב יעקוביץ ת.ז. 20100101 אשר מתוקף תפקידי כ שופט בחברת מטעמי ח.פ. מטעמי (להלן: "החברה") הנני רשאי להתחייב בשמה של החברה מוציאה ומסמכים כזה בשמה של החברה כמפורט להלן:

1. הנני מאשר, כי בהתאם למידע שנמסר לי מהנהלת בתי המשפט קיימת מגבלה טכנולוגית במערכת המחשב החדשה התימכת כניהול ההליכים בבתי המשפט, בעטייה לא ניתן לבצע באופן ממוכן הפרדה של פסקי הדין המוגדרים לפרסום, מפרוטוקולים אשר פירוטם לצורך אסור על פי דין.
2. כמו כן הנני מאשר, כי בהתאם למידע שנמסר לי מהנהלת בתי המשפט עד למציאת פתרון טכנולוגי שאפשר זאת, הדרך היחידה שבה תוכל החברה לקבל קבצים של פסקי דין שניתנו בבתי משפט אשר חוסבו לעבודה במערכת המחשב החדשה, היא באמצעות קליטת קבצים המכילים פסקי דין ופרוטוקולים כאחד.
3. נכח האמור לעיל, לרבות ובמיוחד לאמור בסעיף 1 לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להעתיק בתוך הקבצים שיתקבלו על ידי החברה רק את המסמכים המוגדרים לפרסום ירידה אותם לפרסום או להפיץ וזאת בכפוף להוראות כל דין. לאחר השלמת ביצוע ההתקנה, אמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להשמיד את הקבצים שיתקבלו על ידי החברה מהנהלת בתי המשפט, למען השר שפק, אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם את הפרוטוקולים או כל מסמך אחר שפרסומו אסור על פי דין או לנגוד להתחייבות זו, כמו גם לא לשמור או להעתיק מסמכים אלה או להחזיק עותקים כאמור ברשות החברה.
4. כמו כן הנני מתחייב בשם החברה, שלא לעשות שימוש במידע שיועבר אל החברה ולא למסרו או להעבירו לאחר או להחזירו לאחר לעיון בו או כל שימוש אחר בו, וזאת לצורך ביצוע הפרדת המסמכים המוגדרים לפרסום כאמור בסעיף 3 לעיל.
5. הנני מאשר, כי בהתחייבות על התחייבות זו, מקבלת על עצמה החברה אחריות מלאה ובלעדית לפצות כל אדם בגין כל נזק שנגרם כתוצאה מפסיד חלוט שנגרם בעקבות פירסום מידע אסור על פי דין, כמו כן מוותרת החברה מראש על כל טענה כנגד הנהלת בתי המשפט בעניין המידע שיועבר אליה ומשאחרת אותה מכל חבות אזרחית שעניינה המידע האמור כלפי כלי עיבוד, למעט מקרים שנגרם ככל שנגרם הינו כתוצאה מבעיות וזאת חוסר מקצועיות של הנהלת בתי המשפט. ידוע לי, כי היה ותגוש כנגד מדינת ישראל תביעה בגין מודע שהוגבר לרשות החברה וטפוזיסם על ידך, או שהנהלת בתי המשפט תידרש לפצות צד ג' בגין נזק, שנגרם כתוצאה מפסיד חלוט, שנגרם לי בגין פרסום כאמור, תהיה הנהלת בתי המשפט רשאית להפציל התחייבות זו לשיפוי ולדרוש מהחברה לשפותה בגין כל סכום שישולם כפיצוי לתובע או לטובין ולמעט מקרים בהם הנזק שנגרם ככל שנגרם נבע מרשלנות וזאת חוסר מקצועיות על הנהלת בתי המשפט.

חשבים ה.פ.ס.
מידע עסקי בע"מ
חוזמת החברה

על ההתים:
חתימתו
20/4/08
תאריך

תכתובת מייל, מיום 15.1.2013,
והעתק כתב ההתחייבות המעודכן

הצרוף לה

נספח מס' 8

עמוד 27

תכתובת מייל, מיום 15.1.2013,
והעתק כתב ההתחייבות המעודכן

הצרוף לה

נספח מס' 8

עמוד 27

From: חיים גונן [mailto:HaimG@court.gov.il]

Sent: Tuesday, January 15, 2013 3:58 PM

To: חיים גונן

Subject: כתב התחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות- הודעה שנייה

שלום רב,

חברתכם מושכת פסקי דין והחלטות מאתר ה - FTP של בתי המשפט.

רצ"ב כתב התחייבות מעודכן עליו אתם נדרשים לחתום - ולהחזירו אלינו.

נא להחזיר את הטופס חתום בהקדם - שכן ללא טופס חתום כנדרש תחסם הגישה לשרת פסקי הדין.

בברכה

חיים גונן

haimg@court.gov.il

052-2653788

<<doc.כתב התחייבות-מעודכן.doc>>

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication. Thank you.

[Click here to report this message as SPAM](#)

-- Powered by ATERA Networks --

כתב התחייבות לקבלת פסקי דין

אני הח"מ _____ ת.ז. _____ אשר מתוקף תפקידי כ- _____
בחברת _____ ח.פ. _____ (להלן: "החברה") הנני רשאי להתחייב בשמה של
החברה מצהיר ומתחייב בזה בשמה של החברה כמפורט להלן:

- הנני מאשר, כי בהתאם למידע שנמסר לי מהנהלת בתי המשפט, במערכת נט המשפט לא ניתן להפריד החלטות מסוימות מפרוטוקולים אשר פרסומם לציבור אסור על פי דין. לפיכך, נוכח בקשתי לקבל החלטות אלו, ידוע לי כי חלק מהקבצים אשר יועברו מהנהלת בתי המשפט עשויים להכיל החלטות ופרוטוקולים כאחד.
- כמו כן, ידוע לי כי בשל מגבלות טכנולוגיות, טעויות אנוש, או כל סיבה אחרת, עשויים להיות מועברים לרשותי פסקי דין והחלטות אשר מכילים מידע שהינו אסור בפרסום על פי דין.
- נוכח האמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להעתיק מתוך הקבצים שיתקבלו על ידי החברה רק את המסמכים המותרים לפרסום ורק אותם לפרסם או להפיץ וזאת בכפוף להוראות כל דין. לאחר השלמת ביצוע ההעתיקה, כאמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להשמיד את הקבצים שנתקבלו על ידי החברה מהנהלת בתי המשפט.
- למען הסר ספק, אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם פרוטוקולים או כל מסמך אחר שפרסומו אסור על פי דין או מנוגד להתחייבות זו, כמו גם לא לשמור או להעתיק מסמכים אלה או להחזיק עותקים כאמור ברשות החברה.
- בנוסף לאמור לעיל, הריני מתחייב לשלוח הודעה להנהלת בתי המשפט אודות מידע שהועבר אלי שהינו אסור בפרסום.
- הריני מתחייב למלא את הוראות הנהלת בתי המשפט בדבר הסרת מידע שפורסם על ידי שלא כדין, מיד עם קבלת הודעה בנושא.
- אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם החלטות ופסקי דין, לרבות המותרים לפרסום, שניתנו בהיעדר הצדדים, טרם עברו 72 שעות ממתן פסק הדין או ההחלטה בהתאמה.
- הנני מתחייב בשם החברה, שלא לעשות שימוש במידע שיועבר אל החברה ולא למסרו או להעבירו לאחר או להתיר לאחר לעיין בו או כל שימוש אחר בו, זולת לצורך ביצוע הפרדתו מהמסמכים המותרים לפרסום כאמור בסעיף 3 לעיל. ככל שהחברה או מי מטעמה יעביר את המידע בניגוד לאמור לעיל, הראי שהחברה תישא באחריות המלאה לנוק שיגרם.
- הנני מתחייב שלא לעשות כל שינוי בלשון ההחלטות ופסקי הדין המועברים לרשותי, למעט שינויים הדרושים לשם קיום התחייבותי שלא לפרסם מידע אסור ולמעט התאמת תצוגת המסמך לפורמט בו מוצגים המסמכים באתר.
- ידוע לי כי מתן גישה למידע המצוי ברשותי באמצעות מנועי חיפוש פתוחים ברשת האינטרנט, כגון מנוע החיפוש "Google" ואחרים, עשוי בפני עצמו להיות פגיעה בפרטיות או להוות פרסום שלא כדין ועל כן אני מתחייב לנקוט בכל האמצעים הדרושים על מנת למנוע אינדוקס של החלטות ופסקי הדין המועברים אלי במנועי החיפוש הללו.
- הנני מאשר, כי בחתימתי על התחייבות זו, מקבלת על עצמה החברה אתריות מלאה ובלעדית לפצות כל אדם בגין כל נזק שיגרם בעקבות פרסום מידע או מתן גישה למידע אסור על פי דין; כמו-כן מוותרת החברה מראש על כל טענה כנגד הנהלת בתי המשפט בעניין המידע שיועבר אליה ומשהררת אותה מכל חבות אזרחית שעניינה המידע האמור כלפי כולי עלמא. ידוע לי, כי היה ותוגש כנגד מדינת ישראל תביעה בגין מידע שהועבר לרשות החברה ושפורסם על ידה, או שהנהלת בתי המשפט תידרש לפצות צד ג' בגין נזק שנגרם לו בגין פרסום כאמור, תהיה הנהלת בתי המשפט, רשאית להפעיל התחייבות זו לשיפוי ולררוש מהחברה לשפותה בגין כל סכום שישולם כפיצוי לתובע או למלין.

על החתום:

חותמת החברה

חתימת יד

תאריך: _____

פניית רמו"ט לב"כ העותרת, מיום

29.4.2013, ותשובת העותרת,

מיום 16.5.2013

נספח מס' 9

עמוד 30

פניית רמו"ט לב"כ העותרת, מיום

29.4.2013, ותשובת העותרת,

מיום 16.5.2013

נספח מס' 9

עמוד 30

מאת: Tzach Ben-Yehuda <TzachB@justice.gov.il>
בשלה: יום שני 20 מאי 2013 14:07
אל: Sivan Noymark-Zuriel
נושא: תקדין - שאלות עובדתיות RE:

עו"ד נוימרק-צוריאל שלום,

תודה על התשובות המפורטות.

בברכה,
צח בן-יהודה (מתמחה)

הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע (רמו"ט)
משרד המשפטים
קריית הממשלה, קומה 9, דרך בגין 125
ת.ד. 7360, תל אביב, 61072
טל': 03-7634086 פקס: 02-6467064

From: Sivan Noymark-Zuriel [mailto:sivan_n@rmblaw.co.il]
Sent: Thursday, May 16, 2013 12:33 PM
To: Tzach Ben-Yehuda
Subject: תקדין - שאלות עובדתיות

צח שלום,

בהמשך לדוא"ל שלכם מיום 29.4.2013 (המפורט למטה), מצ"ב תשובותיה של החברה לשאלותיכם בנוגע לפעילות "תקדין לייט":

1. האם תקדין מפרסמת את פסקי הדין בשירות תקדין לייט עם המטה דטה של השירות למנויים?

המטה דטה בתקדין לייט זהה לזה שבמאגר תקדין.

2. איזה פעולות נוקטת תקדין לאינדוקס המידע בגוגל, פרט לפרסום פסק הדין?

תקדין לייט מכרסמת את תוכן דף האינטרנט ומנועי החיפוש (גוגל) הם אלה שמאנדקסים אותו כפי שרואים לכוך. מנועי החיפוש מאנדקסים את התוכן עצמאית משעה שהם קיימים ברשת. החברה אינה נוקטת בפעולות המונעות ממנועי החיפוש סריקה ואינדוקס.

3. האם ניתן לפרסם את פסקי הדין עם "מטה דטה" שלילי המונע אינדוקס לפי שם הצדדים /או לפי שמות המופיעים בפסק הדין?

ברירת המחדל היא לאפשר למנועי החיפוש לאנדקס מסמך בשלמותו או לחלופין לבקש ממנועי החיפוש לא לאנדקס את הדף המסוים בכללותו או אתר שלם. לא ניתן לבקש שלא לאנדקס טקסט מסוים מתוך הדף המפורסם.

4. מה היקף הלקוחות של שירות תקדין לייט? כמה פעילות זו משמעותית (באופן גס) מפעילות תקדין? (למשל כמה מכירות של פסקי דין דרך תקדין לייט היו בשנה החולפת או בתקופה קלנדרית ידועה אחרת).

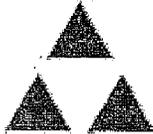
הכנסות תקדין לייט נובעות גם ממכירת פסקי דין וגם מפרסום ודיוור - בשנת 2013 מוערכת הפעילות בכ- 20-22% מכלל ההכנסות של תקדין.

5. האם לתקדין לייט יתרון כלשהו בהסרת מידע מגוגל, עקב העובדה שהמידע מפורסם באתר שלה?

כבעלים של האתר יש לחברה ממשיק באמצעותו אנשיה יכולים לבקש מגוגל להסיר מויתרון המטמון שלו דפים קיימים. התברה מציעה שירות של הסרת המסמך בעלות של 49 ש. תשלום זה מכסה אך ורק את עלות החברה בהסרת המסמך ואינו טומן בחובו מוטיב של רווח. לחלופין, קיים ממשיק בגוגל המאפשר לכל גולש לבקש הסרה עצמאית של תוכן וזאת מבלי להסתמך על שירותיה של החברה.

במידה וישנן שאלות נוספות, נשמח לעמוד לשירותכם.

בברכה,

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
ADVOCATES & NOTARIES עורכי דין ונוטריונים

המידע הכלול בהודעה זו ובנלווים אליה הוא סודי ו/או חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של הודעה זו אסורים בהחלט. אם קבלתם הודעה זו והנלווים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפונית מיידית.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

From: Tzach Ben-Yehuda [mailto:TzachB@justice.gov.il]
Sent: Monday, April 29, 2013 12:50 PM
To: Ofer Larisch
Subject: תקדין - שאלות עובדתיות

עו"ד לריש שלום,

הריני לפנות אליך בשמו של עו"ד אשכנזי, בהמשך לדיון שהתקיים היום במשרד הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע. להלן שאלות עובדתיות שנבקש לקבל עליהן את התייחסותכם.

1. האם תקדין מפרסמת את פסקי הדין בשירות תקדין לייט עם המטה דטה של השירות למנויים?
2. איזה פעולות נוקטת תקדין לאינדוקס המידע בגוגל, פרט לפרסום פסק הדין?
3. האם ניתן לפרסם את פסקי הדין עם "מטה דטה" שליילי המונע אינדוקס לפי שם הצדדים ו/או לפי שמות המופיעים בפסק הדין?
4. מה היקף הלקוחות של שירות תקדין לייט? כמה פעילות זו משמעותית (באופן גס) מפעילות תקדין? (למשל כמה מכירות של פסקי דין דרך תקדין לייט היו בשנה החולפת או בתקופה קלטרית ידועה אחרת).
5. האם לתקדין לייט יתרון כלשהו בהסרת מידע מגוגל, עקב העובדה שהמידע מפורסם באתר שלה?

אודה לך על אישור קבלת המייל.

בברכה,

צח בן-יהודה (מתמחה)

הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע (רמו"ט)
משרד המשפטים
קריית הממשלה, קומה 9, דרך בגין 125
ת.ד. 7360, תל אביב, 61072
טל': 03-7634086 פקס: 02-6467064

הודעת דוא"ל של עו"ד מורן
פרוינד מטעם המשיבה, מיום

5.11.2013

נספח מס' 10

עמוד 33

הודעת דוא"ל של עו"ד מורן
פרוינד מטעם המשיבה, מיום

5.11.2013

נספח מס' 10

עמוד 33

From: מורן פרוינד [mailto:MoranF@court.gov.il]
Sent: Tuesday, November 05, 2013 12:13 PM
To: אייבי מאיר
Cc: ברק לייזר

1

Subject: מניעת אינדוקס פסקי דין והחלטות בי משפט במנועי החיפוש
Importance: High

אייבי שלום,

בהמשך לפגישה שהתקיימה בנושא לפני מספר חודשים בהנהלת בתי המשפט ולפגישה שקיימנו בנושא ברשות למידע וטכנולוגיה, אבקש לעדכן, כי לאחר בחינה מעמיקה של נושא מניעת אינדוקס פסקי הדין, אנו מחזיקים בעמדה כי יש לחייב את כלל החברות אשר קיבלו גישה לשרתים של הנהלת בתי המשפט, לפעול למניעת אינדוקס המידע במנועי החיפוש.

ככל שחברת חשבים תבקש להתנגד למהלך ולהעלות נימוקיה טרם קבלת ההחלטה הסופית, נודה על העברת עמדה כתובה בתוך 14 ימים.

ככל שיוחלט על מניעת האינדוקס, החל מיום 1.1.14, תותנה הגישה לשרתים של הנהלת בתי המשפט במניעת האינדוקס על ידי הגורמים העושים במידע שימוש.

בברכה,

מורן פרוינד, עו"ד
לשכה משפטית,
הנהלת בתי המשפט
טל': 02-6556919

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication.
Thank you.

דוא"ל מטעם ב"כ העותרת, מיום
13.11.2013, ותשובת עו"ד פרוינד,

מיום 18.11.2013

נספח מס' 11

עמוד 35

דוא"ל מטעם ב"כ העותרת, מיום
13.11.2013, ותשובת עו"ד פרוינד,

מיום 18.11.2013

נספח מס' 11

עמוד 35

Sivan Noymark-Zuriel

מאת: מורן פרוינד <MoranF@court.gov.il>
נשלח: יום שני 18 נובמבר 2013 17:51
אל: Sivan Noymark-Zuriel
נושא: מניעת אינדוקס פסקי דין והחלטות בי משפט במנועי החיפוש FW:

בין שלום,

בענין הדחייה- מאושר.
בענין עמדת רמו"ט- האם פניתם אליהם בבקשה?
בענין הפגישה- אחזור אליך בהקדם.

ברכה,

מורן פרוינד, עו"ד
לשכה משפטית,
זנהלת בתי המשפט
טל': 02-6556919.

From: Sivan Noymark-Zuriel [mailto:sivan_n@rmlaw.co.il]
Sent: Wednesday, November 13, 2013 5:20 PM
To: מורן פרוינד
Cc: Ofer Larisch; Oded Zamir
Subject: FW: מניעת אינדוקס פסקי דין והחלטות בי משפט במנועי החיפוש

מורן שלום,
אני פונה אליך בשם מרשתנו, וזכרים הפ.ס. מידע עסקי בע"מ, בהמשך למייל להלן מיום 5.11.2013.
במייל האמור הקצבתם 14 יום להעברת עמדת מרשתנו, ככל שישנה התנגדות להחלטה האמורה. עם זאת,
למכח מהות הדברים, אנהנו נידרש לשהות נוספת בת 21 יום להגשת עמדתנו. נבקש כי מועד הגשת
העמדה, בהתאם, יהיה עד ליום 10.12.2013. אשמח לאישורכם בענין.

כמו כן, משיחה קודמת שקיימנו בענין האמור עם נציגי רמו"ט, הבנו כי הועברה אליכם חוות דעת כתובה
בענין. נשמח לקבל העתק חוות הדעת על מנת שנוכל לעמוד וללמוד בדבר השיקולים הרלוונטיים לענין.

ברכה,

<image003.jpg>

Sivan Noymark-Zuriel, Adv.

37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 61332, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: sivan_n@rmlaw.co.il
Web: <http://www.rmlaw.co.il>

המידע הכלול בהודעה זו ובנלווים אליה הוא סודי ו/או חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של
הודעה זו אסורים בהחלט. אם קבלתם הודעה זו והנלווים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפונית
מיידיית.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for
the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you
have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

תכתובת דוא"ל עם ב"כ רמו"ט,
עו"ד אשכנזי, מיום 21.11.2013

נספח מס' 12

עמוד 37

תכתובת דוא"ל עם ב"כ רמו"ט,
עו"ד אשכנזי, מיום 21.11.2013

נספח מס' 12

עמוד 37

Sivan Noymark-Zuriel

מאת:
נשלח:
אל:
עותק:
נושא:

<Amit Ashkenazi <AmitA@justice.gov.il>
יום חמישי 21 נובמבר 2013 16:20
Sivan Noymark-Zuriel
Nir Gerson; מורן פרוינד
RE: תקדין - רמו"ט - מניעת אינדוקס

דגל המשך טיפול:
מצב דגל:

משך טיפול
ניסומן בדגל

לום רב,

מאחר שהסמכות המופעלת כאן היא סמכות של הנהלת בתי המשפט בשלב זה, אינני רואה צורך לשלוח את חוות הדעת שלנו.

נמית

From: Sivan Noymark-Zuriel [mailto:sivan_n@rmblaw.co.il]

Sent: Thursday, November 21, 2013 12:18 PM

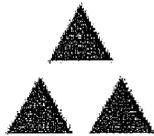
To: Amit Ashkenazi

Cc: Nir Gerson; מורן פרוינד

Subject: RE: תקדין - רמו"ט - מניעת אינדוקס

כאמור, זה המידע שמסרת לי בשיחתנו האחרונה (20.6.2013) – שאתם מעבירים שתי חוות דעת כתובות: האחת לוועדת הנגלרד והשנייה להנהלת בתי המשפט, שעניינה אינדוקס פסקי דין במנועי החיפוש. הנהלת בתי המשפט מסתייעת בצורה כזו או אחרת בחוות דעת זו, ולכן נשמח לקבל עותק על מנת ללמוד בדבר הנימוקים המשפטיים של רמו"ט בעניין סרם פגישה שעתידה להתקיים בנושא זה.

ברכה,

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
ADVOCATES & NOTARIES עורכי דין ונוטריונים

Sivan Noymark-Zuriel, Adv.

37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 61332, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: sivan_n@rmblaw.co.il
Web: <http://www.rmblaw.co.il>

המידע הכלול בחודעה זו ובנלווים אליה הוא סודי ואו חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של חודעה זו אסורים בחלט. אם קבלתם חודעה זו וחלוניים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפונית מניידת.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

From: Amit Ashkenazi [mailto:AmitA@justice.gov.il]

Sent: Thursday, November 21, 2013 11:59 AM

To: Sivan Noymark-Zuriel

Cc: Nir Gerson; מורן פרוינד

Subject: RE: תקדין - רמו"ט - מניעת אינדוקס

סיון שלום,

מדובר בהתכתבות פנימית שלי עם מחלקת ייעוץ וחקיקה. לא ברור לי מה נדרש לכם, ובאיזה הקשר אתם מבקשים את זה ממני.

Sivan Noymark-Zuriel

מאת: Amit Ashkenazi <AmitA@justice.gov.il>
נשלח: יום חמישי 21 נובמבר 2013 11:59
אל: Sivan Noymark-Zuriel
עותק: מורן פרוינד; Nir Gerson;
נושא: תקדין - רמ"ט - מניעת אינדוקס

טיוט שלום,

מדובר בהתכתבות פנימית שלי עם מחלקת ייעוץ וחקיקה. לא ברור לי מה דרש לכם, ובאיזה הקשר אתם מבקשים את זה.
נמני.

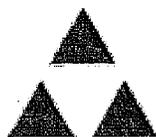
עמית

From: Sivan Noymark-Zuriel [mailto:sivan_n@rmblaw.co.il]
Sent: Thursday, November 21, 2013 10:12 AM
To: Amit Ashkenazi
Subject: תקדין - רמ"ט - מניעת אינדוקס

שלום עמית,

יבילנו מהנהלת בתי המשפט הודעה לגבי הסדר הביניים הנוגע לאינדוקס פסקי דין ונתנה לנו האפשרות להגיש תגובתנו. משיחתנו האחרונה הבנתי כי העברתם להנהלת בתי המשפט חוות דעת כתובה בנושא. אשמח לקבל עותק, אם הדבר אפשרי. נ"ד מורן פרוינד מהנהלת בתי המשפט אמרה שמבקשתם אין בעיה להעביר אלינו עותק אך ביקשה שבקש מכם ישירות.

בברכה,

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
ADVOCATES & NOTARIES עורכי דין ונוטריונים

Sivan Noymark-Zuriel, Adv.

37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 61332, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: sivan_n@rmblaw.co.il
Web: <http://www.rmblaw.co.il>

המידע הכלול בהודעה זו ובנלווים אליה הוא סודי ואין חסונו, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של הודעה זו אסורים בהחלט. אם קבלתם הודעה זו והנלווים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפוניית מיידיית.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

הודעת דוא"ל, מיום 1.12.2013,

וכתב ההתחייבות

נספח מס' 13

עמוד 40

הודעת דוא"ל, מיום 1.12.2013,

וכתב ההתחייבות

נספח מס' 13

עמוד 40

Sivan Noymark-Zuriel

מאת:
נשלח:
אל:
עותק:
נושא:
קבצים מצורפים:

חיים גונן <HaimG@court.gov.il>
יום ראשון 01 דצמבר 2013 14:16
חיים גונן
מורן פרוינד
כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות-
כתב התחייבות-11-2013.pdf

שלום רב,

הברתכם מושכת פסקי דין והחלטות מאתר ה- FTP של בתי המשפט.
צ"ב כתב התחייבות מעודכן עליו אתם נדרשים להתום, אם יש לכם הסתייגויות - נא להעבירם בכתב תוך 14 יום.
נא להחזיר את הטופס חתום עד **31 ינואר 2014** שכן ללא טופס חתום כגדרש תחסם הגישה לשרת פסקי הדין.

נא אשרו קבלת המייל

בברכה

חיים גונן
haimg@court.gov.il
052-2653788

כתב התחייבות לקבלת פסקי דין

אני הח"מ _____ ת.ז. _____ אשר מתוקף תפקידי כ _____
בחברת _____ ח.פ. _____ (להלן: "החברה") הנני רשאי להתחייב בשמה של
החברה מצהיר ומתחייב בזה בשמה של החברה כמפורט להלן:

1. הנני מאשר, כי בהתאם למידע שנמסר לי מהנהלת בתי המשפט, במערכת נט המשפט לא ניתן להפריד החלטות מסוימות מפרוטוקולים אשר פרסומם לציבור אסור על פי דין. לפיכך, נוכח בקשתי לקבל החלטות אלו, ידוע לי כי חלק מהקבצים אשר יועברו מהנהלת בתי המשפט עשויים להכיל החלטות ופרוטוקולים כאחד.
2. כמו כן, ידוע לי כי בשל מגבלות טכנולוגיות, טעויות אנוש, או כל סיבה אחרת, עשויים להיות מועברים לרשותי פסקי דין והחלטות אשר מכילים מידע שהינו אסור בפרסום על פי דין.
3. נוכח האמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להעתיק מתוך הקבצים שיתקבלו על ידי החברה רק את המסמכים המותרים לפרסום ורק אותם לפרסם או להפיץ וזאת בכפוף להוראות כל דין. לאחר השלמת ביצוע ההעתיקה, כאמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להשמיד את הקבצים שנתקבלו על ידי החברה מהנהלת בתי המשפט.
4. למען הסר ספק, אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם פרוטוקולים או כל מסמך אחר שפרסומו אסור על פי דין או מנוגד להתחייבות זו, כמו גם לא לשמור או להעתיק מסמכים אלה או להחזיק עותקים כאמור ברשות החברה.
5. בנוסף לאמור לעיל, הריני מתחייב לשלוח הודעה להנהלת בתי המשפט אודות מידע שהועבר אלי שהינו אסור בפרסום.
6. הריני מתחייב למלא את ההוראות הנהלת בתי המשפט בדברי הסרת מידע שפורסם על ידי שלא כדיון, מיד עם קבלת הודעה בנושא.
7. אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם החלטות ופסקי דין, לרבות המותרים לפרסום, שניתנו בהיעדר הצדדים, טרם עברו 72 שעות ממתן פסק הדין או ההחלטה בהתאמה.
8. הנני מתחייב בשם החברה, שלא לעשות שימוש במידע שיועבר אל החברה ולא למסרו או להעבירו לאחר או להתיר לאחר לעיין בו או כל שימוש אחר בו, זולת לצורך ביצוע הפרדתו מהמסמכים המותרים לפרסום כאמור בסעיף 3 לעיל. ככל שהחברה או מי מטעמה יעביר את המידע בניגוד לאמור לעיל, הראי שהחברה תישא באחריות המלאה לנוק שיגרם.
9. הנני מתחייב שלא לעשות כל שינוי בלשון ההחלטות ופסקי הדין המועברים לרשותי, למעט שינויים הדרושים לשם קיום התחייבותי שלא לפרסם מידע אסור ולמעט החאמת תצוגת המסמך לפורמט בו מוצגים המסמכים באתר.
10. ידוע לי כי מתן גישה למידע המצוי ברשותי באמצעות מנועי חיפוש פתוחים ברשת האינטרנט, כגון מנוע החיפוש "Google" ואחרים, עשוי בפני עצמו להוות פגיעה בפרטיות או להוות פרסום שלא כדיון ועל כן אני מתחייב לנקוט בכל האמצעים הדרושים על מנת למנוע אינדוקס של החלטות ופסקי הדין המועברים אלי במנועי החיפוש הללו.
11. הנני מאשר, כי בחתימתי על התחייבות זו, מקבלת על עצמה החברה אחריות מלאה ובלעדית לפצות כל אדם בגין כל נזק שיגרם בעקבות פרסום מידע או מתן גישה למידע אסור על פי דין; כמו-כן מוותרת החברה מראש על כל טענה כנגד הנהלת בתי המשפט בעניין המידע שיועבר אליה ומשתררת אותה מכל חבות אזרחית שעניינה המידע האמור כלפי כולי עלמא. ידוע לי, כי היה ותוגש כנגד מדינת ישראל תביעה בגין מידע שהועבר לרשות החברה ושפורסם על ידה, או שהנהלת בתי המשפט תיודרש לפצות צד ג' בגין נזק שנגרם לו בגין פרסום כאמור, תהיה הנהלת בתי המשפט, רשאית להפעיל התחייבות זו לשיפוי ולדרוש מהחברה לשפוחה בגין כל סכום שישולם כפיצוי לתובע או למליץ.
12. במקרה של שיבוש או האטה בביצועים של אתר האינטרנט או מאגר המידע בעקבות מתן הגישה לח"מ, רשאית הנהלת בתי המשפט להורות על מניעת הגישה או על הגבלתה, כפי שתמצא לנכון

על התתום:

חתימת יד

הותמת החברה

תאריך:

העתק טיעוני העותרת, מיום
17.12.2013, והשלמת פסיקה,

מיום 13.1.2014

נספח מס' 14

עמוד 43

העתק טיעוני העותרת, מיום
17.12.2013, והשלמת פסיקה,

מיום 13.1.2014

נספח מס' 14

עמוד 43

Sivan Noymark-Zuriel

מאת: מורן פרוינד <MoranF@court.gov.il>
גשלה: יום שלישי 17 דצמבר 2013 13:10
אל: Sivan Noymark-Zuriel
עותק: Ofer Larisch; Oded Zamir; Aibi@hashavim.co.il
נושא: חשבים ה.פ.ס בע"מ - אינדוקס פסקי דין

תודה, קיבלתי.

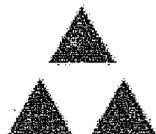
בברכה,

מורן פרוינד, עו"ד | הלשכה המשפטית | הנהלת בתי המשפט
משרד: 02-6556974 | נייד: 050-6255214 | פקס: 02-6556887 | moranf@court.gov.il

From: Sivan Noymark-Zuriel [mailto:sivan_n@rmblaw.co.il]
Sent: Tuesday, December 17, 2013 12:32 PM
To: מורן פרוינד
Cc: Ofer Larisch; Oded Zamir; Aibi@hashavim.co.il
Subject: חשבים ה.פ.ס בע"מ - אינדוקס פסקי דין

שלום מורן,
כהתאם לשיחותינו האחרונות, מצ"ב טיעוני חברת חשבים ה.פ.ס בע"מ ביחס להחלטת הנהלת בית המשפט מיום 5.11.2013.
אנא אשרי לי בחוזר שקיבלתם.

בברכה,

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

Sivan Noymark-Zuriel, Adv.

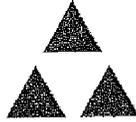
37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 61332, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: sivan_n@rmblaw.co.il
Web: <http://www.rmblaw.co.il>

המידע הכלול בהודעה זו ובנלווים אליה הוא סודי ואו חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העניקה של הודעה זו אסורים בהחלט. אם קבלתם הודעה זו והנלווים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפונית מיידיה.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under

applicable law or may constitute as attorney work product.
If you are not the intended recipient, you are hereby notified
that any use, dissemination, distribution, or copying of this
communication is strictly prohibited. If you have received this
communication in error, notify us immediately by telephone and
(i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message
immediately if this is an electronic communication.
Thank you.

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
 RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
 עורכי דין ונטוירים ADVOCATES & NOTARIES

יורם ראב"ד
 דוד מגריזו
 יוסף בנקל
 עופר זוזובסקי
 שמואל גלינקא
 ניר אורן
 עינת וידברג
 זהר ברזלי
 גלעד שפירא
 אלי כהן
 עופר לריש*
 נירית אבטליון
 כלנית בר
 ניר שמרי
 משה מזרחי
 אמיר און
 אמיר פרנקל
 מירי אליה-קוש

תאריך: 17/12/2013
 סימוכין: ב40 / 1288

בדוא"ל: MoranF@court.gov.il

לכבוד
 הנהלת בתי המשפט – הלשכה המשפטית
 עו"ד ברק לייזר, עו"ד מורן פרוינד
 כנפי נשרים 22, ירושלים 95464

ח"י,

הנדון: טיעוני חברת חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ (להלן: "החברה") בעניין

החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם של פסקי דין

בהמשך למכתב הנהלת בתי המשפט מיום 5.11.2013, החברה מתכבדת בזאת להגיש את טיעוניה
 באשר להוראתה של הנהלת בתי המשפט שלא לאפשר לחברה לאנדקס מסמכים מאתר "תקדין
 לייט", במנועי החיפוש השונים, החל מיום 1.1.2014:

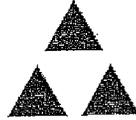
א. הרקע – פעילותה של "תקדין לייט"

1. החברה הינה המפעילה של מאגר המידע המשפטי המקוון – "תקדין", המוכר לכל העוסק
 בתחום המשפט, אשר יצא לאור לראשונה בשנת 1992 במתכונת של תקליטורים ומספר שנים
 מאוחר יותר, בפלטפורמה האינטרנטית. במסגרתו של מאגר "תקדין", בדומה למאגרי מידע
 אחרים כגון נבו, Law Data, פדאור, דיגים וכיו"ב, מתפרסמים ומפורסמים מדי יום אלפי
 פסקי דין שפרסומם לא נאסר על ידי בתי המשפט בהתאם לסעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח
 משולב] תשמ"ד – 1984 (להלן: "חוק בתי המשפט"), לצד דברי חקיקה, ספרות ושאר כלים
 משפטיים המהווים כלי עבודה בסיסיים לכל משפטן בעבודתו השוטפת.

2. אתר "תקדין" עובד במתכונת מנויים, קרי – תמורת תשלום תקופתי קבוע יהיה בעל המנוי
 נגיש לכלל פסקי הדין, בכפוף כאמור לפסקי דין שפרסומם נאסר כדין. תוצאות החיפוש
מתוך אתר "תקדין" אינו נגישות לקהל הרחב באמצעות חיפוש במנועי החיפוש המקוונים
בדוגמת Google. הווה אומר, כי במידה ואינך בעל מנוי, אינך יכול באמצעות חיפוש מילות

אורלי קציר
 דקל ויזר
 רינת דבש
 אסף שיר
 צחי הראל
 סנדרה מנור-ריכטר
 יצחק כהן-יהונתן
 מאיה קובי ברא-נס
 עודד נבון
 ענבל רז
 שירי שפירא
 טל אפרתי
 הילה לב
 גל מסבאום
 תמר מונביץ
 עומר צור
 שי פיטוסי
 אייל רון
 עדי בוקי
 מיכל פלד
 עמית פרי
 הילה רינת
 סיון טיימורק-צוראל
 סגל רוזן רכב**
 יוחאי שפירא
 ענת קידר
 לירן זלצמן
 ביכאל יוטן
 חן מוסל
 רתם פישמן גרין
 יואב מנור
 אורלי טל - יועצת**

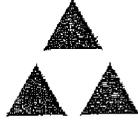
* חבר בלשכת עורכי הדין
 בני ירוק
 חבר בלשכת עורכי הדין
 באנגליה
 ** ח"ח

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

2

- מפתח, כלשהו, לאתר פסיקה הקיימת במאגר "תקדין" באמצעות מנועי החיפוש.
3. "תקדין לייט", בנוסף לאתרים נוספים הפועלים במתכונת דומה הקיימים ברשת, כגון "פסק דין", "פסיקה" "courts" ו-"ruling", הוקמה והחלה בפעילותה בשנת 2009 במטרה להנגיש לציבור הרחב, שאינו בתחום וזו אינו עבודתו השוטפת, את פסקי הדין שפרסומם, כאמור, לא נאסר בהתאם לסעיף 70 לחוק בתי המשפט. הכל, בהתאם להגבלות החלות על כל מאגר משפטי אחר, ובכלל זאת על "תקדין".
4. פעילות "תקדין לייט" מתאפשרת באמצעות הפניית המחפשים ממנועי החיפוש האינטרנטיים כדוגמת Google ודומיו. החיפוש באמצעות מנועי החיפוש מתאפשר באמצעות ביטויי חיפוש כגון: מספרי הליך, שמות הצדדים, שם השופט, ביטוי משפטי ועוד.
5. יודגש, כי "תקדין לייט" אינה מבצעת פעולת אינדוקס במאגרי החיפוש האינטרנטיים כדוגמת גוגל עבור מנועי החיפוש אלא רק מפרסמת את פסק הדין ואינה מונעת גישה ממנועי החיפוש לאנדקס את המידע בעצמם. כך, יוכל גולש לחפש פסקי דין לפי מילות חיפוש, כאמור, החל משמות השופט, וכלה בחיפוש פסיקה תחת נושא משפטי מסוים, כגון "הרמת מסך", "הגנת הפרטיות" וכיו"ב.
6. לאחר שהמחפש האקראי מצא את מילת החיפוש הרלוונטית לו והופנה לפסק דין מתאים בענייננו באתר "תקדין לייט" ממנועי החיפוש, עדיין הוא לא יהיה פתוח לכל תוכן פסק הדין, אלא רק לחלק קטן ממנו (רק 1,000 התווים הראשונים מאותה החלטה או פסק דין, לרבות מספר ההליך והצדדים המעורבים), אלא אם ישלם כאמור תמורת הורדתו של פסק הדין במלואו סך של 26 ₪ כאמור. מנועי החיפוש, אם כן, מאפשרים לציבור הרחב, הלכה למעשה, וקודם כל - לדעת כי אכן קיים פסק דין העונה לפרמטרים אותם חיפש באמצעות שימוש מהיר וזמין, כאשר אתר "תקדין לייט" מותיר בידינו את האפשרות לרכוש גישה מלאה אליו, אם יחפוץ בכך ובכפוף לשיקולים האינדיבידואליים שלו.
7. יודגש שוב, כי גם אתר "תקדין לייט", כמו אתר תקדין עצמו, פועל בהתאם לדין עקב אחר אגודל ואינו מפרסם פסקי דין שישנו צו איסור פרסום כדין עליהם. ודוק, אתר "תקדין לייט", לעומת אתר בית המשפט העליון (המופעל על ידי הנהלת בתי המשפט) למשל, המאפשר גישה מלאה לכלל פסקי הדין היוצאים ממדרשו, מאפשר רק גישה חלקית לפסק הדין באמצעות מנועי החיפוש אלא אם ניתנה תמורה כאמור עבור פסק הדין המלא על ידי הדורש. אתר בית המשפט העליון, כאמור, מאפשר גישה מלאה לפסקי דין שפורסמו על ידו ואף אינו מונע חסימה של פעולת אינדוקס.
- בהיבט זה, וכאשר המחפש אינו פתוח לכלל תוכן פסק הדין כאשר מנווט לאתר "תקדין לייט" ממנועי החיפוש, הרי שהלכה למעשה ההבדל בין המידע המצוי במאגר "תקדין" (או כל מאגר משפטי אחר לצורך

3

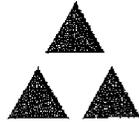
העניין) למאגר "תקדין לייט", אינו שונה באופן משמעותי שעה שעבור שניהם נדרש המחפש לשלם תמורה עבור תוכן הפסיקה. ההבדל היחיד בין שני סוגי המאגרים הנ"ל, הנו שלמאגרי מידע דוגמת "תקדין", "נבו", "דינים" ואחרים ניתן לעשות מנוי בעלות חודשית קבועה ובתמורה לקבל גישה מלאה לכל המסמכים המצויים במאגרים אלה במהלך תקופת המנוי. במאגר "תקדין לייט", לעומת זאת ניתן לרכוש, בעלות חד פעמית של 26 ₪, מסמך משפטי אחד. מכאן, כי אין כל נפקות להפרדה המלאכותית בין מאגר "תקדין" ומאגרי משפט אחרים (כגון נבו, דינים, פדאור ועוד), מתד גיסא, לבין מאגר "תקדין לייט", מאידך גיסא. עסקינו בהבדל פרוצדוראלי בלבד, אשר אין בו כדי לשנות מהעובדה, כי כל סוגי המאגרים המשפטיים הקיימים (בכללם, "תקדין לייט"), מציעים שירות דומה לציבור, דהיינו: חשיפה לפסקי דין ולהחלטות אשר פורסמו על ידי הנהלת בתי המשפט, תוך מתן אפשרות לערוך חיפוש ייעודי על מנת לאתר את המידע הספציפי המבוקש.

8. יתרונו הגדול של אתר "תקדין לייט", אם כן, לעומת יתר המאגרים, הוא בהנגשת מערכת המשפט לציבור הרחב שאינו עוסק במקצוע המשפט על בסיס יומי. טרם קיומו של "תקדין לייט", נוצרה למעשה אבחנה לא ראויה ולא רלוונטית בין מי שחשוף באופן יומיומי למאגרי המידע לבין יתר הציבור אשר אינו נגיש ואינו חשוף לעולם המשפט באורח קבע, על אף שאין בכך כל אבחנה ראויה. זהו יתרונו המשמעותי של אתר ה"תקדין לייט" והינו אבן הפינה בדיון הנוגע לאיתור פסיקה בידי הגולשים באמצעות מנועי חיפוש (ובשונה משימוש במאגרי המידע המקוונים).

9. ודוק: חרף העובדה כי "תקדין לייט", כמו גם מאגר "תקדין", פועלות כחוק ואינן מפרסמות פסקי דין והחלטות אשר הוחל עליו צו איסור במתכונת כזו או אחרת, הן עדיין מאפשרות לבעלי דין הסרה של פסקי דין ואו החלטות שיפוטיות בעניינם, על אף שאלו פורסמו כדין ואין הוראה אחרת המונעת פרסומם בהתאם. בעל הדין יכול לפעול להסרה באופן עצמאי מול מנועי החיפוש וזאת – על חשבונו האישי, או שיכול לפנות לשירות ייעודי שמפעילה "תקדין לייט" להסרה של פסקי הדין מאתרה תמורת תשלום סמלי ולבקש גם שירות של הסרת הקישוריות מגוגל בעלות סמלית נוספת (50 ₪). יודגש, כי תשלום זה אינו מבטא כל רווח עבור החברה, כי אם מכסה את עלות החברה בלבד בשירות זה.

ב. החלטת הנהלת בתי המשפט

10. ביום 5.11.2013, ובעקבות פגישות קודמות שהתנהלו בנושא, הודיעה הנהלת בתי המשפט לחברה כי החל מיום 1.1.2014 חלה על החברה, כמו גם על כלל החברות אשר קיבלו גישה לשרתים של הנהלת בתי המשפט "לפעול למניעת אינדוקס המידע במנועי החיפוש".

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

4

11. למען השלמת התמונה, יובהר, כי החלטה זו הינה המשך ישיר, כך נראה, לדרישה קודמת של הנהלת בתי המשפט להחתיים את החברה על "כתב התחייבות לקבלת פסקי דין" במסגרתו הוכנסה בשנה האחרונה הוראה חדשה שלשונה: "ידוע לי כי מנתן גישה למידע המצוי ברשותי באמצעות מנועי חיפוש פתוחים ברשת האינטרנט, כגון מנוע החיפוש "Google" ואחרים, עשוי בפני עצמו להוות פגיעה בפרטיות או להוות פרסום שלא כדין ועל כן אני מתחייב לנקוט בכל האמצעים הדרושים על מנת למנוע אינדוקס של ההחלטות ופסקי הדין המועברים אלי במנועי החיפוש הללו". הוראה כאמור, לא נכללה במסגרת כתבי ההתחייבויות בשנים הקודמות והשאלה אם ככלל מוסמכת הנהלת בית המשפט לכלול הוראה חדשה זו בכתב התחייבות האמור הינה שאלה בפני עצמה אשר אינה מענייננו כאן.

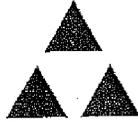
12. יובהר: ברירת המחדל בסוגיית האינדוקס הינה לאפשר למנועי החיפוש לאנדקס מסמך בשלמותו או לחילופין לבקש ממנועי החיפוש לא לאנדקס את הדף המסוים בכללותו או אתר שלם. לא ניתן לבקש שלא לאנדקס טקסט מסוים מתוך הדף המפורסם, כגון שמות. ואמנם, תוצאות החיפוש הנלקחות מאתר "תקדין לייט" מאפשרות למעשה חיפוש פסקי דין לאו דווקא בעקבות חיפוש שם אלא מאפשרת גישה לפסקי דין על פי מילות מפתח כגון: נושא ("הרמת מסך"); שופטים; ערכאה; תאריכים וכיו"ב.

13. מכאן, כי משמעותה המעשית של החלטת הנהלת בתי המשפט, כי "תקדין לייט" אינה רשאית עוד לאפשר פעולת אינדוקס על ידי מנועי חיפוש, מחסלת, הלכה למעשה, את כלל פעילותה של "תקדין לייט". מעבר לפגיעה החמורה שיש בכך בעיקרון פומביות הדיון ובעיקרון השוויון של כלל הציבור הרחב המשתמש בפעילות "תקדין לייט", יש בכך פגיעה חמורה בזכויותיה של "תקדין לייט" כשלעצמה, כגון חופש העיסוק ובזכות הקניין המעוגנות בחוקי היסוד.

יובהר, כי החברה השקיעה סכומי כסף לא מבוטלים בהקמתה וביסוסה של "תקדין לייט" תוך הסתמכות על הקרקע המשפטית אשר לא רק שאינה אוסרת את הפעילות האמורה, אלא אף מאפשרת אותה בדלת אמותיה.

14. יובהר, כי ממילא שעה שעסקינן בפגיעה משמעותית בזכויות יסוד של ציבור רחב ופגיעה באינטרס הציבורי, כמו גם בזכויותיה הפרטיות של החברה, החלטת הנהלת בתי המשפט צריכה להיעשות מתוך הסמכה מפורשת בחוק – הסמכה שכפי שיבואר – לא רק שאינה קיימת – אלא שהחלטת בתי המשפט אף סותרת באופן מובהק את הדין הקיים.

בהמשך לכך, החלטת בתי המשפט צריכה לתמוך בתכלית חברתית ראויה (צורך של ממש) – אשר אף היא איננה בנמצא ולמצער לא מהווה צורך חברתי של ממש – ותוך שמירה על עיקרון של מידתיות – אשר גם בו חטאה הנהלת בית המשפט בשיקול דעתה עת החילה כלל גורף וכוללני. אי עמידה בתנאים אלו, כשלעצמם,

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

5

הינה חריגה גם ממתחם הסבירות:

"לפסקת ההגבלה שלושה מרכיבים מרכזיים: מרכיב הסמכות (מכח חוק או לפי הסמכה מפורשת בו), מרכיב התכלית הערכית והראויה (הלימה לערכי המדינה ומטרה לתכלית ראויה) ומרכיב האמצעים (המידתיות). פגיעה בזכות חוקתית מחייבת כי הדבר ייעשה בחוק, או בחקיקת משנה מכח סמכות מפורשת בחוק; התכלית של החוק הפוגע חייבת לעמוד במבחן הערכיות על פי ערכיה של המדינה ולהיות לתכלית ראויה. התכלית היא תכליתו הדומיננטית של החוק (פרשת מנחם, 264; פרשת בנק המזרחי, 362).... פגיעה בזכות חוקתית מרכזית מצריכה כי התכלית תגשים מטרה חברתית מהותית או צורך חברתי של ממש (שם, פסקה 63 לפסק-דינו של הנשיא ברק)...". [בג"ץ 4264/02 שותפות המגדלים אעבלין נ' המועצה המקומית אעבלין תק-על 2006(4), 3701; ראה גם: ד' דורנר "מידתיות", ספר ברנזון (כרך ב, א' ברק, ח' ברנזון עורכים, תש"ס) 281 (להלן: "דורנר – מידתיות")]

ג. החלטת הנהלת בתי המשפט התקבלה תוך חריגה מובהקת מסמכותה

15. כאמור, בראש ובראשונה, וטרם נפנה לבחינת מהות ותוכן ההחלטה הפוגענית, הרי ששומה על החלטת הנהלת בתי המשפט לעמוד בעיקרון חוקיות המנהל. היש בענייננו חקיקה ראשית המסמיכה, באופן מפורש, את הנהלת בתי המשפט לקבל החלטות מנהליות כגון דא? התשובה לכך היא בשלילה מוחלטת ומעבר לכך – החלטת הנהלת בתי המשפט לא רק שאינה נעשתה מתוך סמכות, כי אם סותרת סמכות אחרת שהוענקה במפורש בחקיקה לערכאות שיפוטיות. נסביר.

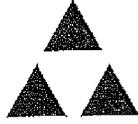
1.1. הנהלת בתי המשפט מוגבלת בסמכותה והיא אינה הסמכות המוסמכת להגביל פרסום

פסקי דין

16. "הרשות המינהלית רשאית ומוסמכת לעשות רק אותן פעולות שהחוק הסמיך אותה לעשותן.... עקרון חוקיות המינהל.... מחייב כי החלטות הנוגעות לכוחו של השלטון יהיו מבוססות על חוק שהתקבל ברשות המחוקקת הנבחרת" [ד' ברק ארו, משפט מינהלי, כרך א (2009), עמ' 97 (להלן: "ד' ברק-ארו")]; בג"ץ 49/ בורנו נ' שר המשטרה, פ"ד ב 80]

17. מנהל בתי המשפט שואב את סמכותו מסעיף 82 לחוק בתי המשפט הקובע:

"סדרי מינהל (תיקון מס' 15) תשנ"ב-1992

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

6

82. (א) שר המשפטים יקבע את סדרי המינהל של בתי המשפט, וימנה בהסכמת נשיא בית המשפט העליון את מנהל בתי המשפט, בין שהוא שופט ובין שאינו שופט.

(ב) מנהל בתי המשפט יהיה אחראי בפני השר על ביצועם של סדרי המינהל.

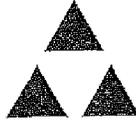
18. יובהר, כי במסגרת תיקון מס' 15 לחוק בתי המשפט, התשנ"ב-1992 (ס"ח 1383, 13.2.1992), שונה למעשה החוק באופן כזה אשר מאפשר מינויו של מנהל בתי המשפט אף אם אינו שופט. הלך הרוח אשר הוביל לתיקון היה כזה כי תפקידו של מנהל בתי המשפט הינו תפקיד ניהולי, אדמיניסטרטיבי, שמטרתו ותפקידו להביא לייעול המערכת בכללותה, ומשכך - כישורי הניהול הם המשמעותיים לצורך ביצוע תפקיד זה, מכישורי השיפוט.

19. לשונו של סעיף 82, אם כן, מגדיר סדר דברים ברור: שר המשפטים הוא אשר יקבע את סדרי המינהל, ומנהל בית המשפט, בהוראה מפורשת ובהסמכה של שר המשפטים, הוא אשר יביא לביצועם בדרך של אכיפה, פיקוח ואף באמצעות קביעת הנחיות לביצועם של אותם סדרי מנהל בתי המשפט הופקד על ביצועם, וזאת כחלק מסמכות העזר הנגזרת הנתונה לו לצורך ניהול המערכת השיפוטית, כגון קביעת היעדים והתקציב של ארגונו וכן ניהול כוח האדם הרב שתחת ניהולו. וכך אף נאמר, לא אחת, במסגרת ועדות הכנסת השונות שדנו בתיקונים שונים בחוק בתי המשפט ובחקיקה אחרת סמוכה לו:

ד"ר פרץ סגל: כלומר, שר המשפטים בענין הזה הוא הרשות הממונה על בתי- המשפט כי אנחנו עדיין חיים במשטר שבו האחריות המיניסטרילית על בתי- המשפט היא של שר המשפטים. לא פעם ולא פעמיים עשינו את זה בתקנות כאשר שר המשפטים מטיל את התפקיד על מנהל בתי-המשפט, שהוא ממונה עליו, ואומר לו אתה תעשה כך וכך. אבל בחוק שר המשפטים לא יכול להיות כבול לכך שהוא צריך לקיים התייעצות עם מי שמתמנה על-ידו, יש פה הירארכיה מסוימת..." [דברים מפרוטוקול מס' 340 של ועדת חוקה חוק ומשפט מיום 9.8.2001 בעניין הצעת חוק בתי-המשפט [נוסח משולב](תיקון מס' 29) (הוראות לעניין גישור), התשס"א-2001 – אישור לקריאה שניה ושלישית].

ובדיון אחר נאמר, בהקשר זה:

"ניסים זאב: ... זה נושא ניהולי, נושא טכני, ודברים טכניים צריכים להיות עם מנהל בתי-המשפט ולא עם נשיאת בתי-המשפט. אני לא חושב שצריך להגיע לנשיאה כדי לדון על דברים טכניים... אפשר לסכם את הדברים הטכניים האלה

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

7

עם מנהל בתי-המשפט.

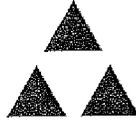
יצחק לוי: מנהל בית-המשפט הוא פקיד, לא שופט.

משה גפני: בא השר פרידמן ומציע הצעת חוק מאוד פשוטה. הוא אומר: את הניהול הטכני לא צריך לתת לבית-המשפט, לא צריך לתת לשופטים, את זה צריך מנהל בתי-המשפט לעשות...." [דברי הכנסת, כ"ב, 3-5 במרס 2008, הצעת חוק בתי-המשפט (תיקון מס' 49), התשס"ח-2008 (קריאה שניה ושלישית)].

דברים דומים ברוחם הושמעו בדיונים שונים ורבים בכנסת ואין ראייה טובה מכך כי הם משקפים את כוונת המחוקק בדבר הגדרת סמכותו של מנהל בתי המשפט [ראה, למשל: הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), התשס"ט-2009 – פרק ל"ד, סעיף 260 – ניווד תיקים בין בתי משפט - הכנה לקריאה שנייה ושלישית, ואף את דבריו של מנהל בתי המשפט דאז, מר משה גל כי תפקיד מנהל בתי המשפט הוא תפקיד "ניהולי", בהגדרתו וכי "למנהל בתי המשפט יש שיקולי עבודה של המערכת כדי לייעל אותה": פרוטוקול מס' 78 משיבת ועדת חוקה חוק ומשפט (14 באוקטובר 2009) בעניין הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), התשס"ט-2009 – פרק ל"ד, סעיף 260 – ניווד תיקים בין בתי משפט - הכנה לקריאה שנייה ושלישית]; ראה גם פרוטוקול מס' 340 של ועדת חוקה חוק ומשפט מיום 9.8.2001 בעניין הצעת חוק בתי-המשפט [נוסח משולב] (תיקון מס' 29) (הוראות לענין גישור), התשס"א-2001 – אישור לקריאה שנייה ושלישית, וקצרה עוד היריעה מלהביא אמירות זהות ודומות לאלו בהזדמנויות כה רבות].

20. גם הנהלת בתי המשפט עצמה, יודעת לגדר את סמכותה בדלת אמותיה של סמכות ניהול והארגון של המערכת. כך למשל, מגדירה את סמכויותיה במסגרת דין וחשבון לשנת 2012 של הרשות השופטת במדינת ישראל לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח – 1998 (ע"מ 45):

הנהלת בתי המשפט היא הזרוע המנהלית של מערכת בתי המשפט. היא מסייעת לדרג השיפוטי והמנהלי בבתי המשפט ברחבי הארץ ותומכת בו. בראש ההנהלה עומד מנהל בתי המשפט, והוא האחראי, בהנחיית נשיא בית המשפט העליון, לקביעת יעדי מערכת בתי המשפט, להעברת הנחיות לנשיאים ולמתן שירות יעיל ומקצועי ביחידות המערכת. לפי סעיף 82(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד, 1983 מנהל בתי המשפט אחראי בפני שר המשפטים לביצועם של סדרי המינהל מנהל בתי המשפט, בסיוע מטה ההנהלה, קובע את יעדי הארגון, ואלה מוצאים ביטוי בתכניות עבודה שנתיות ורב-שנתיות. מטה ההנהלה גם מסייע

למנהל בתי המשפט בהקצאת משאבים למימוש נכון ויעיל של יעדי מערכת בתי המשפט.

21. בהוראות חקיקה שונות, הוענקו למנהל בית המשפט סמכויות מגוונות באשר לביצועם של סדרי המינהל הרלוונטיים במערכת בתי המשפט. תכליתן של אותן הסמכויות בעיקרה, וכאמור, לצורך ייעול ההליך השיפוטי והפעלת וניהול מערכת בתי המשפט, ומשכך נתונה לו סמכות טכנית אדמיניסטרטיבית שהואצלה לו משר המשפטים.

22. במסגרת החיקוקים הרלוונטיים המעניקים למנהל בתי המשפט את סמכויותיו, ניתן לראות גם את הוראות חוק בתי המשפט לגופו, כגון הוראות סעיפים 33, 43 ו-78(א), המאפשרים למנהל בתי המשפט את המנדט ביחס לקביעת מקום מושב והעברת הליך. סעיף 78(א), למשל, קובע כי בגדר סמכותו של מנהל בתי המשפט להעביר הליכים אזרחיים ובעבירות תעבורה ממקום שיפוט אחד לאחר "כדי לאזן את חלוקת עומס הדיונים".

23. קיימת שורה ארוכה של חיקוקים נוספים אשר במסגרתם הסמיך שר המשפטים את מנהל בתי המשפט לפעול ולאפשר את ביצועם, כגון:

23.1. תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 תקנות 7א, 7ב הדנות בעניינים הטכניים הנוגעים לאופן פתיחת תובענה ותובענה אלקטרונית, תקנה 68 שעניינה "הוראות טכניות" בדבר כתבי טענות שמנהל בתי המשפט רשאי לקבוע לגביהן, תקנה 99 ו-199 שעניינן בעניינים הטכניים הנוגעים להפניית צדדים להליך למוסד המהו"ת, תקנה 173א שעניינה לדרך הפרוצדוראלית הנדרשת להגשת מוצג וידיאו כראיה, תקנה 187א שעניינה הודעה בדבר הצמדה למדד, תקנות 215 ו-215 ושעניינן הגשת כתבי בי-דין אלקטרוניים, תקנות 295 וכן תקנה 472א ו-472ב שעניינן פריטום רשימת עורכי דין וכתבי הרשאה, תקנה 475 ו-1497 שעניינן דרכי המצאת כתבי בי-דין ועוד. באופן דומה, מוגדרות סמכויותיו של מנהל בתי המשפט ביחס לסדרי דין פליליים כגון במסגרת תקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974.

23.2. תקנות שעניינן ניתוב וייעול עבודת בתי המשפט, כגון תקנות בתי המשפט (מחלקה לניתוב תיקים בבתי המשפט ובבתי הדין לעבודה), תשס"ב-2002; צו הירושה (העברת צוואות מופקדות מבתי המשפט להפקדה אצל הרשמים לענייני ירושה), תשנ"ח-1998; תקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), תשנ"א-1991 ועוד.

23.3. תקנות לביצועם של סדרי דין מיוחדים כגון תקנות אמנת האג (הפרוצדורה האזרחית), תשי"ד-1954.

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עו"ד דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

9
ויתר התקנות הרלוונטיות בעניין זה; תקנות העזרה המשפטית למדינות זרות לביצוע אמנת שטרסבורג (עזרה הדדית בעניינים פליליים), תשל"ה-1975; תקנות מידע גנטי (עריכת בדיקה גנטית לקשרי משפחה, תיעוד ושמירת תוצאותיה), תשי"ע-2010 ועוד.

23.4. היקוקים שעניינם שכר, תנאים ואופן מינוי שופטים כגון החלטת משכורת נושאי משרה שיפוטית, תשמ"א-1981 וכן כללי השפיטה (סדרי העבודה של הועדה לבחירת שופטים – שופט תעבורה), תשמ"ז-1986; כללי חוק השופטים (יציאת שופט לקצבה מחמת מצב בריאותו), תשל"ב-1972; חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968; כללי אתיקה לשופטים, תשס"ז-2007 ועוד.

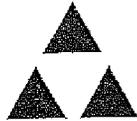
23.5. תקנות לדרך ביצועם של הליכים הנוגעים לעיון בתיקי בית משפט, כגון תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 והמדובר, כאמור, ברשימה חלקית בלבד.

24. מכאן, הדברים הם ברורים –

חרף העושר בקיומן של הוראות המגדירות את סמכויותיו הביצועיות של מנהל בתי המשפט ביחס לענפים רבים ומגוונים, אין בנמצא ולו חיקוק אחד במסגרתו הסמיך שר המשפטים את מנהל בית המשפט ביחס לפרסומם של פסקי דינם של בתי המשפט השונים.

נהפוך הוא – וכאן הם עיקר הדברים – דווקא החקיקה, כמו גם חוק יסוד: השפיטה, קובעים מפורשות, כי הכלל הוא דיון בפומבי – וכי הגישה להליכים משפטיים הינה מלאה, אלא אם נקבע אחרת בחוק (סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, סעיף 68 לחוק בתי המשפט, [נוסח משולב], התשמ"ד – 1984 (להלן: "חוק בתי המשפט"). הסמכות להחליט בדבר הגבלת פרסום או גישה להליך שיפוטי נתונה בחקיקה זו, רמה בהיררכיה, לשופט אשר יושב בדין, ותחת מסגרות מצומצמות (סעיף 70 לחוק בתי המשפט), ולא להנהלת בתי המשפט ובוודאי שלא במתן החלטה גורפת כגון דא שלמעשה מרוקנת את הערכאה השיפוטית מסמכותה.

מכאן – כי החלטת בתי המשפט עומדת בניגוד מובהק לעקרון החוקיות בעניין דנא עת קובעת - באמצעות החלטה מנהלית ולא בחוק, כדרישת חוק יסוד: השפיטה עצמו – כללים שונים המגבילים את פומביות הדיון. רק בכך, כבר חרגה הנהלת בתי המשפט מסמכותה, חריגה קיצונית, אשר אין דינה אלא להתבטל.

ד. הסדרה של מאגרי המידע המקוונים – ככלל, אינה בסמכות הנתונה להנהלת בתי המשפט

25. סעיף 83 לחוק בתי המשפט ממשיך וקובע, בין היתר, רשימה של עניינים אשר ייקבעו בתקנות על פי הוראתו של שר המשפטים, וזו לשונו:

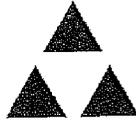
(א) שר המשפטים רשאי להסדיר בתקנות –

- (1) ימי הישיבות והפגרות של בתי משפט ולשכות ההוצאה לפועל והטיפול בעניינים בימי פגרה;
- (2) פרסום פסקי דין של בתי משפט;
- (3) אגרות שיש לשלם בבתי משפט ובמשרדי ההוצאה לפועל והפטור מהן;
- (4) דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה של עדים שהוזמנו להעיד בבתי משפט.

26. והנה, הוראות ביחס לפגרות בתי המשפט וביחס לאגרות ופגרות בבתי המשפט הותקנו זה מכבר על ידי שר המשפטים, בעשותו בסמכות הנתונה לו במסגרת סעיף 83 לעיל. במסגרת תקנות אלו, הוגדר באופן מפורש מהי סמכותו של מנהל בית המשפט ביחס לקידומן הביצועי במערכת בתי המשפט, ולעתים באופן מצומצם עד מאוד. כך למשל, בתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז – 2007. מוגבלת סמכותו של מנהל בתי המשפט, למשל, לתקנה 11(ג) במסגרתה בידי מנהל בתי המשפט הסמכות לפרסם ברשומות בדבר תוספות הכרוכות לסוגיית ההצמדה למדד. כאשר עסקינן בהוראה המסמיכה את מנהל בתי המשפט לקבל החלטה מנהלית אשר במהותה חורגת בשיקול דעתה מענייני ניהול גרידא, ולה השלכות מעשיות על ההליך השיפוטי לגופו, מגביל שר המשפטים את סמכותו בכך שזו תותנה בהסכמה או בהתייעצות עם גורם מוסמך אחר. כך למשל, במסגרת תקנות בתי המשפט (פגרות), תשמ"ג-1983, שם נקבע (במסגרת תיקון משנת 2010) כי: "סמכות מנהל בתי המשפט: מנהל בתי המשפט רשאי להורות, לאחר התייעצות עם נשיא בית המשפט או שופט של בית משפט שנשיאו מינהו לכך, שסוג עניינים פליליים או אזרחיים, יישמעו בתקופת הפגרה, בבית משפט פלוני, או בכל בתי המשפט".

27. וגם כאן – מן ההון, אנו למדים על כאלף עדים על הלאו – אין כל הוראה, נכון להיום, המסמיכה את מנהל בתי המשפט לקבוע איזה מן ההסדרים הנוגעים להסדרת אופן ודרך פרסום פסקי דין באמצעות מאגרי מידע – מקוונים ושלא מקוונים.

28. ודוק: הוועדה לבחינת שאלות הנוגעות לפרסום פרטים מזהים בפסקי דין ובהחלטות של בתי המשפט ולעיון בתיקי בית המשפט בראשותו של שופט בית המשפט העליון יי אנגלרד (בדימוי) (להלן: "ועדת אנגלרד") נתכנסה

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

11

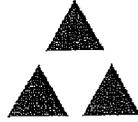
מכות הוראתו ומינויו של שר המשפטים, בין היתר מתוקף סמכותו לפי סעיף 2)83 לחוק בתי המשפט לעיל, על מנת להמליץ – הן מבחינה מהותית והן פרוצדוראלית, בדבר הכללים הראויים ביחס לאופן פרסום פסקי דין ולתוכן המפורסם. ועדה זו הוקמה מתוך ההנחה כי כל שינוי כאמור ראוי ויעשה בחקיקה ראשית, ואף לא במסגרת תקנות – וזאת לנוכח חשיבותו ארוכת השנים של עקרון פומביות הדין, הקבוע בחקיקה ואף בחוקי היסוד. ברי, כי אין המדובר בעוד תקנה עתידית שעניינה פגרות ומועדים ושבת סמכותו של שר המשפטים להתקינה בהרף עין ובהינף יד, כי אם הוראה שעתידה להיעשות בחקיקה ראשית לאחר בחינתו המקיפה של בית המחוקקים הישראלי. שר המשפטים, אם כן, בחר באופן מודע שלא להסמיך, נכון למועד זה, את מנהל בתי המשפט לצורך עניין זה, ולא בכדי.

29. יודגש, בהקשר זה, כי עניינה של הועדה הינה בקביעת כללים, אשר דורשים איזון עדין ומורכב בין זכויות יסוד רבות מעלה. כהוראת חוקי היסוד, איזון זה דרוש להיעשות תחת התגבלות הקבועות בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, ובראשם התנאי שבילתו אין – כי פגיעה בזכויות יסוד של הפרט ראוי כי תיעשה בחקיקה ראשית [ראה, למשל: בג"ץ 4253/02 קרית נ' היועץ המשפטי לממשלה, תק-על 2009(1), 3651 (להלן: "עניין קרית")]. בפסק דינה של השופטת ברלינר]

30. מכאן, כי הנהלת בתי המשפט אינה מוצאת כלל כל סמכות לקבוע כל "הסדר ביניים", זמני או קבוע שיהיה, כל עוד אין בנמצא חוק המסמיך אותה באופן מפורש לעשות כן. כל זאת, בעיקר כאשר יושבת על המדוכה ועדה אשר כל תפקידה להכריע בסוגיה זו.

31. למעלה מן הצורך, ולהשלמת התמונה בלבד, יאמר, כי הנהלת בתי המשפט אף אין סמכות "עזר" או לחילופין "משתמעת" לבצע הסדרה של המאגרים המשפטיים: ראשית, המדובר ב"סדרי מינהל", כמשמעותם בחוק בתי המשפט, ואופן קביעתם, כאמור, נתונה לשר המשפטים לנוכח סעיף 83 הנזכר. "הסדר ביניים" שכזה מהווה לכל היותר ניסיון לעקוף את הוראות החוק ואת הסמכויות הנתונות לשר המשפטים לקבוע (כלשון סעיף 83 לעיל) את מהותם של סדרי המינהל, בעניין דנא. שנית, ב"הסדר הביניים" הנוכחי של הנהלת בתי המשפט מעורבת פגיעה בזכויות רבות ראשונות במעלה, כמפורט וכידוע. משכך, במקרה כגון דא, הסמכות הקנויה להנהלת בתי המשפט לעשות כן, דרושה, למצער, להיות מפורשת בחקיקה ואין די בסמכות עזר או משתמעת, ככל שישנה כזו בחוק בתי המשפט, על מנת להקנות למנהל בית המשפט את היכולת להפעיל שיקול עת ולקבל החלטה כאמור:

"עקרון חוקיות המינהל מחייב הקפדה מיוחדת בכל הנוגע לפעולות העלולות לפגוע בזכות יסוד של הפרט. פעולה של רשות הפוגעת בזכות יסוד טעונה הסמכה חוקית מפורשת" [עא 7368/06 דירות יוקרה בע"מ נ' ראש עיריית יבנה, מר צבי גוב-ארי, תק-

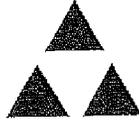

ובעניין דומה נאמר:

"לא פעם אמר בית המשפט כי עיקרון חוקיות המינהל דורש שהחוק יקבע את הסמכות המינהלית בלשון מפורשת... מה אפוא בא בית המשפט להשמיע לנו כשהוא אומר כי הסמכות צריכה להיות מפורשת ולא משתמעת? אין הוא אומר כי באופן עקרוני סמכות אינה יכולה להיות משתמעות מלשון החוק. הוא רק אומר זאת, שאף כי סמכות יכולה להיות משתמעת ולא בהכרח מפורשת, הרי בנסיבות מסוימות אין הוא משוכנע כי קיימת סמכות כזו. בנסיבות כאלה, כדי להיות משוכנע שהחוק מתכוון להקנות את הסמכות, הוא עומד על כך שההסמכה תהיה מפורשת, או לפחות (לפי גרסה אחרת) ברורה לגמרי. ומה הן נסיבות אלה? למשל כאשר הרשות המינהלית מבקשת להקנות לעצמה סמכות לפגוע בזכות מזכויות האדם. הנחה היא שהמחוקק אינו מתכוון להקנות סמכות זו. כדי להתגבר על הנחה זאת, אין די בהוראת חוק משתמעת לכאן או לכאן אלא יש צורך בהוראה מפורשת" [י' זמיר, הסמכות המינהלית, כרך א' מהדורה שנייה (2010), עמ' 345 (להלן: "זמיר")]

32. אמנם, מנהל בתי המשפט, רשאי לעשות שימוש בסמכויות עזר שונות על מנת לקדם ולייעל את פעילותה של מערכת בתי המשפט [ראה: סעיף 17 לחוק הפרשנות, התשמ"א – 1981; י' זמיר, "הסמכות המנהלית", משפט וממשל א', התשנ"ב, 81, 120]. אמנם, משעה שאין בעניינו כל סמכות ראשית שהוקנתה בדין ככלל למנהל בתי המשפט להחליט בעניין אופן והיקף פרסומם של פסקי דין, אין המדובר גם ב"סמכות נלווית" "טפלה" או ב"סמכות עזר" שנועדה לקדם את הסמכות העיקרית (אשר ממילא אף היא, על פי ההלכה ידועה בעניין זה, הינה סמכות אשר תפורש בצמצום של ממש, ובגדרה מצויות סמכויות טכניות בעיקרן, כגון עריכת טפסים, דרישת מידע, חתימה על חוזים וכיו"ב. משכך, מוגבלת ואינה יכולה במסגרתה להקנות האפשרות להורות על הוראות הפוגעות או מגבילות את זכויות היסוד שבתוקי היסוד) [וראה גם למשל, עניין קריתי לעיל; ראה גם: ד' ברק ארז לעיל בעמ' 146 - 152].

33. דוק: המדובר כאן, לכאורה, ב"הסדר ביניים" אותו מנסה הנהלת בתי המשפט להחיל טרם הכרעה ועדת אנגלרד באותו עניין ממש. יובהר, כי ועדת אנגלרד יושבת על המדוכה זמן כה רב בדיוק בשל אותו הקושי הנזכר אף לעיל למצוא פתרון אשר יביא לאיזון הזכויות האופטימלי תוך הבטחת מימושו של עיקרון פומביות הדיון וזכות הגישה לערכאות, תוך פגיעה מידתית בפרטיות. קושי נוסף העומד בפני הוועדה, הינה מגוון השיקולים והקשיים הביצועיים – טכניים – הכרוכים בהסדרת סוגיות אלו ומציאת הפתרון היישומי שיבטיח

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

13

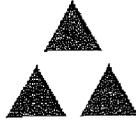
כאמור את האיזון הנדרש. לא בכדי, לידי ועדת אנגלרד הוגשו חוות דעת וניירות עמדה רבים שונים ומגוונים על ידי מלומדים ובעלי ניסיון מן התעשייה, המעידים על חילוקי הדעות והקשיים הכרוכים בהתקנת תקנות מעין אלו ובאופן ביצוען. אמנם, אכן וקיימת האפשרות המעשית כי ועדת אנגלרד בסופו של תהליך, תמליץ על כללים שונים מאלו הנוהגים כיום ביחס לתוכן פרסומם של פסקי דין, ויכול כי שר המשפטים יאמץ מסקנות אלו ויתקין תקנות בהתאם. יכול אף כי שר המשפטים יטיל את מלאכת ביצוען של תקנות אלו על מנהל בתי המשפט. אמנם, אין באפשרויות אלו, התיאורטיות נכון לעת זו, כל הבטחה באשר לתוכן התקנות והאיזון אשר יוכרע ולאופן בו ייקבע בתקנות כי יש להבטיח את ביצוען. מנימוק זה, הרי שגם מדובר, ממילא, בהחלטה מוקדמת.

34. בהקשר זה, אם כן, הרי שהנהלת בתי המשפט ב"הסדר ביניים" שכזה, לא רק שמחליפה את שיקול דעת הוועדה בשיקול דעתה, כי אם כופה הסדר אשר יכול ולבסוף לא תואם, לא מיני ולא מקצתי, את המלצות ועדת אנגלרד. בדיוק מן הנימוקים האמורים, אין הנהלת בתי המשפט יכולה להסתמך על כל החלטה עתידית של ועדת אנגלרד או על כל תקנות עתידיות שתוכנן כלל אינו ידוע במועד זה. ונקבע בהקשר זה לא אחת בעבר:

"דרישת הסמכות מוסיפה וגורסת שעל הרשות המינהלית לפעול ולהפעיל את סמכותה בהתאם לדין הקיים והיא אינה רשאית שלא לעשות כן בהסתמך על חקיקה צפויה, בטענה שחקיקה עתידית תשנה את התמונה ותפתור בדרך כלשהיא את הבעיה המתעוררת" נא' שרגא ור' שחר, המשפט המנהלי – עילות התערבות (כרך ג') (2008), בעמ' 9, (להלן: "המשפט המנהלי – עילות התערבות") תוך התייחסות לנקבע בבג"צ 28/94 צרפתי נ' שר הבריאות פ"ד מט(3) 804 (851 בע"מ); כן ראה: בג"צ 3872/93 מיטראל בע"מ נ' ראש הממשלה ושר הדתות פ"ד מז(5) 485, בע"מ 486 (להלן: עניין מיטראל הראשון); בג"צ 939/05 נעמה ברבי נ' שר התמ"ת (תק-על 2007(2), 4145)

35. נהפוך הוא. הדין הקיים תומך באופן מפורש ובלתי משתמע לשני פנים בפרסום פסקי הדין במלואם ודברים אלו מוצאים את ביטויים בהוראת היסוד הקבועה בחוק יסוד: השפיטה ביחס לפומביות הדיון, בחזקה שבדין ביחס לקיומו של דיון בדלתיים פתוחות ובמסגרות המצומצמות ממילא, כאמור גם בהמשכם של הדברים כאן, באשר לשיקול הדעת השיפוטי בהגבלת אלו בהתאם לחוק בתי המשפט. כמפורט לעיל, אף בתי המשפט השונים אינם מאפשרים, בהיעדר הוראה אחרת בדין ובכפוף למגבלות בו, לאסור שמות של צדדים לפסקי דין רק משעה שהמדובר בפגיעה עלומה בפרטיות.

משכך, כאשר קיימות הוראות מפורשות בדין המאפשרות ומקבעות, נכון להיום, גישה מלאה להליכים משפטיים במדינת ישראל, האם יש בסמכות הנהלת בתי המשפט להשתמש בסמכויות משתמעות או

ראב"ד מגריזו בנקל ושור'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
ש"ר דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

14

בסמכויות "עזר" באופן כזה הנוגד הוראה מפורשת בחוק יסוד או בחוק? התשובה לכך, היא, כמובן, שלילי נחרצ.

36. וכבר נאמרו בעניין זה דברים יפים בענייננו זה ממש על ידי בית המשפט העליון בע"א 2800/97 ליפסון נ' גהל, פ"ד נג(3) 714:

"הכלל הבסיסי הוא שאין פוגעים בעקרון פומביות הדיון, לרבות בדרך של איסור פרסום פסק דין, אלא על יסוד הוראה מפורשת בחוק או על פי החלטת בית- המשפט מכוח עילות מפורשות שנקבעו בחוק".

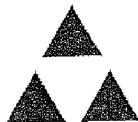
37. ואכן - אם היה בידי הנהלת בתי המשפט מלכתחילה הסמכות האמורה להכריע בדבר סוגיה כגדת המשקל בענייניו של פרסום פסקי דין במנועי התיפוש, מה נפשך בועדת אנגלרד שתפקידה, בין היתר, להכריע גם ביחס לסוגיה זו? ולא בכדי, אף בתי המשפט עודם ממשיכים בהפעלת סמכותם בהתאם לחוק בתי המשפט, ועד להכרעת ועדת אנגלרד אחרת, לאחר ששקלה את כל השיקולים הרלוונטיים:

"כל עוד לא אמר המחוקק את דברו בעניין, לא די בטעמים שעליהם מצביע המבקש בבקשתו כדי להצדיק חריגה מעיקרון החוקתי של פומביות הדיון על דרך של איסור הפרסום החלטה - שפורסמה זה מכבר - והסרתה מ'האינטרנט'..." [ראה למשל: ע"א 2763/09 ניסים לוי נ' כונס הנכסים הרשמי, תק-על 2013(1), 7244 מיום 21.2.2013 (להלן: "עניין ניסים לוי"); ע"פ 2676/97 אבו חוסיין אחמד נ' מדינת ישראל (תק-על 2012(1), 2279, (החלטה מיום 6.2.2012) (להלן: "עניין אבו חוסיין")].

38. מכאן, הרי שעולה, כי בהחלטה כאמור על ידי הנהלת בתי המשפט, היא מרוקנת, לפחות לעת עתה, את סמכותם של בתי המשפט לפעול מכוח סעיף 70 מתוכן, וזאת - בהיעדר תיקיה המסמיכה אותה לעשות כן.

39. כלל הדברים האמורים מדגישים כי לא רק שבידי הנהלת בתי המשפט אין סמכות להגיע להסדר הביניים המוצע במסגרת הדין הקיים, כי אם המחוקק בכונתו מכוון שלל זאת מהימנה, וזאת כל עוד לא קיים הסדר מפורש אחר בדין המאפשר לה לפעול כאמור.

ה. בחינה מהותית של החלטת הנהלת בתי המשפט: "הסדר הביניים" במסגרתו נאסר אינדוקס של פסקי דין הינה החלטה לא מידתית ולא סבירה שעה

שפוגעת, בין היתר, בשורה ארוכה של זכויות הן של הציבור הרחב והן של

החברה בפרט

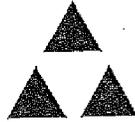
ה.1. על מידתיות וסבירות של החלטה מנהלית

40. משעסקן בהחלטה מנהלית הפוגעת בזכויותיו של מאן דהוא, עליה לעמוד הן באמות מידה של סבירות והן באמות מידה של מידתיות. הדברים הם נכונים בעיקר שעה שהמדובר בהחלטה מנהלית אשר פגיעה חמורה בזכויות בצידה. במקרה דנא – המדובר בזכויות של מספר קבוצות ייחוס – הציבור הרחב אשר נמנעת ממנו הגישה להליכים משפטיים בניגוד לחוק ותוך הבחנה פסולה ופגיעה בחברה עצמה, אשר מפעילה את אתר "תקדין לייט", ושהחלטת הנהלת בתי המשפט למעשה מחסלת כליל את פעילותה תוך פגיעה לא מידתיות בזכותה לחופש העיסוק והקניין, כאמור.

41. מבחני המידתיות קובעים, בקצרה, כדלקמן:

"העילה בדבר מידתיות קובעת, כי החלטה שלטונית היא כדין רק אם האמצעי השלטוני אשר ננקט, לשם הגשמת התכלית השלטונית, הוא במידה הראויה, ולא מעבר לנדרש. עילת המידתיות מתרכזת אפוא ביחס שבין התכלית לבין האמצעים להגשמתה (ראה סגל, במאמרו הנ"ל, הפרקליט לט, בעמ' 513). היא בוחנת אם האמצעים שנקטה. השלטון לשם הגשמת התכלית הראויה עומדים ביחס ראוי למטרה שאותה מבקשים להגשים. עילת המידתיות קובעת כי האמצעים השלטוניים צריכים להתאים להגשמת המטרה, ולא מעבר למה שנדרש לשם הגשמתה של המטרה. עקרון המידתיות נועד להגן על הפרט מפני השלטון. הוא נועד למנוע פגיעה יתרה בחירותו של היחיד. הוא קובע כי האמצעי השלטוני צריך להיגזר בקפידה כדי להלום את הגשמתה של התכלית. בכך בא לידי ביטוי עקרון שלטון החוק וחוקיות השלטון. " [בג"צ 3477/95 בן-עטייה נ' שר החינוך, התרבות והספורט, פ"ד מט(5), 1, בעמ' 12; ראה גם: בג"צ 3648/97 סטמקה נ' שר הפנים, פ"ד נג(2) 728 בעמ' 777; המשפט המנהלי – עילות התערבות לעיל, בעמ' 268; עמ' 271; עמ' 283; ראה גם דורנר – מידתיות, לעיל]

42. במהותו של מבחן זה, נקבע, כי למעשה, אף בהתקיים תכלית ציבורית ראויה וצודקת בבסיס ההחלטה המנהלית ואף אם החלטתו של המנהל מקדם את אותה תכלית (ואין זה רלוונטי עוצמת "קידומה" של אותה תכלית), הרי שעדיין יש להעדיף אמצעי אחר, פוגעני פחות: "החייט המנהלי צריך לתפור את החליפה

16

המינהלית באופן שתהא גזורה בהתאם למטרה המנחה אותו, תוך בחירה באמצעי הפוגע פחות... [בן עטיה לעיל, בעמ' 12]. ככלל, הנטייה היא להעדיף אמצעים המטילים על הרשות המנהלים חובות גדולים יותר, ואף עלות גבוהה, מאשר הפתרון "הפשוט" יותר בדמות הטלת הנטל על האזרח. וכך אף נאמר בעניין סטמקה, לעיל:

"ראוי היה להם למשיגים כי יבחרו באמצעים אחרים להשגת מטרתם - מטרה ראויה לעצמה - אמצעים שיפגעו פחות ביחיד. כך, למשל, בדרך הגברת הפיקוח על שהייה שלא-כדין בארץ, בהעמקת הביקורת על אמיתות הנישואין וכיו"ב. שימוש באמצעים אלה יחייב את הרשויות - כך יש להניח - בהוצאת משאבים רבים יותר, אך עובדה זו, כשהיא לעצמה, אין בה כדי להצדיק את האמצעי הקשה שרשויות משרד הפנים נקטו בו כלפי היחיד".

43. בענייננו, הגם שכאמור ההחלטה נתקבלה בהיעדר סמכות, הרי שגם ממילא אינה מידתית משעה שאין קשר רציונאלי בין האמצעי שנבחר לבין המטרה שאותה מבקשת הנהלת בתי המשפט לקדם וכן כי בוודאי כי קיימים אמצעים רבים אחרים, פוגעניים פחות, על מנת לקדם את אותה המטרה.

ה.2. תתכלית – אינה תכלית ראויה בנסיבות העניין דנא ומשכך ממילא אין המדובר בתחלטה

סבירה או מידתית

44. ישנה משמעות כבדה גם לאותה התכלית, או המטרה של הנהלת בתי המשפט, בקבלה את החלטתה נשוא הטיעון כאן ויש בה כדי להשפיע רבות על אותו מבחן מידתיות ואו הסבירות אשר יוחל בעניינה.

45. כמובן, כי זכות הפרטיות, זכות מוגנת היא, כאמור בשיטת משפטנו, ולא נרחיב על כך. החלטת הנהלת בתי המשפט, באה, כך אנו סבורים, לנוכח החשש הקיים בפגיעה בפרטיות אותם הפרטים אשר פרטיהם מופיעים בפסקי הדין והנגישות של כלל הציבור לפרטים מזהים אלו (ולעתים גם לא נעימים) באמצעות מנועי החיפוש.

דא עקא, יש לזכור מספר נקודות חשובות ומשמעותיות בעניין זה:

46. הראשונה, והעיקרית לענייננו, כי הזכות לפרטיות – בין אם זו הקבועה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ובין אם זו הקבועה בחוק הגנת הפרטיות הינה זכות אינדיבידואלית הניתנת לכל "אדם". חוק היסוד בא להגן על האזרח מפני כניסה של רשויות המנהל והמדינה לאוטונומיה הפרטית שלו (סעיף 7) וחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") מגן על זכויותיו של אדם מפני פגיעה על ידי זולתו (סעיף 2 וסעיף 3 לחוק). לא קיימת, ולא הוכרה, הגדרה של פגיעה בפרטיותו של ציבור (למעט ציבור המשתיך לקבוצה הומוגנית אשר היועץ המשפטי לממשלה מוסמך להגיש כתב אישום בגינה, ואין זה כמובן המצב

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

17

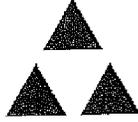
כאן).

הגנה קולקטיבית על ציבור שלם של בעלי דין מפני פגיעה בפרטיות, הינה על פי כלל ההלכות והדין בעניין זה, פסולה עיונית ואינה מסתדרת, לא מיני ולא מקצתי, עם הדין ועם נטל ההוכחה הנדרש והקבוע בחוק הגנת הפרטיות להוכחתה של עוולה על פיו. ההסדרים שנועדו לשמור מפני פגיעה בפרטיותו של אדם הם הסדרים פרטניים במסגרתם נבחן כל מקרה ומקרה, האם יש בו כדי להוות פגיעה בפרטיותו של אותו נפגע ספציפי – המדובר במבחן סובייקטיבי. דברים אלו באים אף לידי ביטוי בחוק בתי המשפט ביחס לצווי איסור פרסום ודלתיים סגורות שכן במסגרתו יכול אינדיבידואל שנדמה כי פרטיותו נפגעה באופן מהותי ו"חמור" לבקש צו איסור פרסום תוך עמידה במקרה הספציפי הזה על מידת הפגיעה בפרטיותו. זהו העיקרון הקבוע גם בסעיף 21 לחוק איסור לשון הרע (המוחל גם על חוק הגנת הפרטיות) במסגרתו רשאי בית המשפט לאסור או לעכב זמנית, פרסום ברבים של הליכי בית משפט (כל עוד ההליך אינו חלוט) אם יש בכך כדי למנוע פגיעה על שמו פרטיותו של "אדם" (וגם זה מוגבל לכך כי ההליך לא יתנהל בדלתיים סגורות).

כיצד ניתן לקבוע באופן גורף כי ציבור שלם נפגעת פרטיותו שעה שיכול להיות כי הגברת כהן מתזדרה אכן, סובייקטיבית, תיפגע מפרסום עובדת היותה מגובסת לעומת הגברת כץ מרמלה אשר לא רק שלא תיפגע, אלא תעדיף את פרסום עובדת היותה מגובסת כי יש בכך כדי לשרת אינטרסים אחרים שלה? כיצד יכולה הנהלת בתי המשפט לפעול בפטרוניות כאמור ולהחליט באופן גורף ובמקום הנפגע הפוטנציאלי, לכאורה, כי אכן הגברת כץ נפגעה על אף שהיא עצמה אינה חווה זאת באופן סובייקטיבי? תמנהו וממילא אין חיה כזו בדין.

47. השניה, המנגנון המוצע – הגורף והכוללני, יוצר חוסר קוהרנטיות עם הדין הקיים. בחוק בתי המשפט וחקיקה נוספת כאמור ישנן מסגרות לבחינת ההצדקה לאיסור פרסום. במצב הדברים הנוכחי החלטת הנהלת בתי המשפט יוצרת 2 מערכות דינים סותרות. מה הוא הפתרון, אם כן במצב בו שופט בית המשפט מחליט כי אין בבקשה לאיסור פרסום הצדקה והוא דוחה אותה? האם מוסמכת הנהלת בתי המשפט לאסור את הפרסום על אף שיקול דעתו של השופט? גם לכך, התשובה היא שלילית.

48. השלישית, אף אם היה ניתן להניח, לכאורה, כי קיימת פגיעה בפרטיותו של ציבור הרי שממילא הפגיעה שנתרה הינה פגיעה שולית ביותר ומצויה בשוליה החיצוניים של הזכות לפרטיות. כל כך למה? ראשית, מהמאגרים השונים כבר הוסרו החלטות פוגעניות במיוחד המצויות ב"גרעין הקשה", לנוכח צו איסור פרסום. שנית, ישנם הליכים שלמים ורבים שממילא אין בהם כל פגיעה בפרטיות, למשל הליכים מסחריים לחלוטין או מנהליים שעניינם בתברות עסקיות – אשר, כידוע, לא הוכרה כל זכות לפרטיותם בדין (ראה סעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות). שלישית, הליכים פליליים אשר יש חשיבות עצומה בפרסומם ותכלית ממשית מאחורי הפרסום (כפי שעוד יובהר בהמשך). והמדובר ברשימה חלקית. מכאן, כי ניתן להסיק כי ככל שנתרה פגיעה

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

18

"בפרטיות", הרי שלכאורה מדובר באוכלוסייה מצומצמת של בעלי דין בהליכים נזיקיים או הליכי עבודה, אולי, שגם מתוכם יכול להיות שחלקם יטענו כי פרטיותם לא נפגעה כלל ועיקר. גם אוכלוסייה אחרת שוטטען כי פרטיותה "נפגעה" לנוכח הפרטים המופיעים עליהם. בהליך השיפוטי, לא יהיה בפרסום האמור בהכרח לעלות כדי פגיעה ב"פרטיות", כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות ובנטלי ההוכחה בו.

מכאן, כי האוכלוסייה "המוגנת" עליה רוצה להגן הנהלת בתי המשפט ב"הסדר הביניים", הינה קומץ, במקרה הטוב, של אנשים שמבחינה סובייקטיבית אינם מעוניינים בפרסום פרטיהם. וכאמור – אותו קומץ, רשאי לפנות להסרת ענייננו מהאינטרנט בנקל ממילא.

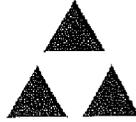
49. פועל יוצא, הוא, כי אותה "תכלית", ההגנה על הזכות לפרטיות, בה עסקינן הינה זכות פחותה בעוצמתה באופן יחסי ויש ליתן לה את המשקל הרלוונטי – נמוך במיוחד – בבואנו לבחון את החלטת בתי המשפט ולמול איזונה עם הזכויות האחרות הנפגעות לנוכח החלטה זו [ראה: אהרון ברק, מידתיות במשפט – הפגיעה בזכות החוקתית והגבלותיה 465-444 (2010); אריאל בנדור וטל סלע "על המידתיות של המידתיות - בעקבות ספרו של אהרן ברק, מידתיות במשפט - הפגיעה בזכות החוקתית והגבלותיה", משפטים מב 3 (2012)].

לעניות דעת החברה, בשים לב לנתון לעיל ולאמור להלן, הנהלת בתי המשפט שגתה בשיקול דעתה ובמתן המשקל לשיקולים השונים בבואה לאזן ביניהם ומשכך החלטה גם תהא לא סבירה [זורנר – מידתיות, לעיל; ראה: עת"מ (נצ"י) 28684-01-11 אלהזור עמותה לקידום ופיתוח החינוך ג' משרד הבריאות/מחוז צפון -תק-מח 2011(2), 2958 (להלן: "עניין אלהזור")].

50. מכאן, כי אמות המידה המנהליות לעיל מנחות באופן ברור כי החלטת הנהלת בתי המשפט במקרה דנא – הינה לא מידתית כמו גם אינה סבירה. יפורט.

ה.3. הפגיעה בפומביות הדיון, חופש המידע וחופש הביטוי בהחלטת הנהלת בתי המשפט הינה פגיעה לא מידתית ולא סבירה

51. עניינו של עיקרון פומביות הדיון ועליונותו במערך הזכויות שבמשטרנו ניזון רבות בפסיקה ומהווה הלכה ידועה ומושרשת. בקצרת האומר, יאמר, כי עקרון פומביות הדיון מהווה הסדר מיוחד, בעל מעמד חוקתי על-חוקי, המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, לפיו בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק, או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק וכך כהאי לישנא: "בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק".

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עו"ד דין ומסדרים ADVOCATES & NOTARIES

19

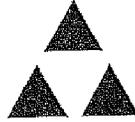
52. הסדר זה אף עולה מהוראות סעיף 68 לחוק בתי המשפט אשר קובע את הכלל הידוע לפיו "בית משפט ידון בפומבי". בהתאם למצב משפטי זה ולהלכות בית המשפט העליון, מפרסמים מאגרי מידע משפטיים רבים, בכללם מאגר "תקדין לייט", ההחלטות ופסקי הדין הניתנים על ידי בתי המשפט ואשר הנם מותרים לפרסום. זאת, על משקל זכותו של כל מאן דהוא לנכות באולמות בתי המשפט, כפי שהחוק מאפשר לכל אזרח, בין אם הוא צד להליך ובין אם הוא בעל עניין כלשהו בהליך משפטי. כך יכול הציבור להשתכנע בשימורו של עיקרון אחר, והוא השוויון בפני החוק [ראה בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658 (להלן: "עניין תורג'מן"); ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' עו"ד פלוגי, תק-על 1/2008(1), 3413]].

"מעקרון פומביות הדיון נגזרת הזכות לפרסם דברים שנאמרו בבית המשפט (ר"ע 176/86 פלונית נ' פלוגי, פ"ד מ(2) 497, 499 (1986)). כפי שנפסק "לעקרון פומביות הדיון שני פנים: האחד, ניהול הדיון בדלתיים פתוחות, כך שכל אחד מן הציבור רשאי לנכוח בדיון; והשני, היתר לפרסם ברבים את תוכנם של הדיונים כחלק מזכות הציבור לדעת. ... בימינו, חשיבותו העיקרית של עקרון פומביות הדיון טמונה בהיבט השני שעניינו האפשרות לפרסם את דבר הדיונים ותוכנם, ובכך להביאם לידיעת כלל הציבור"

53. בתי המשפט לאורך שנים, חזרו ועמדו, בפסקי דין רבים, על חשיבות עיקרון פומביות הדיון כ"אחד העקרונות החוקתיים המרכזיים שביסוד שיטת המשפט שלנו" [ע"פ 353/88 וילנר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 444]. "יש שיאמרו אכן יסוד היא" ויש שיאמרו כי בעקרון על עסקינן "עיקרון שאינו נופל בחשיבותו מעקרונות כבוד האדם וזכותו לשמו הטוב" [ע"ע (ארצי) 120/07 אומ"ץ - אזרחים למען מנהל תקין וחברתי ומשפטי נ' אלמונית, תק-אר 2007 (4), 307; עניין תורג'מן לעיל].

54. עקרון הפומביות אף מקיים יחסי תלות הדדים עם חופש המידע וחופש הביטוי – אף הן, זכויות יסוד נגזרות חוקה במשפטנו. הדברים הם נכונים שבעתיים שעה שמדובר במידע אשר מועבר לציבור מתוך היכולה של מערכת בתי המשפט. משכך, פגיעה בעקרון הפומביות בנסיבות העניין תעלה בהכרח לכדי פגיעה גם בחופש הביטוי ובזכות הציבור לדעת:

"... במקרה שבפנינו מתקיים אפוא יחס של תלות הדדית בין חופש הביטוי לבין עקרון פומביות הדיון. מצד אחד, פומביות הדיון במובן הצר – קרי, קיומו של הדיון בדלתיים פתוחות – היא תנאי לקיומו של חופש הביטוי, שבגדרו מתקיימת '...מסירת מידע על הנעשה בהליכים משפטיים התלויים ועומדים בבתי המשפט', על-מנת לאפשר 'תהליך של בירור האמת' (ע"פ 696/81 (להלן – עניין אזולאי [2]),

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

20

בעמ' 571). מצד אחר, החופש לפרסם ברבים את המתרחש בין כותלי בית-המשפט הוא הערובה למימושו של עקרון פומביות ההליכים במובנו המלא, של יכולת הציבור לדעת על המתרחש בבית-המשפט. מניעת הפרסום, באמצעי התקשורת, של המתרחש בהליך שיפוטי מונעת את הגשמתו של עיקרון זה: בעבור רובו המכריע של הציבור, משמעות הדבר היא חסימת האפשרות לדעת דבר על המתרחש בהליך" [רע"א 3614/97 אבי יצחק, עו"ד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 26]

55. הדברים האמורים מקבלים אף ביטוי ביתר שאת בעידן המידע הדיגיטלי שעל התמורה הרבה שלו ולהתפתחותם של מנועי החיפוש בפרט, על הנגשת הציבור הרחב למידע, נכתב רבות. כך למשל:

"האינטרנט חולל תמורות נכבדות בהיבטים רבים של חינוך, ובכלל זה בתחום של איסוף מידע, היחשפות לו, תקשורת בין בני אדם והתבטאות חופשית. כך, למשל, ניתן בהחלט לומר כי חופש הביטוי של עידן האינטרנט אינו כחופש הביטוי של העידן הקדם-אינטרנטי (כפי שיש הסופרים היום את מניין השנים תוך הבחנה בין תקופת ה"קדם-גוגל" (BG) לבין התקופה שלאחר גוגל (AG)). חופש הביטוי הפך היום לזכות מוחשית הרבה יותר. אם בעבר היכולת להעביר מסרים בתפוצה רחבה, וליטול חלק משמעותי בשיח הציבורי, הייתה שמורה בפועל למתי מעט, ובעיקר לאמצעי התקשורת עצמם או לאלה שהיו בעלי גישה אליהם, בא האינטרנט ופתח את שעריו לכל.. [עא 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך, תק-על 2012(1), 5399]

56. רציונאליים אלו, אף משתקפים מדברי ההסבר להצעת חוק חופש המידע, כשמודגש שנגישות רבה יותר של הפרט לקבל מידע מן הרשויות הציבוריות, מביאה בהכרח להגשמת זכויות אחרות של הפרט. וכך נאמר שם:

"הזכות לקבל מידע מרשויות ציבוריות היא אחת מזכויות היסוד במשטר דמוקרטי. היא תנאי בסיסי להגשמתו של חופש הביטוי ולמימוש זכויותיו הפוליטיות והאחרות של אדם בכל תחומי החיים. נגישות רבה יותר למידע תסייע לקידום של ערכים חברתיים ובהם שוויון, שלטון החוק וכיבוד זכויות האדם, ותאפשר גם בקרה טובה יותר של הציבור על מעשי השלטון. " [הצעת חוק חופש המידע, תשנ"ז-1997, ה"ח 2630, בעמ' 397].

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונטורים ADVOCATES & NOTARIES

21

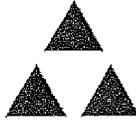
57. ולא בכדי, מן נימוקים כבדי משקל אלו, הרי ש**בהתאם לשיטת המשפט הישראלי, גובר עקרון פומביות הדין על הזכות לפרטיות**. בע"א 5185/93 **היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום**, תק-על (1)95, 1075 (להלן: "פרשת מרום"), קבע בית המשפט העליון, כי הזכות לפרטיות- אפילו קיבלה מעמד חוקתי בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו לא הצליחה "לכרסם כהוא זה בעקרון הפומביות". [ראה עו"ד א' הלם, **דיני הגנת הפרטיות**, הוצאת פרלשטיין- גינוסר בע"מ, בעמ' 389, וראה גם: רע"א 3007/02 **יצחק נ' מוזס**, פ"ד (נו) 592, 598 (2002); רע"א 3788/06 **שלמה יפת נ' ידיעות אחרונות**, תק-על 2007(2) 4211 (החלטה מיום 19.1.2012)].

58. עיקרון זה, אף מצא את ביטויו בעמדתם של חברי הוועדה לבחינת הפתיחה של בתי-המשפט בישראל לתקשורת אלקטרונית בראשותה של כב' הנשיאה (בדימ') דורית ביניש (דין וחשבון, 2004) אשר במסגרת המלצותיה נתנה מעמד בכורה לסוגיית היקף עיקרון פומביות הדין בעידן השידורים האלקטרוניים והאינטרנט על פני פגיעה, או יותר נכון חשש מפני פגיעה, בערכים אחרים וביניהם עקרון הפרטיות.

59. עיקרון עליונות פומביות הדין אף מוצא את ביטויו בתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 והפרקטיקה מתוכו במסגרתה הוענקה לזכות זו פרשנות מרחיבה במיוחד לזכותו של כל מאן דהוא לעיין בתיקי בית משפט, אף אם אינם צד לאותו הליך ומבלי ליתן משקל לעניינו של המבקש עיון בהליך. החזקה היא, כי זכותו של המבקש לעיין, ואילו החריג הוא הרמת הנטל על ידי המתנגד לנמק תחת נימוק ראוי ביותר מדוע יש לאסור את העיון. ויתרה מכך, אף באותם מקרים וחריגים בהם ישנה הצדקה להגבלת העיון, יראה בית המשפט מקום למצוא את הדרך בה ניתן יהיה לאפשר העיון, תחת מחיקת הפרטים הפוגעניים, לכאורה – הכל – על מנת לבטא ולממש את הערך העליון שעניינו עיקרון פומביות הדין [וראה, למשל: בגץ 5917/97 **האגודה לזכויות האזרח בישראל ועו"ד יעקב שמש נ' שר המשפטים** תק-על 2009(4), 693].

60. לעקרון פומביות הדין נקבעו מספר סייגים, אשר מאפשרים לכל בעל דין, לפנות לבית המשפט בדרך הקבועה בחוק ולבקש למנוע פרסום של פרטים העלולים לגרום לפגיעה **חמורה** בפרטיות. בהתאם, עקרון פומביות הדין כפוף למספר סייגים מצומצם, אשר גם אותם הורתה הפסיקה לפרש בצמצום רב, לאחר שקילה קפדנית וזהירה [רע"א 176/86 **פלונית נ' פלוני**, פ"ד מ(2) 497]; ע"פ 11793/05 **חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל**, תק-על 2006(2), 62].

61. אכן, עקרון פומביות הדין גובר מעצם קביעתו בחוק יסוד: השפיטה ומכך שאין כלל גורף המאפשר לבית המשפט לסטות ממנו, אלא בהתקיימותם של מספר חריגים הקבועים בחוק והמהווים רשימה סגורה [ראה **פרשת מרום** לעיל], כגון בחוק בתי המשפט כאמור, בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (סעי' 154(ג), סעיף 235ד(ה)), בחוק למניעת הטרדה מינית,

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

22

תשנ"ח-1988, בחוק שוויון ההזדמנויות בעבודה, תשמ"ח-1988, בחוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960 ועוד.

62. ודוק. כי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 קובע אף הוא, בכבודו, כי קיימת הגנה כמעט מוחלטת בגין כל פגיעה בפרטיות אם זו נעשתה במסגרת דיון משפטי (והוראות דומות קיימות גם בחוק לשון הרע, לעיל). מכאן, כי המחוקק אף הוא נתן דעתו המושכלת בדבר נסיגתה של זכות הפרטיות מפני עיקרון פומביות הדיון במסגרת מגוון רחב של סיטואציות.

63. וגם הפסיקה, קבעה לא אחת, כי לא כל סתם פגיעה בפרטיות, כשלעצמה, תחייב הגבלת פרסום, כי אם פגיעה "חמורה" בלבד:

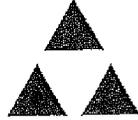
"האינטרס המרכזי הניצב אל מול עקרון פומביות הדיון, בשאלה האם יש להורות על איסור פרסום אם לאו, הוא – כמוסבר – הפגיעה החמורה בפרטיות, ולא פגיעות אחרות כמו פגיעה בפרנסה או פגיעה בשם הטוב, גם אם לא אחת מתקיים קשר הדוק בין אלה" [רע"א 482/13 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' רפאל פסקאות 8-9 (23.4.2013), בפסקה 13].

יוער, במאמר מוטגר, וכפי שיפורט עוד בהמשך, כי ממילא גם במקום בו ישנו חשש לפגיעה חמורה" בפרטיותו של אדם לנוכח פרסום ההליך השיפוטי, עדיין תופעל אמת מידה של מידתיות במסגרתה יתאפשר פרסום של פסק הדין תוך השמטת הפרטים הפוגעים, ותו לא.

64. החלטת הנהלת בתי המשפט במסגרתה ייאסר אינדוקס של פסקי דין, משמעותו, היא למעשה ביכורה של זכות הפרטיות על פני עקרון פומביות הדיון, בניגוד מוחלט להלך רוחו של המחוקק ושל בתי המשפט, וזאת באמצעות החלת כלל גורף של איסור פרסום החל בכל מקרה ומקרה בניגוד למסגרות המצומצמות והדווקניות הקבועות בחוק.

65. ודוק: משמעות הסדר "הביניים" של הנהלת בתי המשפט, היא כי לא תתאפשר פעולת אינדוקס של פסקי דין, ומשכך גישה הציבור הרחב אליהם, למעט עורכי דין ומשפטנים, תיחסם, גם באשר להחלטות או פסיקה אשר אין בהם ולו פגיעה קלושה בכל זכות של פרטיות וכי חסימת הציבור מפני אותו פסק דין אינה מוצדקת לגופו של עניין כלל ועיקר. המדובר בכלל גורף הפוגע – בראש ובראשונה בציבור, בעיקרון השוויון בפני החוק, בשקיפות ובתקינות המינהל. כמו כן, הסדר זה יש בו כדי לתת תחת תכליתו ממש של חוק היסוד וכלל ההסדרים החקיקתיים מכוחו.

66. על זכויות הציבור הרחב להיחשף להחלטות בתי המשפט, ככל שהדבר אפשרי, ניתן ללמוד מדבריה של כב'

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

23

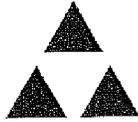
השופטת ארבל בהחלטה בבש"פ 2484/05 דוד פרי נ' מדינת ישראל תק-על 2005(3) 519]:

"מכל מקום, אין חולקין שפומביות הדיון המשפטי, במובנו הרחב הכולל הן את קיום הדיון המשפטי באופן הפתוח לציבור הרחב והן במובן פרסום זהות בעלי הדיון, מהווה סימן היכר לשיטה משפטית בחברה דמוקרטית, שיטת משפט המזמינה את כלל הציבור להיחשף לפעולותיה, ללמוד אותן, לבקרן ולהעריכן. פומביות הדיון חיונית היא. כך יכול כל אזרח להיחשף להליך המשפטי, בין אם עניינו בהליך הנו אישי ובין אם התעניינותו נובעת מכל טעם אחר. זכותו הבסיסית של כל אזרח לדעת, ללמוד ולחקור את המתרחש בתוך אולם בית המשפט, בטרקלין בו דנים על החטא ועונשו כמו גם את זהות השופט היושב בדיון, את זהות בעלי הדיון ואת טיבה של ההכרעה השיפוטית" [בג"ץ 258/07 ח"ב זהבה גלאון נ' וועדת הבדיקה הממשלתית תק-על 2007(1) 1594 בעמ' 10].

67. נראה כי במובן מטוים, הסדר הביניים המוצע נובע מן החשש, השגוי יש לציין, מ"איבוד שליטה" על המידע המופץ ועל היקף הפגיעה האפשרית בפרטיות. המדובר בחשש גרידא, הנובע מן חוסר הוודאות ומהירות ההתקדמות הטכנולוגית בימנו אנו. אמנם, חשש לחוד ומציאות משפטית ומעשית לחוד. האיזון הנדרש, חרף ואף בגלל התפתחות הטכנולוגית של המרחב המקוון, ראוי שיעשה עדיין ביחס לכל מקרה לגופו ובאופן פרטני ובוודאי לא באופן גורף [ראה למשל פסק דינו של פוגלמן בע"פ 8225/12 (בש"פ 8239/12) פלונית נ' פלוני תק-על 2013(1), 7487, (החלטה מיום 24.2.2013); ראה גם כב' השופט מלצר בעניין אבו חוסיין לעיל; כן ראה ע"א 2319/08 פלוני נ' פלונית תק-מח 2011(2), 18357 (החלטה מיום 1.6.2011) (להלן: "עניין פלונית")]:

"עצם פגיעה בפרטיותו של העברייני (ובעקיפין – של משפחתו) מפרסום פסקי דין – לא די בה, כשלעצמה, כדי לגבור על עקרון הפומביות.... מכך ניתן לחרוג רק כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות או כאשר עובדות המקרה מותאמות לאחד החרגיגים המפורשים שבדין דוגמת סעיף 69(ב) או סעיף 70 לחוק בתי המשפט...." [כב' השופט ח' מלצר באבו חוסיין לעיל]

68. ולא בכדי, בתי המשפט השונים מבינים זאת ופועלים במסגרת הדיון האמור גם במקום כאשר עתות הזמנים נשתנו. כך למשל, נתקלנו בעת האחרונה בתי המשפט השונים, ובהם בית המשפט העליון, בבקשות שונות של בעלי דין להסרת ההליך שדן בעניינם מהמאגרים השונים ומ"האינטרנט" בכלל. בקשות אלו, נדחו באופן גורף שעה שאינן עומדות במסגרות הקבועות בחוק ומשעה שממילא עיקרון פומביות הדיון גובר [ראה החלטתו של כב' השופט מלצר בעניין ניסים לוי לעיל; ע"פ 9695/10 פואד אבו ערישה נ' מדינת ישראל, תק על 2011(3),

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

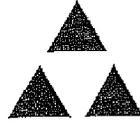
24

1110 (טרם פורסם, מיום 23.1.2011); רע"א 6693/10 הראל חברה לביטוח בע"מ נ' אופירה אלסיבוני תק-על-12011(1), 948 (טרם פורסם, מיום 24.6.2012). במאמר מוסגר יאמר, כי לנוכח פסיקה אחרונה זו עולה, למעשה, כי חרף עמדתו של בית המשפט העליון בעניין זה, החלטת הנהלת בתי המשפט, הלכה למעשה, נוגדת וסותרת אותו באופן מפורש וחזיתי ומרוקנת אותו מתוכן.

69. סיכומו של דבר, המדובר למעשה בהחלטה מנהלית שמהותה איסור פרסום גורף של פסקי דין על ידי "תקדין לייט" במנועי החיפוש. שעה שההלכה קבעה בהלכה מושרשת וידועה, כי עקרון המידתיות חל על החלטה שיפוטית לאסור פרסום, הרי שחל הוא גם בעניינו ביתר שאת שעה שמדובר בהחלטה מנהלית המטילה הגבלה גורפת וכוללת [ראה: עניין נתן ליפסון לעיל "יקפיד בית המשפט על כך שאיסור הפרסום יהיה במידה שאינה עולה על הנדרש", בפסקה 6 לפסק הדין]. על פי אמת מידה זו, הרי שגם החלטות הפוגעות פגיעה "חמורה" בפרטיותו של אדם, עדיין יפורסמו בהשמטת פרטים. החלטת הנהלת בתי המשפט מרסנת לחלוטין את פרסומה של כל החלטה והחלטה, בלא אבחנה, גם במקרים שאינם מצדיקים זאת. ודוק: כל מקרה "חריג" מעבר לזה, ניתן לבקרה ולניטור ובוודאי שאינו מצדיק כלל גורף וכוללני אשר מאיין לחלוטין את כלל האינטרס הציבורי שבחשיפת המידע, כאמור.

70. וכבר נקבע בהקשר זה, כי כלל גורף כגון דא, על פני שיקול דעת פרטני של הרשות המוסמכת, הינו אינדיקציה מהותית להיותו של האמצעי לא מידתי במובנו הצר כמו גם אינו סביר ואינו יחסי [וראה בהקשר זה בגן עטייה, לעיל, שם נקבע, למשל, כי ההחלטה השלטונית לא עמדה במבחן המידתיות במובן הצר, שכן נקבע כי הנוק לתלמידי בית הספר בעתירה שם, אשר נשללה מהם האפשרות לבחור הטבה בבחינות הבגרות כאשר לתיוכונים אחרים ניתנה, הינו נזק העולה על התועלת שתצמח מאותה החלטה שלטונית, בין היתר – כי המדובר בענישה גורפת וקולקטיבית; כן ראה למשל בבג"צ 5580/98 סופר נ' שר העבודה והרווחה, פ"ד נד(4), 319, שם נקבע כי עיכוב קולקטיבי של תשלום לכלל זכאי הביטוח הלאומי בגין מקרים בודדים אינו עומד במבחן המידתיות במובנו הצר שכן אינו מותיר שיקול דעת פרטני בידי הרשות לבחון כל מקרה לגופו; בעת"מ 6176-11-09 (ת"א) נצבא התזקות 1995 בע"מ נ' עיריית תל-אביב-יפו (טרם פורסם, 22.10.2010) נפסלה החלטה מנהלית שקבעה הוראה גורפת האוסרת על חניונים תליית שלטים שעה ש"איננה החלטה מידתית, וככזו היא חורגת ממתחם הסבירות, וניתן לבטלה"; ראה גם דנג"צ 4191/97 רקנט נ' בית הדין הארצי לעבודה פ"ד נד(5), 330]; בג"צ 3379/03 מוסטקי נ' פרקליטות המדינה פ"ד נח(3), 865]

71. ודוק, גם כפי שכבי' השופט פוגלמן מיטיב לבאר (בע"פ 8225/12 הנזכר לעיל), על המדינה מוטלת חובה אקטיבית "להדביק את קצב ההתפתחות הטכנולוגית" על מנת לאפשר אכיפה יעילה יותר. היעדר היכולת או מחדלן של רשויות האכיפה – בין אם מנימוקים טכנולוגיים או הקצאת משאבים – לאכוף כראוי צווי איסור פרסום, אינה מצדיקה, כשלעצמה פגיעה כה חמורה בעקרון פומביות הדין והטלת איסור גורף על פרסום

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונאמרים
ADVOCATES & NOTARIES

25

פסקי דין, כפי שהחלטת הנהלת בתי המשפט, הלכה למעשה, יוצרת במקרה דנא בעניינם של פרסום פסקי דין. זאת, במיוחד במקום בו גם השוק עצמו הצליח ליצור מערכות איזון ראויות כגון מנגנון הסרה שהחברה, כמו גם מנועי החיפוש עצמם, מאפשרים לכל בעל דין דורש להסיר פסיקה רק מכיוון שאינו נוח עם פרסומה במרחב המקוון ואף בהיעדר עילה שבדין להיעתר לו כאמור.

72. ממילא, הרי שאם אמות מידה אלו חלות על השופטים בבואם להפעיל את החקיקה המסמיכה אותם לפעול כאמור בהתאם לחוק בתי המשפט, הרי שבוודאי חלים על הנהלת בתי המשפט בהפעלתה את האיסור האמור על החברה וכל עוד אין הוראת חוק בנמצא המחילה אמות מידה (וסמכות) שונות.

73. מכאן, כי במצב הדברים הנוכחי, בנמצא ארגו כלים קיים המכיל אמצעים פוגעניים פחות למכביר אשר עדיין ישרתו את המטרה אותה הנהלת בתי המשפט לקדם – על פניו – הגברת הפיקוח על זכויותיו של הפרט המתדיין בפני הערכאות המשפטיות לפרטיותו. שיקולים אלו, כאמור, אף באים בפני ועדת אנגלרד שזו מהות תפקידה – לתפור את אותה "חליפה" חוקית ראויה ומידתית.

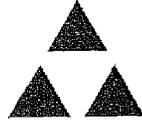
74. בין כלים אלו ניתן למצוא, ברשימה בלתי ממצה כלל, כלים אשר לא רק שהינם מידתיים בנסיבות העניין, כי אם מצויים בסמכות בתי המשפט כיום, וביניהם: קיומו של מנגנון אכיפה עצמאי, כגון זה הקיים כבר היום. ככל שהרשות המינהלית תרצה להיות מעורבת בהליך שכזה ולפקח עליו, רשאית היא להקצות גורם אשר יהיה אמון על הליכים אלו וליטול את הנטל – בעיקר הכלכלי – המוטל על האתרים המשפטיים כיום לבצע ההסרה; מתן הנחיות לשופטים בערכאות השונות עם קריטריונים ברורים באשר לשיקול הדעת שיפעילו ביחס לתוכן פסק הדין בעת כתיבתו וכאשר לפי שיקול דעתם אין צורך בפרסום מידע פוגעני [כפי שהיטיב לעשות כן מנהל בתי המשפט הקודם, השופט משה גל, במכתבו לשופטים מיום 5.8.2009 (נראה גם הפניה למכתב זה בע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית. תק-מח 2011(2), 18537 (החלטה מיום 1.6.2011)] ועוד.

75. בכל מקרה, אף לא אחד מהכלים המוצעים בוודאי שאינו כולל פתרון גורף וכוללני שכל משמעותו הוא הטלת הנטל המוחלט והכבד על התברות ואתרי האינטרנט תוך פירוק הרשויות מאחריותן להיות, לכל היותר, הזרוע המפקחת [בעניין זה, ראה, למשל, בעניין אלהור, שם הורה בית המשפט הנכבד, כבי' השופט ד' חשין, על קבלת העתירה שעה שמשמעות קבלת החלטת הרשות המנהלית הינה הטלת הנטל על האזרח, במקום בו היא מתפרקת מסמכויותיה].

ה.4. החלטת הנהלת בתי המשפט יוצרת אבחנה פסולה בנגישות אוכלוסיות שונות למערכת בתי

המשפט ואף מהווה פגיעה בזכות הגישה לערכאות והזכות להליך הוגן

76. עקרון השוויון הינו עיקרון אשר הוכר בזכות יסוד חוקתית על חוקית בשיטת משפטנו. על בסיס עיקרון זה,

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונטריים ADVOCATES & NOTARIES

26

כל הבחנה הנעשית בין קבוצות מטעמים פסולים ועל בסיס אבחנה לא ראויה – תהווה פגיעה חוקתית בשוויון [בג"ץ 6427/02 התנועה לאיכות השלטון נ' הכנסת, תק-על 2006 (2) 1559].

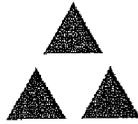
77. ואמנם, עקרון זה מחייב את כלל רשויות המנהליות בשיטת משפטנו כאשר באספקלריה המנהלית, עיקרון השוויון הינו אף רחב יותר ובצידה החובה המנהלית לנהוג בשוויון הינה רחבה יותר, שעה שמתייחסת "גם למצבים שבהם הפליה אינה פוגעת בזכות החוקתית לשוויון, אינה נובעת מטעמים פסולים והיא לעתים אף אקראית או מקרית" [ד' ברק ארז, ע"מ 680; ע"מ 343/09 הבית הפתוח בירושלים לגאווה וסבלנות נ' עיריית ירושלים תק-על 2010 (3) 3440 (להלן: "עניין הבית הפתוח")].

78. על הרשות המנהלית לקחת בחשבון את כל תוצאותיה האפשריות של ההחלטה המנהלית והשפעתן על אוכלוסיות השונות [ד' ברק ארז, לעיל, בעמ' 709]. רשות מנהלית אינה רשאית להפלות בהפעלת סמכויותיה בין בני אדם שונים, שלא קיים ביניהם שוני רלוונטי [ראה המשפט המנהלי – עילות הסף, לעיל, בעמ' 293].

79. הרלוונטיות של השונות תיבחן ביחס לכל מקרה ומקרה לאור המטרות הפרטיקולריות שלמען השגתן מיושמת ההבחנה [שם, בעמ' 301; ראה גם בג"צ 4541/94 אליס מילר נ' שר הביטחון, פ"ד מט(4), 94]. במילים אחרות "[ה]החלטה תצטרך לשקף התייחסות שווה למקרים שווים והתייחסות שונה למקרים שונים בפרופורציה מדויקת" [א' בנדור, שוויון ושיקול דעת שלטוני – על שוויון חוקתי ושוויון מנהל, ספר שמגר – מאמרים א (2003), 287, בעמ' 301].

80. המדובר במקרה דנא, בהחלטה מנהלית אשר משמעותה הינה, הלכה למעשה, מניעת הגישה של ציבור רחב לממש את זכותו לפומביות הדיון ולקבל מידע זמין ובלתי אמצעי ממערכת בתי המשפט על בסיס אבחנה שהינה למעשה לא רלוונטית ומבוססת על יכולתם הכלכלית והמעמד המקצועי. בעוד שבעלי מקצוע עריכת הדין הינם בעלי גישה מלאה לחלוטין למאגרי המידע בתשלום כמו גם למערכת נט המשפט (אשר אף היא כשלעצמה מוגבלת בגישתה על ידי מגבלות כלכליות כמו גם קריטריונים של נחיצות), הרי שלעומתם האוכלוסייה הרחבה – אזרחים מן המניין – אינם יכולים להרשות לעצמם שימוש באמצעי שכזה. מניעת אינדוקס פסקי דין במנועי החיפוש – החלטת הרשות המנהלית דנא – הינה הלכה למעשה מגבילה כמעט לחלוטין את גישתם של אותם אזרחים להליכי בית המשפט השונים. המדובר בפגיעה הקלאסית של עיקרון השוויון. ונאמר בהקשר זה:

"החלטה מפלה היא החלטה פסולה... מן הראוי הוא להבחין בעניין זה, בין שלושה מצבים עקרוניים... במצב הראשון, לפלוני ולאחרים שכמותו אינטרס המוגן באופן אובייקטיבי – ללא היזקקות לשיקול-דעת הרשות השלטונית – בדין. הרשות השלטונית מכירה באינטרס של האחרים אך בדרך מפלה שוללת זאת מפלוני"

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עו"כי דין וטורדינרים ADVOCATES & NOTARIES

27

[בג"צ 637/89 חוק למדינת ישראל נ' שר האוצר פ"ד מו(1), 191, 202]

לנוכח מהותו וחשיבתו של עיקרון פומביות הדין, כמפורט לעיל, להגיש את מערכת המשפט לכלל הציבור הרחב, ולא רק לבעלי המקצוע - הרי שמדובר באבחנה לא רלוונטית ובוודאי שאינה מוצדקת על מנת לקדם את אותה מטרה שלשמה נתקבלה ההחלטה.

81. ואכן, לא בכדי, השימוש ב"תקדין לייט" הוא רחב היקף, וכאמור - משמש הוא אוכלוסיות רבות שאינן בעצמן בקיאות ברזי המשפט או אינן נעזרות בשירותים משפטיים. רק למען סבר את האוזן, במהלך חצייה הראשון לערך של שנת 2013 (הערכה) ביקרו באתר "תקדין לייט", כתוצאה מניווט ממנועי החיפוש – כ-4,500,000 איש. פעילות "תקדין לייט" רק תופחת עם הזמן, מה שמעיד על כך שהצורך לשירות מעין זה בציבור הרחב היה קיים. כך למשל, בעוד במהלך שנת 2012 נרכשו מאתר "תקדין לייט" כ-2700 פסקי דין, הרי שבתשעת החודשים הראשונים לערך של שנת 2013, הורדו כבר למעלה מ-3000 פסקי דין ומסמכים משפטיים מאתר "תקדין לייט" בקצב של כ-300 פסקי דין לחודש.

82. לא מן הנמנע, כי פגיעה על רקע כזה הינה מהווה את הגרעין הקשה של הזכות לשוויון ומהווה פגיעה דעיקרא שדינה בטלות מחמת היעדר סבירות כמו גם מידתיות. ויובהר, כי אין נפקא מינה אם היה בכוונתה של הנהלת בתי המשפט להפלות או לאו, אלא התוצאה המהווה, כשלעצמה – תוצאה מפלה [ראה: עניין הבית הפתוח, לעיל; בג"צ 986/05 שמואל פלד ואח' נ' עיריית תל אביב-יפו ואח' תק-על 2005(2), 161; בג"צ 953/87 פורז נ' ראש עיריית תל-אביב-יפו, פ"ד מב(2) 33-309, 309; ועוד]

83. יבואר, כי במצב בו עסקינן אין המדובר ב"הטבה" שניתנת לאוכלוסייה אחת על פני השנייה ומשכך לא עולה הדילמה ביחס להרחבת "ההטבה" כי אם מניעת ההגבלה אשר תוטל על האוכלוסייה הנפגעת – פתרון שאינו דרוש במשאבים או תקציבים [ראו למשל והשוו – עניין פרץ נ' המועצה המקומית כפר שמריהו, פ"ד טז(3) 2101 1703/92 ק.א.ל 1438; בג"ץ 8397/06 ווסר נ' שר הביטחון פ"ד נב(4), 193; בג"צ 721/94 אל על נתיבי אוויר לישראל נ' יונתן דנילוביץ' פ"ד מח(5), 749; ועוד]. משכך, פני הדברים פחות מורכבים כאשר לזכות לשוויון קיים מעמד בכורה המטה את כף המאזניים כלפי ביטולה של ההחלטה המפלה ולנוכח עוצמתה החלשה של הזכות לפרטיות במקרה דנא.

84. יובהר ויודגש, כי הפגיעה בציבור הרחב אשר גישתו המעשית לפסקי דין נחסמת לא מהווה פגיעה קלושה בעיקרון השוויון שעה שישנה תת אוכלוסייה נוספת הנפגעת באופן מהותי מההחלטה דנא – אוכלוסיית המונדיינים הבלתי מיוצגים.

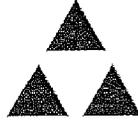
85. על פי מחקר משנת 2005, כשליש (!) לערך מבעלי הדין בהליכים המתנהלים בבתי המשפט¹. כלפי אוכלוסיות אלה, מאגרים כגון "תקדין לייט", מהווה למעשה ההנגשה היחידה עבורם למאגר משפטי רחב ומגוון שיכול להועיל להם לא רק בניהול הליכי משפט להם הם כבר צד, כי אם הלכה למעשה לאפשר להם להכיר ולהיות פגיעה בזכויותיהם, עובדת קיומה של עילה בדין לצורך תביעת אותה זכות וזיהוי הגוף כנגדו יש להם עילה כמו גם הפרוצדורה לתבוע את אותה עילה [הלך אשר ידוע כ-Naming, Balming, Claiming וראה למשל התייחסותה של כבי' השוטת פרופ' ד' ברק ארז במאמרה "מזיהוי העוול לסעד משפטי: בעקבות Naming, Blaming' Claiming, מעשי משפט ג (2010) בעמ' 33]. לא בכדי, נאמר כבר בעבר, כי נגישות המשפט לאוכלוסיות אלה, רק היא תאפשר להם לבצע חליץ כאמור ולהנגיש להם את המשפט לא רק לצורך אקדמי – כי אם גם לצורך מעשי [שם]:

"... שלב מתן השם תלוי בזרימה של ידע משפטי והפנמתו בקרב האוכלוסייה הכללית, בעיקר על ידי קבוצות מוחלשות. כך לדוגמה, ניתן היה להניח כי מודעות לזכויות הבסיסיות המוגדרות בחוקי המגן צפויה להיות נחלתם של עובדים ילידי הארץ, אך להיות נפוצה פחות בקרב עולים.... אוכלוסיות אלה תלויות יותר בפעולות של הנגשת מידע על-ידי ארגוני סיוע הפועלים בחברה האזרחית. יתר על כן, סביר להניח ששלב מתן השם אכן הפך להיות קל יותר עבור אוכלוסייה משכילה בתקופה זו של "מהפכת המידע", שבה מידע משפטי בסיסי זמין באינטרנט בקלות יחסית... המחסומים העומדים בדרכם של אנשים החיים בעוני הם בדרך-כלל בשלב מתן השם (בשל מחסומי ידע, שמהם סובלים בעיקר אנשים חסרי השכלה) ובשלב העמידה על זכות, ככל שהוא מכון להגשת תביעה משפטית (בשל מכלול גורמים, ובהם היעדר אמון במערכת, נגישות מוגבלת לייצוג משפטי ועוד)..."^[שם, במאמרה של ד' ברק ארז]

וראה בהקשר דומה גם:

"עצם הנגשתו של הידע המשפטי לציבור הרחב מאפשרת לו ליטול חלק בדיונים משפטיים ולהוציא אותם מגדר הדברים המוגבלים ליודעי ח"ן בלבד. בקידום שינוי חברתי, תודעתי ופוליטי אשר מכון לשנות את מערך הכוחות

1 על פי נתונים של הנהלת בתי המשפט, ראה אתר לשכת עורכי הדין בישראל:
http://www.israelbar.org.il/article_inner.asp?pgId=53858&catId=3373

החברתי ולהעניק כוח ונראות לקבוצות מוחלשות" [ראה: "רויטמן וא' עוז,
היכן הבלגוספירה המשפטית בישראל? מעשי משפט ד', 2011, עמ' 131]

86. ולו מנימוק זה, הרי שבהחלטת בתי המשפט יש השלכה משמעותית גם על זכות הגישה לערכאות וזכותן של אוכלוסיות אלו להליך הוגן, שעה שממילא מהווים אוכלוסייה מוחלשת שאין לבצע צעד נוסף אשר יעמיק את חולשתם ואת ההבחנה בינם ובין מי שידרו משגת.

87. ודוק: לא רק באוכלוסייה העומדת בפני או בעיצומם של הליכים משפטיים עסקינן. הנגשת המידע במנועי החיפוש מאפשרת לכל אזרח כיום לערוך את התנהלותם מול כל גוף אחר, כגון גופים מסחריים, מעסיקים, בעלי מקצוע, למשל, תוך שחיקה יחסית של יתרון הגודל והידע שלהם לעומת אותו אזרח מן המניין ומאפשר לשוק להיות אף תחרותי יותר. משכך, הנגשת הידע המשפטי בהיבט הרחב ביותר אף מקדמת עקרונות של צדק חלוקתי והגינות תוך מתן האפשרות לאותה אוכלוסייה רחבה לקבל החלטות מושכלות ונכונות יותר ואולי אף כדי למנוע התדיינויות משפטיות אפשריות – ואלו, אגב, כלים גם להתייעלות הדיונית והתייעלותה של מערכת בתי המשפט.

88. העובדה כי האזרח משתמש במילות חיפוש המכילות "שמות" של בעלי דין, אינה כשלעצמה, מאיינת את כפות המאזניים בשקילת הערכים המתנגשים כאן. שכן, באמצעות איתור שמות יכול האזרח להתחקות אחר תובעים או מעוולים סדרתיים, בעלי מקצוע שסרחו, וכן הלאה. בהליכים פליליים, הדברים הללו נכונים אף ביתר שאת עת עניינו של הציבור במידע הינו רב ערך וההרתעה הכרוכה בפרסום שמו של נאשם או מי שהורשע בדין הינה חלק ממטרות הדין הפלילי, כשלעצמו, וכפי שהיטיבה לאמור זאת כב' השופטת ד' ברק ארז בע"פ 2117/12 פלוני נ' עיתון "הארץ" בע"מ (תק-על 2012) 4, 7775:

"קיים אינטרס ציבורי בכך שהציבור ידע ויוכל להיזהר בקשריו עם אנשים שהיו מעורבים בפעילות עבריינית משמעותית... " [פסקה 2]

ובחמשך:

"לכאורה, במקרה רגיל שבו חל עיקרון פונמביות הדיון, עובדת מעורבותו של אדם כעד במשפט פלילי, ולא כל שכן כעד מדינה, אינה ברגיל מידע 'פרטי', אלא דווקא מידע שהוא חלק מהספירה הציבורית... " [שם, בפסקה 8]

89. הערך העליון הקיים בהנגשת מידע כגון זה לציבור ישחק לחלוטין אם מי שיהיה חשוף לו כיום, לנוכח החלטת הנהלת בתי המשפט כאמור, הינם משפטנים ובעלי מקצוע בלבד.

90. ודוק. באיזון בין ערכים אלו, ובין ערכים נטענים של פגיעה בפרטיו, הרי שגם כאן – עדיין – ידה של זכות

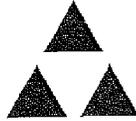
הפרטיות היא על התחנתונה:

"... ניתן להפנות למספר מקרים בהם ישנה חשיבות לפרסום פרטים מזהים, חרף פגיעה נטענת בפרטיות... כך בתחום הפרטי ניתן להפנות לאותם מקרים בהם קובע בית המשפט כי אדם אינו מהימן, קביעה אודות רשלנותו של בעל מקצוע כגון עו"ד או רופא, קביעה אודות התנהלות שלילית של מתדיין זה או אחר בעסקיו, טענה לקבלת תמורה שלא דווחה כגון בתיקי נזיקין, קביעה של בית משפט כי אדם התחזה, לרבות בתיקי נזיקין, כסובל מנכות זאת או אחרת או כי הסתיר הליך משפטי קודם. בכל אותם מקרים גם אם תתעורר טענה של פגיעה בפרטיות ואף כטענה לפגיעה חמורה, עדיין ישנה חשיבות כי חרף אותה פגיעה לא יסתתר אותו טוען ויבקש למנוע חשיפת אשר נקבע לגביו. לא למותר להוסיף כי ככל שעסקינן בתחום הפילי ישנה חשיבות ואף לצורכי הרתעה בפרסום שם העברייני. בלשון אחרת, קיימים אינטרסים בעלי חשיבות רבה לפרסום פרטים מזהים אודות בעל דין, בעת שניתן היה לטעון שעצם הפרסום יהיה בו משום פגיעה בפרטיותו כך גם חלק מתוכנו של פסק הדין או ההליך המשפטי. [עניין פלונית, לעיל]

91. יובהר, כי מן האמור עולה, כי החלטת הנהלת בתי המשפט לא רק שיוצרת אבחנה בלתי מותרת, כי אם מעמיקה את האבחנה הלא רלוונטית הקיימת כיום בין אוכלוסיות בעלי יכולת לבין אלו שאינם. במובן זה, אין ספק כי הנזק בהחלטת הנהלת בתי המשפט, עולה על התועלת.

92. יתרה מכך: החלטת הנהלת בתי המשפט, בהקשר זה, אף מדגישה כי אין כל קשר רציונאלי בין האמצעי שנבחר – מניעת אינדוקס – לבין המטרה – פגיעה פחותה בפרטיות. זאת – שכן, עדיין אלו שידם משגת (אוכלוסייה לא מבוטלת כלל ועיקר) יוכלו לרכוש מנוי למאגרים המשפטיים כגון "תקדין" ודומיה ולהיות חשוף לכל פסק והחלטה – וכולל כלל הפרטים ה"פוגעניים" והלא נעימים שבהם, לכאורה (על אף שלא ניתן צו איסור בגינם, כאמור). בהחלטה זו, הנהלת בתי המשפט לא יוצרת כל שינוי חיובי, הלכה למעשה, מלבד העמקת הפערים בין האוכלוסיות השונות.

93. ומכאן כי בהתחשב בנתון זה הרי שהפגיעה בעקרון השוויון כאן מקורה באבחנה לא רלוונטית, בלתי ראויה ומשכך גם אסורה ומהווה, בין היתר, גם פגיעה בזכויות היקפיות נוספות כגון הזכות לחליך הוגן, כאמור, הרי שגורלה של החלטת הנהלת בתי המשפט להתבטל בהתאם מתמת היעדר סבירותה, כמו גם מדתיותה [ראה עניין אלזהור לעיל; ראה: ד' ברוק ארז, לעיל, בעמ' 748 - 749]. כאמור לעיל, גם כאן, קיימים מנגנונים אחרים אשר אף יהיו יותר אפקטיביים לצורך קידומה של הזכות ל"פרטיות", לכאורה, וזאת – חלף האמצעי הפסול

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונטריים ADVOCATES & NOTARIES

31

בו בחרה אשר יוצר, בשורה התחונה, אבחנה לא מותרת - אף אם בהיסח דעת ובשיקול דעת מוטעה - בין האוכלוסיות השונות ביחס לנגישותם למידע מן המערכת השיפוטית.

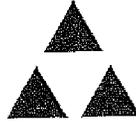
ה. החלטת הנהלת בתי המשפט פוגעת פגיעה משמעותית בחופש העיסוק ובקניינה של החברה

94. נדמה כי אין צורך להרחיב על חשיבותה של הזכות לקניין וחופש העיסוק אשר קיבלו שניהם את הגושפנקא החוקתית המפורשת מסגרת שני חוקי היסוד – חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, וחוק יסוד: חופש העיסוק אשר פגיעה בהם, כאמור, דורשת מבחנים מחמירים של מידתיות, גם במקום בו הפגיעה משרתת כלי חברתי חשוב ככל שיהיה:

"ככל שהזכות הנפגעת חשובה יותר, וככל שהפגיעה בזכות קשה יותר, כך צריך אינטרס ציבורי חזק יותר כדי להצדיק את הפגיעה. ביהמ"ש העליון מוכן להניח כי לאור הפגיעה הקשה בזכות לכבוד ולקניין במקרה דנן, יש לנקוט באמות מידה מחמירה לפיה הפגיעה בזכויות היא "לתכלית ראויה" אם היא מבקשת להגשים מטרה חברתית מהותית." [בג"ץ 1661/05 המועצה האזורית חוף עזה ואח' נ' כנסת ישראל ואח', פ"ד נט(2), 481 ראה גם: ראה גם: בג"ץ 1715/97 לשכת מנהלי ההשקעות בישראל נ' שר האוצר, פ"ד נא(4) 367, 385; בג"ץ 4769/95 מנחם נ' שר התחבורה, פ"ד נו(1) 235, 260 (2002); ראו גם: בג"ץ 5936/97 לם נ' מר בן ציון דל מנכ"ל משרד החינוך התרבות והספורט פ"ד נג(4) 673, 692 עניין מיטראל הראשון, לעיל; אי ברק "חוק-יסוד חופש העיסוק", משפט וממשל ב (תשנ"ד) 195, (200)

95. ככלל, אף אם בידי הנהלת בתי המשפט, כאמור, סמכות, לכאורה, להסדיר עניינים הנוגעים לאופן פרסום פסקי דין, הרי שעדיין סמכותה לעשות כן מוגבלת בכל החלטה אשר משמעותה הינה הגבלת העיסוק (ומשך גם הקניין) של פלוני במסגרת אותה תיבה של נימוק מנהלי "להסדיר" סדרי מנהל כאלה ואחרים:

"אם נוסחה של ההסמכה, שהוענקה על-ידי המחוקק הראשי, הוא דו משמעי, וזאת, למשל, כאשר אין הדברים יכולים להתפרש לפי משמעותם הלשונית כפשוטם, ייטה בית המשפט לפרש את ההסמכה באופן השולל כוונתו של המחוקק להגביל זכות יסוד על ידי הסמכתו של מחוקק המשנה....'הכוח לקבוע הוראות בענין רישוי כמוהו ככוח להסדיר, אך הביטוי להסדיר אינו יכול להתפרש

באופן הכולל את הסמכות לאסור כליל את העיסוק במקצוע פלוני'..." [בגץ

337/81 שלמה מיטרני ו-8אח' נ'שר התחבורה, פ"ד לו(3) 337]

96. כאמור, זכויות אלו, מחילות על רשויות מנהליות, ולא רק על המחוקק, החובה לעמוד באמות המידה המגבילות את שיקול דעתו [ראה: סעיף 5 לחוק יסוד: חופש העיסוק וסעיף 11 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו]

97. הכנסות "תקדין לייט" נובעות גם ממכירת פסקי דין וגם מפרסום ודיוור. בשנת 2013 מוערכת הפעילות בכ- 20-22% מכלל ההכנסות של "תקדין". משכך, לא מן הנמנע כי הפסקת פעילותה המרכזית של "תקדין לייט" למעשה שוללת את כל יכולתה להמשיך לעסוק בתחום זה ומשכך – פגיעה אנושה בחופש העיסוק שלה:

"ודוק: מטרת ההחלטה לא הייתה לפגוע בחופש העיסוק. מטרת ההחלטה היא שונה (כגון, צמצום התחרות בתחום פלוני או מתן סובסידיות לתחום אלמוני). עם זאת, האפקט על ההחלטה עשוי להיות כזה שהוא פוגע בחופש העיסוק. אכן, חופש העיסוק הוא החירות של הפרט להגשים את אישיותו ולתרום את תרומתו לחברה על-ידי השקעת מאמציו בעיסוק, במלאכה או במשלח-יד. חירות זו נפגעת אם הסדרים (נורמטיביים או פיזיים) מונעים ממנו – במישרין או בעקיפין – מלפעול על-פי רצונו ויכולתו" [ראה עניין לם לעיל]

98. משעה שעסקינו בנתח כה משמעותי מהכנסות "תקדין", הרי שהפגיעה מהווה, כאמור, גם פגיעה משמעותית בזכותה לקניין. וכל זאת – כפי שגם בואר לעיל, באופן בלתי מידתי, כעולה על הנדרש [ראה: עניין מישראל הראשון, לעיל].

ו. סיכומו של דבר

99. החברה סבורה כי לנוכח הנימוקים האמורים לעיל, הרי שהחלטה איננה מידתית, לא מיני ולא מקצתי, ומשכך גם חורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות:

99.1. ההחלטה נתקבלה תוך חריגה דעיקרא מסמכות הנהלת בתי המשפט ותוך סתירה מובהקת לדין הקיים. ודי בכך לעניות דעתנו.

99.2. התכלית החברתית אשר ההחלטה נועדה לקדם אינה מצדיקה את הפגיעה ברשימת זכויות היסוד

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטררים ADVOCATES & NOTARIES

33

המוגנות שנפגעת מהחלטה זו וממילא בהיעדרה של החלטה זו לא צפוי נזק משמעותי לכל אינטרס חברתי [ראה, למשל: בג"ץ שותפות המגדלים בעאבלין לעיל]

99.3. ההחלטה למנוע אינדוקס – היא האמצעי הנבחר – אינה מקדמת, במבחן התוצאה, את התכלית ממילא, שעה שחשיפת פסקי הדין עדיין אפשרית וקיימת לאוכלוסיות רבות אחרות. משכך אין כדי להצדיק את הפגיעה החמורה בצד אותו אמצעי ביתר הזכויות המוגנות.

99.4. בנסיבות העניין, קיימים אמצעים אחרים פוגעניים פחות אשר הנזק בהם אינו קשה כמו התועלת השולית הצומחת ממנו, במקרה דנא.

99.5. משעה שהחלטה דנא אינה מידתית כמו גם ניתנה בהיעדר סמכות, הרי היא שאיננה סבירה וחורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות.

100. דינה, אם כן, של ההחלטה במתכונת האמורה – להתבטל. כל זאת – לכל הפחות, עד החלטת ועדת אנגלרד וכל חקיקה אשר תצא, ככל שתצא – מכוחה אשר תהא אף היא דרושה לעמוד במבחנים מחמירים של מידתיות.

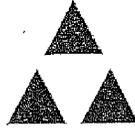
101. יובהר כי אין באמור כדי למצות את כלל טיעוני החברה באשר להחלטת הנהלת בתי המשפט האמורה ואו ביחס לכל החלטה אחרת הנובעת ממנה.

סיון נוימרק צוריאל, עו"ד

בכבוד רב,

ב"כ החברה
ראב"ד, מגריזו בנקל ושות'

עופר ליש, עו"ד

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
 RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
 עורכי דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

יורם ראב"ד
 דוד מגריזו
 יוסף בנקל
 עופר זוזובסקי
 שמזאל גלינקא
 ניר אורן
 עינת וידברג
 זהר ברזלי
 גלעד שפירא
 אלי כהן
 עופר לריש*
 נירית אבטליון
 כלנית בר
 ניר שמרי
 משה מזרחי
 אמיר און
 אמיר פרנקל
 מירי אליה-קוש

תאריך: 13/01/2014
 סימוכין: 40 / 1288

בדוא"ל: MoranF@court.gov.il

לכבוד
 הנהלת בתי המשפט – הלשכה המשפטית
 עו"ד ברק לינור, עו"ד מורן פרוינד
 כנפי נשרים 22, ירושלים 95464

ח"נ,

הנדון: חברת חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ (להלן: "החברה") בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם של פסקי דין במנועי החיפוש

אורלי קציר
 דקל ויזר
 רינת דבש
 אסף שיר
 צחי הראל
 סנדרה מנור-ריכטר
 יצחק כהן-הונתן
 מאיה קובי ברא-נס
 עודד נבון
 ענבל רז
 שיר שפירא
 טל אפרתי
 הילה לב
 גל מסבאום
 תמר מונביץ
 עומר אור
 שי פיסוס
 אייל רון
 עדי בוקי
 מיכל פלד
 עמית פרי
 הילה רינות
 סיון נוימרק-צוריאלי
 סיגל רוזן רכב**
 יוחאי שפירא
 ענת קידר
 לירן ולצמן
 מיכאל ויטן
 חן מסל
 רתם פישמן נגרין
 יאב מנור

בהמשך למכתבנו מיום 17.12.2013 ולקראת פגישתנו הקבועה ליום 28.1.2014 בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם של פסקי דין במנועי החיפוש השונים, הרינו לצרף לטיעוני החברה את פסק דינו של בית המשפט העליון ברע"פ 1201/12 יוסף קטיעי נ' מדינת ישראל אשר ניתן ביום 9.1.2014, אשר להשקפת החברה המהווה את ההלכה הרשורה בעניין בו עסקינן.
 בהקשר זה, נבקש להפנותכם בעיקר לפסקה 17 ואילך לפסק דינו של כב' השופט נ' הנדל ולפסקה 9 לפסק דינו של כב' השופט סי ג'ובראן.

בכבוד רב,
 עופר לריש, עו"ד
 סיון נוימרק, עו"ד
 ראב"ד, מגריזו, בנקל ושות'
 עורכי דין ונוטריונים

אורלי טל - יועצת**

* חבר בלשכת עורכי-הדין בני יורק
 ** חבר בלשכת עורכי-הדין באנגליה
 ה"ח

בית המשפט העליון

רע"פ 1201/12

רע"פ 7589/12

לפני: כבוד השופט ס' גובראן
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' הנדל

המבקש ברע"פ 1201/12: יוסף קטיעי

המבקש ברע"פ 7589/12: אלון מאיר

נגד

המשיבה ברע"פ 1201/12: מדינת ישראל
וברע"פ 7589/12:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בע"פ 15474-08-11 שניתן על ידי כבוד הנשיאה ד' ברלינר והשופטים ג' קרא ומ' סוקולוב

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בע"פ 18576-04-12 שניתן על ידי כבוד הנשיאה ד' ברלינר והשופטים ג' קרא ומ' סוקולוב

בשם המבקש ברע"פ 1201/12: עו"ד זוהר ברזילי

בשם המבקש ברע"פ 7589/12: עו"ד ירון דוד

בשם המשיבה ברע"פ 1201/12: עו"ד נעימה חנאווי
וברע"פ 7589/12:

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. הקשר בין המשפט הפלילי ובין התפתחות האינטרנט עומד במוקד הליך זה. מונחות לפנינו שתי בקשות רשות ערעור על שני פסקי דין של בית המשפט המחוזי בתל

למבקש בתחילת הקשר, כך נטען, שהיא בת 13 שנים. על פי כתב האישום שהוגש לבית משפט השלום בתל אביב, המבקש יזם שיחות אינטרנט ושיחות טלפון שנשאו תוכן מיני עם התחקירנית. בתחילה שוחח עם התחקירנית על "העצמה נשית" בדמות בעיטות אישה באיבר המין הגברי. התכנים הפכו לבוטים ככל שחלף הזמן. במסגרת אותו קשר, המבקש שלח לתחקירנית תמונות של איבר המין הזכרי וכן של גבר עירום שאישה בועטת לכיוון אזור חלציו. ביום 12.12.07 לאחר שנדברו להיפגש מבעוד מועד, הגיע המבקש לפגוש את סיוון בכתובת שהוצגה לו כבית הוריה בזמן שאינם נמצאים בארץ. במקום המתינה למבקש שחקנית בת 18 הנראית כילדה צעירה שהציגה עצמה כסיוון. לאחר שהשניים החלו לנהל שיחה, השחקנית יצאה מהחדר בתואנה כלשהי והמפגש הופסק. המבקש נעצר באותו מעמד.

בגין השיחות האינטרנטיות שניהל המבקש עם סיוון, הואשם המבקש בביצוע עבירת ניסיון להטרדה מינית בקטינה שטרם מלאו לה 15 שנים, לפי סעיף 3(א)(6)(א) ו-5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. אשר להגעת המבקש לפגישה עם סיוון במקום שהוצג כביתה, הואשם המבקש בביצוע עבירת ניסיון למעשה מגונה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

3. בית משפט השלום בתל אביב (כב' השופט ד' מור) זיכה את המבקש משני האישומים המיוחסים לו משלושה טעמים. הראשון, המבקש הודח לבצע את העבירות על-ידי התחקירנית של ערוץ 10 בנסיבות המקימות לו הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. זאת תוך יישום הגנת "הפח היקוש" המוכרת במשפט האמריקני (Entrapment) לפיה הדחה עשויה לעלות כדי פגיעה בזכות הנאשם להליך הוגן. השני, ביחס לעבירת הניסיון הטרדה מינית, נקבע שלא התקיימה אצל המבקש המחשבה הפלילית הנדרשת לכך שסיוון הינה קטינה מתחת לגיל 15, כאחת מנסיבות העבירה בסעיף 3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית. זאת מכיוון שבתנאי הגלישה האנונימית באינטרנט, בגדרם המשתתפים מציגים עצמם כטוב בעיניהם ומשחקים את "משחק הדמויות", אין המבקש יכול להיות מודע לגיל או לזהות האמיתית של המשוחח עימו. אף אם התעורר חשדו של המבקש, נקבע שאין ביכולתו לברר את הגיל האמיתי של סיוון. הטעם השלישי נוגע לניסיון לביצוע מעשה מגונה; בית משפט השלום מצא שלא הוכח כי מעשי המבקש עברו את שלב ההכנה והגיעו לכדי ניסיון לבצע מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים; שכן

כאשר נכנס המבקש לביתה של השחקנית טרם הספיק לברר עד תום אם מדובר בקטינה, ולכן הוא עדין לא גמר בלבו לבצע את העבירה.

במהלך ההליכים בבית משפט השלום הוטל צו איסור פרסום על פרטיו המזהים של המבקש. בעקבות הליכי ערר, דן בית משפט זה בבקשת המבקש להותיר את איסור הפרסום. בהחלטה מיום 20.10.10 קבע ההרכב כי ספק אם בידי המבקש עילה להמשך איסור הפרסום, אך הורה שאיסור הפרסום יתבטל רק ביום מתן גזר הדין בבית משפט השלום (החלטה בבש"פ 4916/10 שניתנה על-ידי כבוד השופטים א' א' לוי, ח' מלצר וי' עמית).

בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו קיבל את ערעורה של המדינה על פסק דינו של בית משפט השלום והרשיע את המבקש בשתי העבירות. לגבי עבירת ניסיון הטרדה מינית של קטינה, בית המשפט המחוזי סבר שלא היה מקום לסטות מההלכה המחייבת ולאמץ את הלכת ה"פח היקוש". בנוסף, וגם בהנחה שניתן לזכות נאשם על בסיסה, נקבע שהתמונה העובדתית מצביעה כי המבקש כלל לא הודח או שודל. נהפוך הוא, על בסיס תמלילי השיחות בין המבקש לתחקירנית הטיק בית המשפט המחוזי שהמבקש הוא שיזם את שיחות הציאט והטלפון והכתיב את תוכנן המיני, בעוד שתגובות התחקירנית היו סתמיות. אשר לנימוק השני - היעדר מחשבה פלילית ביחס לרכיב הגיל בעבירת הניסיון להטרדה מינית - מצא בית המשפט המחוזי כי עובדות המקרה תומכות במסקנה שהמבקש ידע את גילה של סיוון. בהקשר זה ציין בית המשפט המחוזי כי גם בפנ העקרוני אין טעם להבחנה בין הטרדה מינית בתקשורת אינטרנטית אנונימית לתקשורת טלפונית אנונימית. לגבי הנימוק השלישי בעבירת הניסיון למעשה מגונה, בית המשפט המחוזי קבע שהמבקש הגיע למקום המפגש בידיעה - הגם שמבחינה עובדתית אינה הואמת את המציאות - שסיוון קטינה בת כ-13 שנים; על רקע זה, המבקש ביצע את תכנונו, והשלמת העבירה נמנעה ממנו שלא בגללו עקב יציאת התחקירנית מן החדר. לפיכך הרשיע בית המשפט המחוזי את המבקש בשתי העבירות שיוחסו לו, והחזיר את הדיון בשאלת העונש לבית המשפט השלום. עוד החליט בית המשפט המחוזי שדעתו של בית משפט השלום ננעלה בעניין תיק זה, ולכן מן הראוי שהדיון בשאלת העונש יעשה לפני מותב אחר.

בכואו לגזור את דינו של המבקש, נתן בית משפט השלום דעתו לטיעוני הצדדים ולראיות שנפרשו לפניו. המבקש ביקש להימנע מפרסום פרטיו המזהים משום הפגיעה התמורה שתיגרם לו ולמשפחתו. הוגשה חוות דעת מטעם פסיכולוגית שטיפלה

במבקש שהעידה כי קיים חשש ממשי לאובדנות מצד המבקש אם ייחשף שמו. כן התקבלה חוות דעת להערכת מסוכנות שמצאה שהמבקש בעל רמת מסוכנות נמוכה לרצידיביזם מיני. המלצת שירות המבחן הייתה להטיל על המבקש עבודות לשירות הציבור. בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ד' באדי) גזר על המבקש 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים וביצוע שירות למען הציבור בהיקף של 260 שעות. בית משפט השלום קיבל את בקשתו של המבקש להמשיך את איסור פרסום שמו. החלטת בית המשפט העליון פורשה על-ידי בית משפט השלום כמותירה בידו שיקול דעת לבחון את הדברים לאחר עיון בראיות לעונש. הוא קבע שעיקרון פומביות הדיון יפגע מזערית אם פסק דינו של בית המשפט המחוזי וגזר הדין יפורסמו תוך ששמו של המבקש יוחלף ב"פלוגי".

על גזר הדין הוגשו ערעורים על-ידי שני הצדדים; המבקש ערער על חומרת העונש שהוטל עליו וביקש להורות על אי-הרשעה, ואילו המדינה הגישה ערעור הן אודות קולת העונש והן בנוגע להחלטה לאסור על פרסום שמו של המבקש. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על גזר הדין וקיבל את ערעור המדינה. נקבע כי גם במישור הדיוני וגם במישור המהותי אין מקום לבטל את הרשעת המבקש. הבקשה לאי-הרשעה נטענה בבית משפט השלום אגב אורחא; שירות המבחן לא התבקש להביע דעתו לגביה ולכן אין בנמצא המלצה בעניין זה. יתרה על כן, ציין בית המשפט המחוזי, המדובר במקרה חמור של התכתבות מינית ארוכה עם ילדה בת 13 - לפי הבנת המבקש - שמחייב הרשעה. הודגשה הקלות של ביצוע עבירות אלו במרחב האינטרנטי. בית המשפט המחוזי שקל את העונשים שהוטלו על נאשמים אחרים בפרשה, ונתן משקל לתהפוכות שעבר התיק והזמן הרב שחלף מאז החל ההליך. נוכח האמור, השית בית המשפט המחוזי על המבקש חודשיים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות ותשלום קנס בסך 5,000 ש"ח.

בנוסף, ביטל בית המשפט המחוזי את צו איסור הפרסום על פרטיו המזהים של המבקש ותמונתו. הודגש כי החלטת בית המשפט העליון כי איסור הפרסום יבוטל ביום מתן גזר הדין בבית משפט השלום צלולה וברורה ואינה מותירה שום מקום לפרשנות. גם לגופו של עניין, קבע בית המשפט המחוזי שנסיונות תיק זה אינן מצדיקות מתן צו איסור פרסום. הודגש כי החריג לכלל פומביות הדיון המעוגן בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 המאפשר לבית המשפט לאסור פרסום כדי למנוע פגיעה חמורה בפרטיות צד להליך פורש בצמצום בפסיקת בית המשפט העליון. בית המשפט המחוזי לא מצא שנוקיו של המבקש במידה ויפורסמו פרטיו מבוססים די

הצורך, אף לא באמצעות הוות דעתה של המומחית מטעמו. לכן, ומשלא עומדת למבקש יותר חזקת החפות, קבע שאין עילה להמשך איסור הפרסום.

4. בבקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נתבקשנו לדון בשלוש סוגיות משפטיות שהתעוררו בהכרעת הדין, שחשיבותן תורגת לטענתו מעניינו הפרטני. הסוגיה הראשונה היא השפעת התחקיר של ערוץ 10 על הרשעתו של המבקש, במסגרת טענת הרהור וטענת הגנה מן הצדק. השאלה השנייה נוגעת לקביעת בית המשפט המחוזי כי הוא היה מודע לגילה של סיוון במהלך השיחות האנונימיות ברשת. השאלה השלישית מתייחסת לעבירת הניסיון לבצע מעשה מגונה עם הגעת המבקש לדירה בה המתינה התחקירנית.

המדינה סומכת ידה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. לעמדתה, המקרה אינו מגלה עילה למתן רשות ערעור בפני ערכאה שלישית. הסוגיות המשפטיות שהועלו בנימוקי הבקשה בנוגע לתחקיר של ערוץ 10 ועולם האינטרנט אינן השאלות המרכזיות בתיק שכן התיק הינו עובדתי גרידא. כך או כך, טוענת המדינה, השאלות המשפטיות אינן חדשניות אלא קיימת בעניינן הלכה משפטית שיושמה כדין על-ידי בית המשפט המחוזי.

ראינו לנכון כאמור להיעתר לבקשה ליתן רשות ערעור ברע"פ 1201/12 ולדון בבקשה לגופה כאילו ניתנה רשות והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה. זאת בשתי הסוגיות הראשונות שנטענו על-ידי המבקש ביחס להכרעת הדין. אפתח בהתייחסות לטענת המבקש לגבי פעולות תחקירני ערוץ 10 והשלכתן על הרשעתו. לאחר מכן אדון בשאלה של מודעות המבקש לגילה של סיוון על רקע מאפייני התקשורת באינטרנט. שאלה זו התעוררה בדיון על ההרשעה בעבירת הניסיון להטרדה מינית והיא גם בעלת השפעה על הרשעתו של המבקש בעבירת הניסיון למעשה מגונה. אתריה אשוב לטענה אחרת של המבקש, לגביה הוחלט שלא להעניק רשות ערעור, ביחס לעבירת הניסיון לבצע מעשה מגונה.

טענות המבקש ועמדת המדינה ביחס לפרסום פרטיו המזהים של המבקש בפסק הדין על רקע החשיפה באינטרנט תידונה במאוחד עם הבקשה השנייה בהמשך (רע"פ 7589/12). כפי שיובהר, עמדתי היא כי יש להעניק רשות ערעור גם בסוגיה זו.

5. טענת המבקש היא כי פעולות ערוץ 10 והתחקירנית מטעמו מקימות לו הגנה מפני הרשעה. למקרא בקשתו ודברי סנגורו בדיון על-פה, עולה שלטענה זו שלושה רבדים. האחד, מבחינה עובדתית שגה בית המשפט המחוזי בקובעו שלא קדמה לשיחות המיניות הדחה מצד התחקירנית. טוען המבקש כי לאחר שלא אזכר כל תוכן מיני בהתכתבויותיו עם סיוון למשך שלושה שבועות, היו אלה פעולות התחקירנית שמשכו אותו לתכנים מיניים. כך לטענתו גם על פי תרשומות עובדי תכנית התחקירים. הרובד השני, על פי הנטען טעה בית המשפט המחוזי בפרשנותו את הלכת ה"סוכן מדיח" ו"הפח היקוש". המבקש טוען שבמקרה שהמשטרה לא תשדה בו קודם לתחקיר של ערוץ 10, יש לקבוע שפעולות התחקירנית מהוות הטמנת פת מכוונת שצריכה להוביל לדיכוי. טענה זו נסמכת על קביעת בית משפט השלום כי התנהגות התחקירנית חצתה את גבולות המותר במידה העולה על הנדרש והייתה הדחה בלתי ראויה (עמ' 20 לפסק הדין של בית המשפט השלום). הרובד השלישי בטענת המבקש מופנה כנגד מהות התחקיר הפרטי של ערוץ 10 שיצר את החשתית לביצוע העבירות על-ידי המבקש ללא מקור חוקי לטענתו. המבקש טוען כי אופן ניהול החקירה היוזמה על-ידי ערוץ 10 כלפי המבקש - שעה שלא היה לגביו חשד קודם, בשם אינטרסים כלכליים וללא פיקוח או הכשרה של התחקירנית - פגע בזכויותיו. בנסיבות אלו לגישתו, קיום ההליך הפלילי כרוך בפגיעה בתחושת הצדק וההגינות עד כי היא מקימה לו הגנה מן הצדק.

בית משפט השלום כאמור נדרש לטענות אלו באריכות. הוא מצא, בין היתר, כי הגיע המועד לאמץ את גישת בתי המשפט הפדראליים בארצות הברית שמאפשרים לזכות נאשם שביצע עבירה בעקבות הטמנת פת על-ידי סוכן בשל הפגיעה בזכותו ההליך הוגן. זאת דרך ההגנה מן הצדק המעוגנת בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. כך קבע בית משפט השלום תוך שציין כי ההלכה בישראל לא הכירה עד כה בהגנת ה"פח היקוש". מן האמור יוצא כי ביתס לפעולות ערוץ 10 עולות שלוש סוגיות שונות. ארון בהן כסדרן.

6. נעסוק תחילה בשאלה העובדתית - האם, הלכה למעשה, נעשתה הדחה או שידול של המבקש מצד התחקירנית לביצוע עבירת הטרדה מינית? התשתית העובדתית היא השיחות שהתנהלו בין המבקש לתחקירנית. אין מחלוקת כי ההתכתבויות נשאו אופי מיני. אף שבתחילה המבקש דיבר בעיקר על "העצמה נשית", בית משפט השלום קבע כי: "השיחות הופכות אט אט לבעלות תוכן מיני" (עמ' 15 להכרעת הדין). עוד קבע בית משפט השלום כי גישת התחקירנית הידידותית וה"זורמת" גררה את המבקש

לעבר התכנים המיניים. ההדחה והשירול התבטאו לדבריו לא בפיתויים מילוליים חד משמעיים, אלא באמצעות שאלות, בקשות להסברים ורמיזות העשויות ליתן חופש ללשונו של המבקש. בית המשפט המחוזי הגיע למסקנה אחרת על בסיס החומר: המבקש הוא שיזם את ההתכתבות עם התחקירנית באתר ואת השיחות הטלפוניות בהמשך. המבקש הכתיב את תוכן השיחות – החל מהעצמה גשית על-ידי הכאת גברים באזור החלציים, עבור כתיאור איברי המין הזכריים והנקביים, וכלה בשיחות על גירוי מיני ויחסי מין. תשובותיה של התחקירנית, אף אם הביעו עניין או סקרנות, אינן מגיעות כדי שידול או הדחה.

המדובר בממצא עובדתי המבוסס היטב ונגזר מסיפור המקרה. מסקנתו של בית המשפט המחוזי משכנעת. קביעה הפוכה פירושה תהא מתיחת גבולותיה של טענת ההדחה כך שתחול גם על כל שיתוף פעולה בין ה"מדיחה" ובין הנאשם. במקרנו, הראשונה לא הכניסה מילים לפיו של השני; אלא, נושאי השיחות ואופיין המיני יצאו לדרך בדרור לשונו של המבקש. תשובות התחקירנית היו בגדר תגובה למסגרת שהגדיר המבקש ולא היוו הגורם או הורו למימד המיני שנשאה התקשורת בין השניים. התערבותו של בית המשפט המחוזי בהכרעת בית משפט השלום איננה בממצאים העובדתיים שנקבעו אלא במידה בה המבקש אחראי להתרחשותם. לעמדתו מסקנה אחרת תפגע בעיקרון האוטונומיה של היחיד ובאחריות הפלילית שלו על מעשיו. על כן, לא מצאתי לגכון להתערב בקביעת בית המשפט המחוזי בעניין זה.

בדחתנו את טענת המבקש במישור העובדתי, ניתן לומר כי במבט ראשון אין הכרח להמשיך ולדון בשני הרבדים הנוספים שנוגעים להשלכות פעולות ערוץ 10 על הרשתות - ההדחה וההגנה מן הצדק. ברם, עסקינן בשאלות משפטיות שטרם התבררו עד תום. התגלעה מחלוקת ממשית בין המסקנה המשפטית של בית המשפט השלום ובית המשפט המחוזי על רקע נסיבות המקרה הייחודיות. בנוסף, בחינת טענת ההגנה מן הצדק - על החידוש שבה, התפתחותה בהלכה, וגבולותיה הפתוחים שטרם שורטטו - מלמדת כי אף על יסוד הממצאים העובדתיים שנקבעו, נותר עוד מקום לדיון משפטי. בשל כל אלה רואה אני לנכון להתייחס לטענות לגופן. יוזכר בהקשר זה שבית משפט השלום כאמור נדרש להיבט המשפטי בטענות אלו. לגישתו ראוי לאמץ את גישת כתי המשפט הפדראליים בארצות הברית לגבי הגנת ה- Entrapment המאפשרת לזכות נאשם שביצע עבירה בעקבות הטמנת פח על-ידי סוכן בשל הפגיעה בזכותו להליך הוגן. זאת דרך הצינור של ההגנה מן הצדק המעוגנת בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

7. בכל הנוגע לשאלת ההדחה, הדין הנוהג בשיטת משפטנו ברור ועקבי. ההלכה היא כי אין ההדחה או השידול למעשה עברייני פוטרים את העברייני מאחריות פלילית הרובצת עליו על-ידי זיכוי מאשמה, אלא עשויים להביא להקלה מסוימת בעונשו של נאשם (ע"פ 7830/08 מחאמדה נ' מדינת ישראל (14.12.08); ע"פ 15/78 ביבס נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(3) 64 (1978); ע"פ 360/80 מדינת ישראל נ' אפנג'ר פ"ד לה(1) 228, 235). בצדק ציין בית המשפט המחוזי שהלכה זו נבחנה על-ידי בית משפט זה ונותרה על כנה גם לאחר חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (ע"פ 6097/98 ויקטור דין נ' מדינת ישראל (24.06.99)(להלן: עניין דין)). באותו עניין נקבע "בפנינו הדחה על ידי סוכן משטרה במלוא מובן המילה... ממש שידול דבר עבירה, שידול אשר בלעדיו לא הייתה העבירה נעשית כלל." הודגש בעניין דין כי "שידול על-ידי סוכן משטרה אינו שולל את האחריות הפלילית של אדם, גם אם המשודל היה אדם תמים, שומר חוק, שסוכן היה זה שעורר בו את הרצון לעבור את העבירה". השפעת התנהגות המדיח - מקומה נותר בגזר הדין ולא בהכרעת הדין.

המקרה שלפנינו מתאפיין בשתי נקודות עובדתיות שונות. האחת, נוכח יוזמתו הברורה של המבקש בשיחות עם התחקירנית ותשובותיה הלקוניות והמינימאליסטיות, לא התגבשו כמצוין לעיל מבחינה עובדתית הדחה או שידול. הנקודה השנייה נוגעת לזהות הגוף המעורב לטענת המבקש בכיצוע העבירה - לא סוכן מטעם המשטרה אלא תחקירנית ערוץ טלוויזיה. זאת בשים לב שעירוב המשטרה בתחקיר נעשה רק בשלב האחרון לפני קיום המפגש בין התחקירנית למבקש. המדינה טוענת כי ערוץ 10 לא נכנס לגעיליה של רשות האכיפה היות שלא ניהל חקירה פלילית, אלא רק יצר סיטואציה עובדתית מסוימת.

העובדה שטענת ההדחה מופנית כלפי פעולת גוף פרטי להבדיל מסוכן משטרה מציגה זווית נוספת בטענת המבקש בענייננו (השוו: ע"פ 5268/04 מינין נ' מדינת ישראל (7.11.05)). טענת ההדחה נולדה עקב השימוש שעושות רשויות המשטרה בסוכנים סמויים כאמצעי להביא עבריינים לדין. הגם שהפעלת סוכני משטרה נתפסת כ"רע הכרחי" ואינה מקימה מניעה להעמדה לדין של מבצע העבירה, הפסיקה הציבה לה גבולות. בתי המשפט עמדו על הפסול בהכשלתו של אזרח ישר-דרך לבצע דבר עבירה שלא היה מבצע אלמלא ההדחה על-ידי סוכן משטרה. נאמר כי אל למשטרה להצמיד סוכן מדיח לאדם אלא אם יש בידיה מידע מקדים ואמין בעל יסוד סביר להאמין כי אותו אדם מעורב בפעילות עבריינית (ע"פ 470/83 משה מודי נ' מדינת

ישראל, פ"ד לט(1) 1, 5 (להלן: עניין חודי)). כן נקבע כי על סוכן סמוי להימנע מלהפעיל אמצעי לחץ מוגזמים כדי לשכנע חשוד לבצע עבירה (ע"פ 2910/94 יפת נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 221, 364-365 (להלן: עניין יפת)). יתכן והמדיח הפרטי, בדומה לאיש משטרה או אכיפה, ביצע מעשה אשר שידל אחר לבצע דבר עבירה; אך בשונה ממנו, הוא אינו מוגן על פי הדין (בהקשר זה ראו: ע"פ 4048/91 יאסין בן עלי דהאר נ' מדינת ישראל (29.12.93); ע"פ 1224/07 אברהם בלדב נ' מדינת ישראל (10.02.10); גבריאלי הלוי תורות דיני העונשין ג, בעמ' 563 (2010) וכן סעיפים 30 ו-34 לחוק העונשין). עיקרון יסודי בדיוני עונשין הוא כי האחריות בפלילים היא אחריות אישית (ע"פ 246/68 ווגר נ' היועמ"ש, פ"ד כב(2) 477). כך גם ביחס למודח. הבחינה המשפטית של התקיימות יסודות העבירה בהליך הפלילי מתמקדת בנאשם. לפי הגישה הישראלית כמתואר, כאשר הוכח על פי ראיות קבילות היסוד הנפשי והעובדתי אצל הנאשם, אין פעילותם של אחרים כשלעצמה, יהיו אשר יהיו, גורעת מאשמו.

גישת המשפט האמריקאי, שהוצגה גם בפסק דינו של בית משפט השלום, יכולה להאיר בשאלה זו. במדינות ארצות הברית נאשם יכול לטעון להגנת ה- Entrapment מפני אחריות פלילית. משמעותה היא כי תהא זו הגנה מוחלטת לנאשם שהוכח כי הרעיון הפלילי לבצע את העבירה גולד רק בעקבות שידולו של הסוכן המשטרחי. התפתחו בפסיקה האמריקאית שתי גישות של ההגנה. לפי הגישה הסובייקטיבית, המיושמת במרבית המדינות, על בית המשפט להתמקד בבחינת התנהגות הנאשם ומהשבוטיו; אם הנאשם נטה לבצע את העבירה גם ללא השידול, ההגנה לא תקום לו (1932) *Sorrells v. U.S.*, 287 U.S. 435, 451. הגישה האובייקטיבית לעומת זאת בוחנת את התנהגותה של הרשות בנפרד מהנאשם. הרציונאל בבסיס גישה זו הוא שאין למהול להתנהגותה הפסולה של הרשות בגלל נטייתו הפלילית של הנאשם (*Sorrells*, at 458).

כך, או כך, לפי שתי הגישות נאשם במדינות ארצות הברית יכול להעלות את טענת ההדחה רק כאשר הטמנת הפח נעשתה על-ידי סוכן ממשלתי. בתי המשפט חזרו ועמדו על כך הדחה בידי אזרח פרטי שאין לו כל זיקה לממשלה איננה מהווה הטמנת "פח יקוש" (*U.S. v. Layeni*, 90 F.3d 514, 517 (D.C. Cir. 1996); *U.S. v. Sarmiento*, (5th Cir. 1986) 786 F.2d 665, 667). אחת ההצדקות לשלילת ההגנה היא שהדחה פרטית היא למעשה שידול, והנאשם שנענה לו באמת אשם בביצוע העבירה (*U.S. v. Manzella*, 791 F.2d 1263, 1269 (7th Cir. 1986)). הצדקה נוספת שהועלתה בפסיקה האמריקנית מקורה במטרת הגנת ה"פח היקוש" המכוונת למנוע מהממשלה לעודד

ביצוע עבירות פליליות בעוד שהיא אמונה על הסדר הציבורי (*State v. Taylor*, 599 P.2d)
 (1958) 356 U.S. 369, 372 (*Sherman v. U.S.*, 500 (Utah 1979); 496. מטרה זו אינה תקפה
 כלפי אדם פרטי. מקרה אחד שנזכר בבית משפט במחוז השביעי הפדראלי דומה במידה
 מסוימת לענייננו. אישה בוגרת התכתבה באמצעות אתר האינטרנט MySpace עם אדם
 לאחר שזה יצר קשר עם ביתה הקטינה, תוך שהתחזתה להיות נערה בת 15 שנים
 (*U.S. v. Morris*, 549 F.3d, 552 (7th Cir. 2008)). לאחר שהשניים קבעו להיפגש כדי
 לקיים יחסי מין והנאשם שלח לאם כרטיס אוטובוס, לשכת החקירות הפדראלית (FBI)
 התערבה ונכנסה במקום האם למנוי שלה באתר. בית המשפט הפדראלי ציין כי הגם
 שהיה זהיר ושקול יותר אילו האימא הייתה מרווחת לרשויות כאשר נודע לה שהנאשם
 יצר קשר עם ביתה במקום לבצע בעצמה חקירה, עדיין לא עומדת לנאשם הגנת ה-
 Entrapment מול מעשיה הפרטיים. מסקירה זו עולה כי אף אימוץ הגנת ההדחה על פי
 המודל האמריקני לא היה מסייע בידי המבקש.

8. נותר עוד לדון בסוגיה המשפטית השלישית שהעלה המבקש בנוגע לתחקיר
 שערך ערוץ 10. טענתו היא כי פעולות התחקירנית והתנהלות הערוץ כפי שעולה
 מהממצאים העובדתיים פגעו בחוש הצדק וההגינות באופן המקים למבקש הגנה מן
 הצדק. התשתית לטענה זו מצויה בתרומה, אם לא הדחה, של ערוץ 10 לביצוע
 העבירות.

הדוקטרינה של הגנה מן הצדק נשענת על סמכותו של בית המשפט לבטל
 אישום העומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית (עניין יפת, בעמ' 370).
 היא נקלטה בשיטת משפטנו מהמשפט המקובל האנגלי דרך הפסיקה (ע"פ
 8168/05 פלינק נ' מדינת ישראל, פס' 29 (31.05.07)). בעניין יפת דן בית משפט זה
 בדוקטרינה לראשונה עקב טענת הנאשמים כי העבירות שיוחסו להם בוצעו על דעתן
 ובעידודן של הרשויות הממלכתיות ולכן לא ראוי לקיים את החליף הפלילי. בפסק דין
 זה הוטבע רף מהמיר להחלת ההגנה שכונה מבחן ה"התנהגות הבלתי נסבלת של
 הרשות". לפי מבחן זה, רק בנסיבות חריגות בהן התנהגות הרשות מגעת כדי "התנהגות
 שערווייתית, שיש בה משום רדיפה, דיכוי והתעמרות בנאשם... יהיה רשאי בית
 המשפט לבטל את כתב האישום (בג"ץ 1563/96 כץ נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד
 נה(1) 529, 544 (1997)). בפרשה זו התייחס השופט ד' לזין לתכלית ההגנה מן הצדק
 מחמת השתק פלילי של הרשות והיא שמירה על ריסון עוצמתה של הרשות כשזו עושה
 שימוש לא הוגן בסמכותה (שם, בעמ' 369).

לאחר שניתן פסק דין יפת הושמעה ביקורת בספרות כלפי המבחן הצר שביח המשפט הפעיל בדונו בטענת הגנה מן הצדק. נטען כי מבחן זה ירתיע את הערכאות הדיוניות ולא יספק מענה לטעמים העשויים להצדיק את הפסקת ההליך הפלילי (י נקדימון, הגנה מן הצדק 64-65 (2009); ב' אוקון, ע' שחם "הליך ראוי ועיכוב הליכים שיפוטי" המשפט ג, 381 (תשנ"ו); ז' סגל, א' זמיר "הגנת מן הצדק כיסוד לביטול אישום – על קו התפר בין המשפט הפלילי למשפט הציבורי" הפרקליט מז 42 (תשס"ד); מ' לוי "עוד על מהות ההגנה מן הצדק ועל המבחן לקבלתה – הערות, ביקורת והצעה למבחן הלופי" המשפט 19 80 (תשס"ה)). בהמשך הורחב גדר תחולתה של ההגנה מן הצדק על כל מקרה בו "קיומו של ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגינות" (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ פ"ד נט(6) 776, 806 (להלן: עניין בורוביץ)). מבחן "הפגיעה הממשית בתחושת הצדק" שנקבע בעניין בורוביץ היה מרוכך יותר מהמבחן שהוטבע בפסק הדין בעניין יפת. בנוסף, מוקד הבחינה הוסט מהתנהגות הרשות אל עבר מצבו של הנאשם על רקע נסיבות ההליך. נקבע שמטרתה של ההגנה היא לעשות צדק עם הנאשם, ולא לבוא חשבון עם רשויות האכיפה על מעשיהן הנפסדים.

על רקע הרחבת תחולתה של ההגנה מן הצדק, התווה בית המשפט בעניין בורוביץ כי ההכרעה לגבי החלת ההגנה מן הצדק בכל מקרה תיעשה תוך איזון בין ערכים ואינטרסים התומכים בניהול ההליך הפלילי לבין אלו המצדיקים שלא לקיימו, כגון הגנה על זכויות יסוד של נאשם ושמירת אמון הציבור בבית המשפט (שם, 807-808). לשם בחינת תחולת ההגנה נקבע מבחן תלת-שלבי: בשלב הראשון, נקבע כי על בית המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים הפליליים ועוצמתם במנותק משאלת אשמתו של הנאשם. ודוק: השאלה אינה האם הנאשם אחראי לעבירה המיוחסת לו, אלא האם נכון לנהל את משפטו. בשלב השני, על בית המשפט לבחון אם עקב קיום ההליך הפלילי למרות הפגמים בו נוצרת פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. ההכרעה בשלב השני דורשת איזון בין האינטרסים השונים והמגוונים. אם נמצא שהתשובה חיובית, בשלב השלישי בית המשפט צריך לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב האישום. לצד זאת, בית המשפט במקרים אחרים שב והטעים את הזהירות והצמצום שיש לנהוג בהפעלת הרוקטרינה (ראו למשל: ע"פ 6922/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 33 (1.2.10))(להלן: עניין פלוני)).

ומן הפסיקה לחקיקה. בשנת 2007 עוגנה טענת ההגנה מן הצדק בסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי שמכיל רשימת טענות מקדמיות שנאשם רשאי לטעון לאחר

תחילת משפטו כדי להביא לביטול או תיקון כתב האישום. אמת המירה שמתווה החוק היא: "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית". שאלת היחס בין ההגנה מן הצדק החקוקה ובין הדוקטרינה ההלכתית והמבחנים שנקבעו בפסיקה טרם לובנה עד תום על-ידי בית משפט זה (ראו לדוגמא: הוות דעתו של השופט ח' מלצר בע"פ 1292/06 יחיא תודק נ' מדינת ישראל (20.07.09)). הובעה העמדה כי ההבדלים בין השניים אינם ניכרים או משמעותיים (עניין פלוני, פס' 34 לחוות דעתה של השופטת ע' ארבל). גישה נוספת הציעה כי יתכן שהערפת מבחן ה"סתירה המהותית" בסעיף 149(10) על פני מבחנים מצמצמים יותר מעידה על נכונות להרחיב במידת מה את תחומה של ההגנה (ע"פ 5672/05 טגר נ' מדינת ישראל, פס' 111 לפסק הדין (21.10.07) (להלן: עניין טגר)).

על רקע התפתחות זו, נידונה בבית משפט זה טענה לפיה מעורבות הרשות בעבירה על-ידי עידוד אקטיבי לביצועה צריכה להקים הגנה מן הצדק. נפסק כי על פי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי יש לבחון האם ניהול ההליך הפלילי - על אף מעורבות הרשות - יעמוד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית (עניין טגר, פס' 115 לפסק הדין). כשלעצמי, הייתי מדגיש כי ההגנה מן הצדק צמחה מהיצירה הפסיקתית אל עבר ספר החוקים. המונח "הגנה מן הצדק" אינו מופיע בחוק סדר הדין הפלילי. נדמה כי סיבה אחת לכך היא שאין הטענה מהווה הגנה מפני אשמה שבכוחה להביא לזיכוי, אלא טענה מקדמית שהתוצאה האפשרית הנובעת מקבלתה היא ביטול או תיקון כתב האישום (סעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי). טעם נוסף הוא בבחירת המחוקק להדגיש בטענה המקדמית שהוספה לא רק עקרונות של צדק אלא גם של הגינות משפטית. כך או כך, נראה שהסטנדרטים שהותוו בפסיקה המאוחרת בדבר אופייה של ההגנה מן הצדק לפני התיקון לחוק סדר הדין הפלילי ישמשו כמורה דרך וכלי עזר לפרשנות אופן יישום סעיף 149(10).

מעניין יהא להשוות בין טענת ההגנה מן הצדק ובין הלכת הפסילה הראייתית בפסק דין יששכרוב (ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי, סא(1) 461). שניהם עומדים על הדרישה לנהל משפט צודק והוגן לגאשם. זוהי התפתחות משותפת ומבורכת שמבשרת על נכונות של המחוקק ובית המשפט להשקיף על המשפט הפלילי מתוך ראייה רחבה של ערכי יסוד. השוני ביניהם בא לידי ביטוי במושא הבחינה: בעוד פסק הדין בעניין יששכרוב מתמקד בדיני הראיות וקבילותן, טענת ההגנה מן הצדק בוחנת את ניהול ההליך בכללותו. אם תרצו, פסילת ראייה לעומת פסילת הליך.

נקודה נוספת עניינה עיתוי העלאת טענת ההגנה מן הצדק והכרעה בה. לא מן הנמנע כי טענת ההגנה מן הצדק תתעורר לראשונה במהלך בירור המשפט ולא בשלב המקדמי. במצב כזה, לא הייתי שולל את הטענה רק מפני שלא הועלתה בשלב המקדמי של ההליך (השוו: הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 51) (הגנה מן הצדק), התשס"ז-2007 ה"ח 143, בעמ' 138). לא פעם ההכרעה בטענה מקדמית דורשת שמיעת ראיות ולא ניתן לפסוק בה רק על בסיס עיון בתוכן כתב האישום. כמובן, ישנן טענות מקדמיות שראוי להעלותן בתחילת המשפט וניתן להכריע בהן באותו שלב. דוגמא לכך היא טענה כי בית משפט השלום נעדר סמכות על סמך הכתוב בכתב האישום. לצד זאת, קיימות טענות מקדמיות שאף אם נטענות בשלב המקדמי, יש שהן תתבררנה רק במהלך המשפט. כזו עשויה להיות בנסיבות מסוימות טענת התיישנות. שעה שהטענה המקדמית בסעיף 149(10) מבוססת על תשתית עובדתית שעומדת בליבת כתב האישום, כפי שכאן, היא דורשת שמיעת ראיות במהלך המשפט. לפיכך, ההחלטה בטענה תינתן במסגרת הכרעת הדין. במצב האחרון, הביקורת הערעורית ביחס לטענת ההגנה מן הצדק תיבחנו על פי נימוקי הכרעת הדין.

9. מן הכלל אל הפרט. מה הם המאפיינים הייחודיים בטענת ההגנה מן הצדק בענייננו? בקליפת האגוז, מרכזיותו של הגורם הפרטי בסיפור מעשה העבירה. הבשלתו של תיק זה, כמו גם הבקשה הנוספת שעומדת לפנינו ושבעה-עשר תיקים נוספים, נבעו מפעולת ערוץ טלוויזיה ששכר תחקירנים במיוחד כדי לאתר גברים שנכונים ליצור קשר מיני עם ילדים באינטרנט. בית משפט השלום הדגיש שוב ושוב בהכרעת הדין את הפגם הנובע מכך שהאינטרס המסחרי, טעמי הרייטינג והשיקולים העסקיים של ערוץ הטלוויזיה הם שהנחו את פעולות התחקירנים. זאת להבדיל מהשיקול הציבורי של הבאת נאשמים לדין בשמו פועלות רשויות האכיפה.

פעילותם של ה"סוכנים" הפרטיים יוצרת קשיים שונים. בית משפט זה הביע בעבר הסתייגות מהעברת סמכויות שלטוניות מובהקות לידיים פרטיות (ראו בג"ץ 2605/05 המרכז האקדמי לחשפט ועסקים נ' שר האוצר (19.11.09) בעניין הפרטת בתי הסוהר). כאן לא מדובר בהפרטה או האצלת סמכויות שלטוניות אלא תחקיר של גוף פרטי. ההכשרה והפיקוח הקפדני על הפעלת סוכני משטרה מבחינים ביניהם לבין גופים פרטיים (לדעה ביקורתית כלפי הפרטת שירותים ציבוריים ראו: Avihay Dorfman & Alon Harel, *The Case Against Privatization*, 41(1) PHIL. & PUB. AFF 67 (2013)). חירותם של גופים פרטיים ככלל וגופי עיתונות בפרט מכבלי הרשות המוסמכת מקלה ומטרידה כאחד. מקלה - לדוגמא, שוטר חייב להזהיר נאשם טרם

חקירתו. לא כן המצב ביחס לתחקירן הפרטי. התנהגות השוטר כפופה לביקורת של בית דין משמעת. אף שהעיתונאי כפוף גם הוא לאתיקה העיתונאית ולמועצת העיתונות, מסגרת הביקורת שונה. רשויות האכיפה, כגורם רשמי בהליך הפלילי, כפופות לחוקים ונהלים רבים המגדירים את המותר והאסור להן. הפסיקה דורשת שהפעלת סוכן משטרה מדיח תיעשה רק כאשר היא הדרך הסבירה היחידה להשגת הראיות הדרושות להעמדה לדין (עניין מורי, בעמ' 1). לעומת זאת, בעניין טגר דווקא העובדה שמשרד הביטחון פעל בכובעו כגוף פרטי המבצע עסקאות מסחריות, להבדיל מכובעו כרשות אוכפת חוק, היוותה שיקול מרכזי מול התנהלות המדינה (פס' 117 לפסק הדין). הקלות אלו גם מטרידות. חוסר הכפיפות של גופים פרטיים לכללי הרשות הציבורית מעורר חוסר נוחות. נהוג לחשוש מהאפשרות שרשויות האכיפה יפעילו את סמכותן מעבר לנדרש. צידו השני של חשש זה הוא האפשרות שגורם לא מוסמך ימלא את תפקידן (השוו: רע"פ 322/03 משה אלי נ' מדינת ישראל (04.05.03)).

האמור אינו גורע מתפקידו של התחקיר התקשורתי. הניסיון מלמד כי פעמים רבות הוא תורם להשגת תוצאות חברתיות חשובות. אין בדברים אלה לתחום גבולות בין התחקיר התקשורתי ובין החקירה המשטרתית. לטעמי חשוב לשאול האם אין גבול והיכן הוא עובר. בלי לדון בתשובה, אסתפק בתהייה הבאה: אף שעיתונות חוקרת חשובה בחברה דמוקרטית, האם אין להבחין בינה ובין "עיתונות שוטרת"? מטרתה להציף לבטים שעשויים להתלוות לתחקיר מהסוג שנערך כאן. ראוי כי מועצת העיתונות תעמיק ותרחיב דעתה בעניין. האיזונים בכגון דא רגישים ומורכבים ביותר. ברם, זה אינו נושאנו. המסגרת הדיונית כאן היא המשפט הפלילי. העניין נדרש בגדרו כדי להבין את מהות טענת ההגנה מן הצדק ביחס לתחקיר הפרטי, והאם בכוחה להצדיק את ביטול כתב האישום שהוגש נגד המבקש.

10. כאן, התחקיר בוצע על-ידי ערוץ 10 על דעתו ולא כשלוח של המשטרה. לא נטען לפנינו כי פעולות התחקיר של ערוץ 10 אסורות על פי החוק. טענת המבקש היא כי התנהלות התחקירנית וערוץ 10 שהדיחו אותו לביצוע העבירה בעלת השפעה על הרשתות עקב הפגיעה בזכותו להליך הוגן.

מהטעון האמור עולות שתי שאלות – כללית ופרטנית. השאלה הכללית היא האם ניתן לטעון להגנה מן הצדק בשל פעולות חקירה המבוצעות על-ידי כלי תקשורת. השאלה הפרטנית בענייננו היא האם בכוחן של פעולות ערוץ 10 כגוף פרטי בנסיבות העניין להקים למבקש הגנה מן הצדק?

התשובות לשתי השאלות ייגתנו בהתאם להתפתחות דוקטרינת ההגנה מן הצדק
 בדין הישראלי. אילו היינו נדרשים לענות על השאלה הכללית בהתאם לאמת המידה
 הראשונה להענקת ההגנה מן הצדק שנקבעה בעניין יפת, התשובה הייתה בשלילה משני
 טעמים. ראשית, במבחן זה הרגש הושם על שיקול דעת התביעה והתנהגות הרשות.
 במקרה שלנו, ערוץ 10 יזם את התחקיר כלפי המבקש לא כגוף חוקר ולא בשיתוף
 פעולה עימו. לכן, בהיעדר פגם או התרשלות בהתנהגות הרשות נראה שלא הייתה
 מתקבלת טענת הגנה מן הצדק רק בשל הרחה על-ידי גוף פרטי. מסקנה זו מחייבת עם
 הגנת ה-Entrapment האמריקנית המצומצמת למקרי הרחה בידי סוכן. הטעם השני
 הינו רף הפגיעה הגבוה שנדרש לתחולת ההגנה על פי מבחן ה"התנהגות הבלתי נסבלת
 של הרשות" שנקבע בעניין יפת. נחקשה לומר כי הגשת כתב האישום נגד המבקש
 בהינתן מעורבות ערוץ 10 והשיחות שערכה התחקירנית מטעמו עם המבקש הייתה
 בדרגת חומרה כה גבוהה.

האם תשתנה התשובה לשאלה הכללית על פי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין
 הפלילי והמבחנים שנקבעו בפסיקה המאוחרת? התשובה מורכבת. הרף שנקבע בהלכה
 הפסוקה נע מ"מבחן של "התנהגות שעוריינית של הרשות" למבחן המתמקד בהבטחת
 הליך פלילי הוגן וצודק לנאשם. שינוי זה מאפשר להתחשב בפעולות שלא נבעו ממעשי
 הרשות אך עדיין פגעו בתחושת הצדק וההגינות בהליך. אף שנראה שעדיין ברוב
 המקרים תהא סוגיית ההגנה מן הצדק קשורה להתנהגות הרשות, כבר נפסק שאין
 לשלול אפשרות שהפגיעה בתחושת הצדק וההגינות תיוחס לנסיבות שאינן תלויות
 ברשויות כל-עיקר אך המחייבות את המסקנה כי לא יהיה ניתן להבטיח לנאשם קיום
 משפט הוגן (עניין בורוביץ, 807). עמדה זו משתלכת עם סעיף 149(10) לחוק סדר הדין
 הפלילי, לפיו מוקד הבדיקה מושם על שאלת הצדק וההגינות שבניהול ההליך הפלילי
 (השוו: עניין טגר, פס' 115). לשון הסעיף אינה מחייבת כי הרשות תהא הגורם שפגע
 בהליך ואף אינה מעניקה משקל לזהות הגוף הפוגע. נוסח החוק שנבחר על-ידי ועדת
 חוקה, חוק ומשפט מנחה אותנו לעמוד על קיומה של "סתירה מהותית לעקרונות הצדק
 וההגינות עקב קיומו של ההליך הפלילי" (ראו: הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון
 מס' 51)(הגנה מן הצדק), בעמ' 138).

הנה כי כן, ההגנה מן הצדק שזכתה להכרת המחוקק היא עורנה רקמה פתוחה
 שמחייבת פרשנות (זאב סגל ואבי זמיר "הגנה מן הצדק באור חוק סדר הדין הפלילי –
 סדר חדש של הגינות משפטית" ספר דיורד וינר: על משפט פלילי ואתיקה 231 (2009)).

יזכר כי לשון הטענה בסעיף 149(10) היא: "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית". ברי, התביעה היא הגורם אשר אמון על הגשת כתבי אישום נגד נאשמים והיא המנהלת את ההליכים נגדם. לעומת זאת, הבחינה האם המצב המשפטי עומד בסתירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית מופנית לא רק כלפי התנהלות התביעה אלא גם רשויות אחרות, ואף גורמים אחרים המשפיעים על ההליך הפלילי. התביעה החלה את ההליך הפלילי עם הגשת כתב האישום ולכן ברור מדוע פעמים רבות התנהגותה תעמוד במוקד הטענה; אך הכרעה בטענת הגנה מן הצדק נתונה לבית המשפט. ראייתו רחבה ומתבוננת על כל הנסיבות העוטפות את שלבי ההליך. אמת המידה היא סתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות בראי המשפט הפלילי. אין בכך לסטות מהתפיסה כי יהיה מקום לקבל הטענה המקדמית של הגנה מן הצדק רק במקרים חריגים. התנהגות לא נאותה של גורם תקשורתי, ככל שקיימת, אינה מובילה בהכרח למסקנה שלא ניתן לנהל משפט צודק והוגן, תוך מתן משקל מתאים להתנהגות האמורה. זו המורכבות בתשובה: התנהגותו של גורם שאינו הרשות עשויה להשפיע על התשובה. אך בסופו של דבר ההכרעה גבחנית אל מול החלטת התביעה להגיש כתב אישום נגד נאשם ולנהל את משפטו.

על בסיס התפתחות חקיקתית זו ועליית משקלה של טענת ההגנה מן הצדק בפסיקה, אין להוציא מכלל אפשרות שבמקרים מתאימים מעורבותו של גוף פרטי בהליך הפלילי ובפרט ניהול חקירה יזומה על-ידי כלי תקשורת עשויים לפגוע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגינות של ההליך עד כדי החלת ההגנה מן הצדק.

11. עתה שבים אנו לשאלה הפרטנית – האם בניהול ההליך נגד המבקש נוצרת סתירה מהותית לעקרונות צדק והגינות? לכך יש להשיב בשלילה. נבחן את עניינו של המבקש בשלושה היבטים. ראשית, מהותו של הפגם הנטען. בעניינו, המבקש טוען לפגם בהליך עקב התנהלות התחקירנית וערוץ 10. למעשה זהו הבסיס לטענת ההגנה מן הצדק. ברם, הפן העובדתי בעניינו של המבקש אשר לוקה בהוכחת קיומה של הרוחה, גם אינו מצדיק את החלת ההגנה מן הצדק באופן שתשפיע על הרשתתו. כפי שנקבע לעיל, התחקירנית לא פנתה בעצמה למבקש באתר "גילוי עריות". התחקירנית לא שידלה את המבקש לבצע את העבירה. אגב, ערוץ 10 הקפיד על התנהלות עובדית, ובחלק מהמקרים החליט להפסיק תחקירים בשל חשש להדחת הפונים על פי בדיקת רישומי השיחות. כמוכן, מבקרה זו לא ניתן להסיק לגבי מקרים אחרים בהם המשיך התחקיר. יוזכר עוד שלא נטען כי ערוץ 10 והתחקירנית מטעמו פעלו באופן לא חוקי.

שנית, מעשי המבקש. הוא אשר יזם את שיחות הצי'אט באתר. התכנים המינימים בשיחות עם סיוון הועלו מרצונו ובעצמו. המבקש הכתיב את נרטיב היחסים המינימלי מול התחקירנית. ההצעות המינימליות הן פרי יוזמתו. בראייה זו אמנם ערוץ 10 יזם את השרשרת העובדתית; אך מן השלב בו המבקש החליט לפנות לתחקירנית באתר, התנהגות הערוץ והתחקירנית לא היו אלה שהובילו להתקיימות רכיבי העבירה. המבקש אתראי להמשך השתלשלות האירועים.

ההיבט השלישי בוחן את קיום ההליך הפלילי נגד המבקש על רקע שני ההיבטים הראשונים. אף אם ניתן לבקר את ערוץ 10 על שיזום מלכתחילה תחקיר ביחס אליו כאשר לא היה תשוד בפלילים ועל שהמשיך בתחקיר לבד עד לפני המפגש בין התחקירנית למבקש – או שותפה המשטרה, לא די בכך. הלך "החקירה הפרטית" ואופן התנהלותה לא פגעו באחריות האישית של המבקש לביצוע העבירות. המבקש ביצע את מעשיו במודעות ומבחירה חופשית. מרכיבים אלה הם הדומיננטיים בתמונת ההתנהגות העבריינית של המבקש. אין במעורבות ערוץ 10 במקרה זה לסתור את אלה. במצב זה החלטת המדינה לקיים את ההליך אינה כרוכה בפגיעה בזכויות היסוד של המבקש. מנקודת מבטם של המבכנים שאוזכרו בעניין בודוביץ, מסופקני אם הפגמים בדרך ניהול התחקיר העיתונאי הינם בעוצמה המצדיקה את ביטול ההליך נגד המבקש. זאת ביתר שאת אם ניקח בחשבון את השיקולים מנגד - הומרת העבירה בה מואשם המבקש, שבוצעה כלפי קטינה לפי ידיעתו, והצורך למגר עבריינות זו. הגשת כתב אישום נגד המבקש בנסיבות אלו אינה נמנית עם המקרים התריגים שדורשים את ביטולו מטעמי צדק והגינות. גם בהתחשב בהשלכה של הפגם במעורבות ערוץ 10, ובמידה שקיים, על המבקש וזכויותיו – ניהול המשפט נגד המבקש אינו בלתי ראוי. המסקנה הינה שאין בקיום ההליך משום "פגיעה תמורה בתחושת הצדק וההגינות" (עניין בודוביץ בעמ' 807) והוא אף אינו עומד בסתירה מהותית לעקרונות אלו לפי סעיף 149(10) לחסד"פ.

טרם חתימת הסוגיה נזכיר כי בתי המשפט הכירו בהדחה על-ידי סוכן כשיקול לקולא לגזירת העונש של העבריין (עניין מורי, בעמ' 6). לעמדתו הדין מאפשר לשקול גם השפעה של גורמים אחרים מלבד סוכני משטרה על ביצוע העבירה במקרה המתאים. על פי תיקון מס' 113 לחוק העונשין משנת 2012, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה עבירה שביצע נאשם תוך התחשבות, בין היתר, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט(א) לחוק העונשין). עם נסיבות אלו מונים את "חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה" (תת סעיף 40ט(א)(2)). אמנם התיקון לחוק לא חל על עניינו של המבקש בשל מועד הכרעת

הדין. אך נראה כי גם לפני התיקון ניתן היה לשקול השפעה על ביצוע העבירה מכוח כללי הענישה.

לעניין עונשו של המבקש, ככל שהוא חלק מבקשתו לרשות ערעור, אוסיף שלטעמי בית משפט המחוזי לא החמיר עימו יתר על המידה. על המבקש הוטלו חודשיים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות וקנס על סך 5,000 ש"ח, עונש זה הולם את נסיבות ביצוע שתי העבירות – ניסיון להטרדה מינית וניסיון למעשה מגונה, גם בהשוואה ליתר המורשעים בפרשה. לאחר שקילת מעורבות ערוץ 10 בפרשה ונוכח קביעתנו שלא בוצעה הרחה על-ידם, אין מקום להתערבותנו בגזר הדין של בית משפט המחוזי ואין עניין זה מצדיק רשות ערעור.

12. עיינתי בהערותיו של חברי השופט י' דנציגר, שיש בהן טעם ועניין רב. נראה שיש מן המשותף בעמדותינו. דבריו פתחו פתח לחדד את עמדותי ביחס לשאלת ההרחה. אעשה זאת תוך הבחנה בין שלושה צמתים בהליך הפלילי - זיכוי, פסילת ראיה, וביטול כתב אישום.

הצומת הראשון ממוקם ביחס בין הלכת ה"פח היקוש" ובין הכרעת הדין. סבורני כאמור כי טענת ההרחה לביצוע עבירה כשלעצמה אינה מקימה הגנה מאחריות בפלילים. זאת להבדיל מהשפעתה האפשרית על גזר הדין. בכך הציג חברי את עמדותי בצורה מדויקת, ובצומת זה קיימת מחלוקת בינינו. עם זאת, אינני שולל כי הרובד העובדתי של הרחה עשוי להיות רלוונטי לביסוס אחת ההגנות מאחריות המפורטות בחלק המקדמי של חוק העונשין.

הצומת השני עומד בנקודת הממשק בין הלכת ה"פח היקוש" או הרחה ובין הגנה מן הצדק, או ליתר דיוק סעיף 149(10) לחסד"פ. כפי שנימקתי לעיל, עמדותי היא כי ייתכן שבנסיבות חריגות, קיומה של הרחה עובדתית או מעורבות אחרת של גוף פרטי תצדיק ביטול כתב אישום או הפסקת הליך פלילי. זאת אם נוצרת סתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית. להשקפתי, טבעי הוא כי "הרחה" עובדתית תמצא את מקומה בהגנה מן הצדק, אך לא בהגנה מפני אחריות פלילית. שהרי הראשונה בוחנת את ההליך הפלילי במנותק משאלת האשמה של הנאשם, ומאפשרת להביא לביטולו של ההליך ללא בחינת קיומן של כל יסודות העבירה הפלילית. לכן, הפסקת הליכים ולא זיכוי מאשמה – פטור ממשפט ולא מאחריות פלילית.

הצומת השלישי מצוי במפגש בין הגנת ה"פח היקוש" ובין פסק דין יששכרוב. הייתי מדגיש שהם פועלים במסגרות שונות. הפח היקוש מוגדר כשירול לדבר עבירה ואילו פסק דין יששכרוב התווה דרך לבחינת קבילותן של ראיות שהושגו באמצעים לא כשרים. עולה כי המקום המתאים ליישם את הלכת יששכרוב הוא בשדה של דיני הראיות ולא בהגנות מפני אחריות פלילית. שאלות נוספות של פיתוח המשפט הפלילי הייתי משאיר לעת מצוא.

יושם אל לב השוני בין שלושת הצמתים בהם מתעוררת שאלת ההדחה. בעוד שהראשון עניינו הקלה בגזר הדין לעומת זיכוי בהכרעת הדין, השני נוגע להגנה מן הצדק שיכולה להביא לתיקון או ביטול כתב אישום, ואילו השלישי – עניין יששכרוב – ענינו נשואות לפסילת ראיה. ככלל, צומת צומת במקומו הוא.

מודעות לגיל של סיוון

13. בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש בביצוע ניסיון להטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(6)(א) בצירוף סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית בגין השיחות המיניות שניהל עם התחקירנית באינטרנט. היסוד הנפשי הנדרש לביצוע עבירה התנהגותית זו הוא מודעות לטיב המעשה ולקיום נסיבות העבירה (סעיף 20(א) לחוק העונשין). בעניינינו הנסיבה הרלוונטית היא כי המבקש היה מודע לכך שהנמענת של החצעות או ההתייחסויות המיניות היא קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים, או לחלופין שהמבקש חשד בדבר ונמנע מלברר זאת (סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין). המחלוקת בסוגיית המודעות של המבקש לגיל של סיוון רלוונטית גם לעבירת הניסיון לבצע מעשה מגונה. הבחינה בשלב זה תהא במודעות תוך כדי השיחות האינטרנטיות שנערכו כי הן היו הבסיס העובדתי למפגש שנערך ביניהם. לאמור: המסקנה לגבי שאלת המודעות לגיל תשפיע על הרשעת המבקש בשתי העבירות.

נפסק על ידי בית המשפט המחוזי שהמבקש ידע ידיעה של ממש את גילה של הקטינה. לקביעה זו מתנגד המבקש וגורס כי לא היה מודע שהוא אכן משוחח עם ילדה בת 13, על אף שאמרה לו זאת. המבקש טוען כי הגם שהתקיימו סממנים בדבר גילה המוצג של סיוון, הוא האמין שמשוחח עם בוגרת. אי אמונתו כי סיוון בת 13 שנים נבעה לטענתו מביטחונה המופרז מדי של סיוון ביחס לקטינה, מההתנסחות הבוגרת שלה ומהעובדה שכאשר ביקש שתשלח תמונה משפחתית – נמנעה מכך. לעמדת המדינה, בית המשפט קבע עובדתית שהמבקש היה מודע לגיל הקטינה או למצער עצם ענינו מלברר את גילה ולכן מתקיימים יסודות העבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית.

למעשה טענת המבקש היא כי נכיר בהגנה חדשה מפני אחריות פלילית הייחודית לרשת האינטרנט, אותה הוא מכנה "הגנה וירטואלית". משמעותה היא שתחת מעטה האנונימיות ברשת האינטרנט כל אדם יכול להתחזות לאחר ולכן המתקשר באינטרנט אינו יכול להיות מודע לזהות הצד השני, אפילו זה הציג עצמו באופן מסוים. המבקש נסמך על קביעת בית משפט השלום כי לא ניתן להחיל את הרכיב של "מודעות לקיום נסיבות" בדרישת המחשבה הפלילית על התקשרות וירטואלית אנונימית. על בסיס זה, קבע בית משפט השלום שגם אין בירי המבקש דרך אובייקטיבית לברר נסיבות לאשורן לפי דרישת עצימת העיניים, אף אם ירצה בכך. בית המשפט המחוזי ציין כי השקפה זו עומדת בניגוד לתכלית החקיקה ולהגיון. המדינה בדיון לפנינו מבקשת לרחות את טענת המבקש שכן משמעותה היא כי עבירות באינטרנט תהיינה בלתי ענישות. לגישתה יש להתאים את העבירות לשינויים במציאות, אך אין לפטור התנהגויות אסורות רק משום שבוצעו באמצעות תקשורת אינטרנטית אנונימית.

כאמור החלטנו ליתן רשות ערעור בבקשה ברע"פ 1201/12 ולדון בה כאילו הוגש ערעור על פי הרשות שניתנה גם בשאלת המודעות לקיום יסודות העבירה אצל אדם המשתמש בתקשורת מקוונת ואנונימית. השאלה שלפנינו בעלת השיבות משפטית וציבורית לא מועטה, וניתן לשער כי הרלוונטיות שלה תגבר יחד עם ההתפתחויות הטכנולוגיות. היא נושקת לסוגיה רחבה יותר שחורגת מגדרי הענף הפלילי ומהותה ההתמודדות של המשפט עם האינטרנט – האם פעולות ברשת האינטרנט צריכות להיות מוסדרות כחלק מהמרחב המשפטי הפיזי או שמא הן מהוות מרחב משפטי נפרד שזכאי להסדרה עצמאית (לגישה אחת ראו: Joseph H. Sommer, *Against Cyberlaw*, 15 BERKELEY TECH. L.J 1145 (2000); לדעה ההפוכה: יובל קרניאל וחיים ויסמונסקי "חופש הביטוי, פורנוגרפיה וקהילה באינטרנט" מחקרי חשפט כג (2006); Lawrence Lessig, *The Law of the Horse: What Cyberlaw Might Teach*, 113 HARV. L. REV. 501, 502 (1999)). סוגיה זו נגזרת ממאפייניה המיוחדים של רשת האינטרנט. כך למשל, האופי הגלובלי של האינטרנט מקשה על הפעלת סמכות שיפוט מקומית ובינלאומית על מעשים מקוונים שעשויים להיות בעלי השפעה במספר אזורים (ראו למשל: בש"א (י-ם) 2841/03 רעות אלקטרוניקה ורכיבים בע"מ נ' מראות אימאג' (14.12.03)); ה"פ (י-ם) 3137/04 AHAVA (USA) נ' ג' דבלין ג'י. (10.10.04)). בנוסף, האנונימיות המתאפשרת בתקשורת האינטרנטית אף היא תורמת את חלקה ליצירת סוגיות משפטיות מגוונות שלא היו נפוצות קודם לכן (רע"א 4447/07 מור נ' ברק

אי.טי.טי [1995] החברה לשירותי בזק בינלאומיים, פס' 10 לחוות דעתו של המשנה לנשיאה א' דיבלין (25.03.10)).

האתגרים השונים שמציב האינטרנט למשפט באים לידי ביטוי גם בתחום המשפט הפלילי על שלושת ענפיו: הדין המהותי, דיני הראיות וסדר הדין הפלילי. שאלות רבות עולות באשר לאופן היישום של החקיקה הפלילית הקיימת על פעולות חדשות שמתאפשרות עקב ההתפתחות הטכנולוגית או על התנהגויות פוגעניות מוכרות שנפוצות יותר באינטרנט (לניתוח מרחיב ראו: אסף הרדוף הפשע המקוון (2010)). הערכאות השונות דנו זה מכבר במעשים מקוונים על פי האיסורים הקיימים בדיני העונשין. למשל, הימורים מקוונים נידונו לפי סעיף 225 לחוק העונשין (ע"פ 6889/11 מדינת ישראל נ' אלירן עובד (14.5.12)) והעברת חומר רגיש באמצעות תוכנה מוצפנת לארגון אויב נידונה לפי 111 לחוק העונשין (ע"פ 3417/10 מדינת ישראל נ' פלוני (31.1.11)). בנוסף, המחוקק יצר הסדרים חדשים וייעודיים שמטרתם לתת מענה למציאות החדשה, כדוגמת חוק המחשבים, התשנ"ה-1995 שמגדיר עבירות מחשב חדשות. כמו כן, נערכו התאמות בחוקים הקיימים לשימוש באינטרנט (ראו למשל: סעיף 18(א)(6) לתיקון מס' 3 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 שמאפשר לחדור לתומר מחשב הנמצא באחזקתו של עבריין המין וגם במחשב במקום עבודתו בהסכמת המעסיק).

14. במקרה דנא, על אף שהוכח כנדרש, בין היתר באמרתיו הברורות של המבקש עת נחקר במשטרה כפי שיוצג, כי היה מודע לגיל המוצג של בת שיחו, טענותיו והדיון שנערך בבית משפט השלום הציפו את הדיון בדבר התאמת היסוד הנפשי של המחשבה הפלילית לתקשורת אינטרנטית אנונימית. עמדתי היא כי צדק בית המשפט המחוזי כאשר קבע שאין להבחין בין ביצוע הטרדה מינית בתקשורת האנונימית ובין ביצועה באמצעי תקשורת אחר. אין ליצור שטח אקס-טריטוריאלי במרחב האינטרנטי בו מתירים לצד אחד לטעון שאינו יכול לדעת מבחינה משפטית מה גילו של שותפו לתקשורת. מסקנה זו אינה נובעת רק מההכרח אלא מן המציאות. גם אם מציאות זו עשויה לעורר קשיים מסוימים בהוכחה, די בכלים המשפטיים הקיימים כדי להתגבר על המשוכה.

אציין שלושה טעמים לעמדתי.

האחד, המחשבה הפלילית מוגדרת בסעיף 20(א) לחוק העונשין כקיומה של "מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה". המודעות מהווה מצב נפשי של הנאשם ביחס לנתונים עובדתיים המוצבים לפניו. המודעות נבחנת באופן סובייקטיבי – נדרשת מודעות בפועל של עושה העבירה לטיב התנהגותו ולקיום הנסיבות (ע"פ 3116/99 גיל נ' חדינת ישראל, פ"ד נד(4) 193, 204). גם בביצוע פעילות מקוונת הדגש במחשבה הפלילית מושם על מודעותו של הגולש הקונקרטי ברשת ולא על מודעותו של הגולש הסביר לנסיבה מסוימת, או יכולתו של גולש כללי להיות מודע לנסיבה. אין לשלול מראש את האפשרות לפיה גולש מסוים יהא חסר מודעות לנסיבות עבירה כלשהי עקב העמימות בהתקשרות אינטרנטית.

במקרה שלפנינו, עולה מחומר הראיות ואף מהכרעת הדין של בית משפט השלום דבר ידיעתו של המבקש אודות גילה של התחקירנית: המבקש העיד שהתחקירנית הציגה עצמה כילדה בת 13, וכי הבין שסביר להניח שכינוייה של התחקירנית בשם: "סיונוש13" משקף את גילה. המבקש היה מודע לגילה כאשר באחת מההתכתבויות אמר לסיונוש כי לא רצוי שתיכנס להיריון עקב קיום יחסי מין בגיל 14-15. בתקירתו במטרה המבקש אישר שהתחקירנית אמרה שהיא בת 13, אלא שהיא נשמעת בוגרת יותר: "למרות שהיא בת 13, כשטח זה נראה אחרת והיא הפגינה בגרות והכנה של הדברים" (ת/57).

נציין כי טענה דומה נטענה בבית המשפט לערעורים בלוס אנג'לס שבארצות הברית. נאשם שניהל שיחות מקוונות עם סוכן שהתחזה לילדה בת 15 בשם לורי הואשם בביצוע מעשה מגונה בקטין באמצעות תקשורת אינטרנטית (State v. Yates, 15 (So.3d 1260, 1264 (La. Ct. App. 2009)). הנאשם טען להגנה לפיה הוא האמין באופן סביר שלורי הייתה מעל גיל 18 למרות הצהרותיה אחרת. זאת בין השאר כיוון שלגישתו חדר הצי'אט נועד למשחקי תפקידים פנטזיונרים ("fantasy role-playing") ולכן הניח שלורי היא למעשה מבוגרת המשחקת תפקיד של ילדה. בית המשפט לערעורים דחה את טענתו, והתמקד בראיות והצהרות הנאשם שהוכיחו כי הוא האמין שלורי אכן בת 15 שנים (שט, בעמ' 1267).

הטעם השני הוא שסטייה מדרישת המחשבה הפלילית ביחס למעשים מקוונים אינה עולה עם הוראות חוק העונשין. סעיף 19 לחוק העונשין קובע כי "אדם מבצע עבירה רק אם עשאה במחשבה פלילית". זאת למעט אם מדובר בעבירה הרורשת

ביסודה הנפשי רשלנות, או העבירה היא מסוג של אחריות קפידה. המחשבה הפלילית היא נקודת המוצא לדרישת היסוד הנפשי בכל העבירות. כל אימת שהמחוקק חפץ לסטות מדרישה זו עליו לעשות כן מפורשות (הלוי, כרך ב' בעמ' 62). בהתאם, דרישת המחשבה הפלילית תקפה גם ביחס להתקשרות אינטרנטית שהרי זו לא הוחרגה על-ידי הנראות הדין הפלילי. באופן דומה, בית משפט זה החיל דין שווה על התנהגויות פליליות שבוצעו באמצעי הטכנולוגיה המודרנית. כך למשל צויגה האפשרות שהיסוד העובדתי בעבירת מעשה מגונה "באדם" יכול להיעשות במגע וירטואלי (ע"פ 9012/08 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 8 לחוות הדעת (23.1.12); ע"פ 7725/11 פלוני נ' מדינת ישראל, חוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז (24.01.13)). בענייננו, סעיף 19 לחוק העונשין – דרישת המחשבה הפלילית – חל על עבירות לפי החוק למניעת הטרדה מינית כמו יתר הנראות החלק הכללי של חוק העונשין מכוח סעיף 34כג לחוק העונשין. כפי שציין בית המשפט המחוזי, בהצעת החוק למניעת הטרדה מינית (תיקון מס' 4) (הטרדה מינית של קטין שטרם מלאו לו 14 שנים), התשס"ז-2006 נאמר כי מטרתה "להרחיב את ההגנה הקבועה כיום בחוק על קטינים שטרם מלאו להם 14 שנים מפני הטרדות מיניות...ובהם תקשורת באמצעות האינטרנט". בעת שתוקן החוק יש יסוד להניח כי המחוקק היה מודע לאפשרות התקשורת האנונימית. אף על פי כן, לא נקבעה דרישת יסוד נפשי אחרת עבור מעשים אנונימיים. על כן, אין מקום למסקנה אחרת.

הטעם השלישי לדחיית טענת המבקש הוא שאין הצדקה עקרונית להחריג תקשורת אנונימית מדרישת המחשבה הפלילית. אמנם תקשורת אנונימית ברשת, כמו גם כל תקשורת אנונימית אחרת, מעוררת קשיים מסוימים. אחד מהם הוא כי אדם יכול לפרסם דבר מה או לפעול ברשת האינטרנט בעילום שם ללא קושי ממשי. ישנם המנצלים את האנונימיות כדי לעבור על החוק על סמך הנחה שלא ניתן לזהותם (ע"פ 8225/12 פלונית נ' פלוני פס' 19 לחוות דעתו של השופט ע' פוגלמן (24.02.2013)). לעתים נמצא שקשיים אלה מצריכים כי המחוקק יצור הסדרים חדשים ולעתים ניתן להתמודד עימם באמצעות הדין הקיים (לדין בעניין זה ראו: ע"א 9183/09 The football Association Premier League נ' פלוני (13.05.13)). טענת המבקש היא כי אופייה האנונימי של ההתקשרות באינטרנט חותר תחת היכולת להיות מודע לעובדות המוצגות על-ידי בן שיחו כיון שכל העת מפעמת במתקשר המחשבה שבן שיחו עשוי להתחזות לאחר. טענה זו לא ניתן להלוס. ברי כי האינטרנט מקל על התחזות. אך גם בהתקשרויות אחרות עשויים להתקיים פערי מידע שבגינם יטען אדם שאין ביכולתו להיות מודע לנסיבות המציאות. במובן זה האינטרנט אינו הראשון שמציף קושי ראייתי בהתקשרות שאינה הזיתית. קדמו לו הטלפון, וקודם לכן המכתב. אף בעולם הפיזי יכול

אדם לשקר לאחר ביחס לגילו ואף לגבות שקר זה עם תעודת זיהוי מזויפת (ראו טענה דומה שנטענה על-ידי המערער בע"פ 206/12 לויגולץ נ' מדינת ישראל פס' 15 (א) לפסק הדין (30.07.12)). במצב כזה, מודעותו של נאשם מסוים ביחס לגילו של המתחזה תיבחן על פי אמרתיו של האחרון או ראיות נסיבתיות. עם זאת, ברי כי אין להסיק מהתחזות זו שבכל מקרה לא ניתן להיות מודע לגילו של אדם.

בל נשכח כי לעניין מודעות נקבע בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כי רואים כמודעות גם חשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות והימנעות מבירורן. על כן, כאשר מתעורר חשד אצל אדם, לרבות המתקשר בהתקשרות אנונימית, בדבר התקיימות נסיבה שעשויה להקים התנהגות פלילית, החוק מורה לו לברר את אמיתות חשדו. בענייננו, לנוכח הראיות לפיהן המבקש היה מודע מבחינה סובייקטיבית לגילה המוצג של סיוון, אין צורך להידרש לכלל של עצימת עיניים בסעיף 20(ג)(1) לחוק. שאלה יפה, שלא התעוררה כאן, היא טיב הקשר בין דרישת הבירור בסעיף זה ובין המדיה האינטרנטית.

סיכומו של דבר, על פי הדין הקיים דרישת המחשבה הפלילית חלה על המתקשר באמצעי מקוון ואנונימי. על כן, ובהתאם לחומר הראיות, המבקש ברע"פ 1201/12 היה מודע לגילה של סיוון. הרשעתו בעבירת הניסיון להטרדה מינית נעשתה כדין.

ניסיון למעשה מגונה

15. המבקש משיג גם על קביעת בית המשפט המחוזי כי מעשיו עולים כדי ניסיון לבצע מעשה מגונה. טענתו היא כי לא ניתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר שכאשר הגיע למקום המפגש היה מודע כי סיוון קטינה ושמטרתו הייתה לבצע מעשה מיני. טוען המבקש כי הבהיר לסיוון טרם המפגש שהיא תקבע את הפעולות שיעשו, תרגילי הגנה עצמית או מעבר לכך. לכן לפני שהגיע לדירה לא התגבשה אצלו מטרה לבצע מעשה מיני. המבקש מדגיש שמרגע הגעתו לדירה חלפו מספר דקות ספורות, במהלכן לא ביצע דבר שמעיד על חחילת ביצוע העבירה. בהקשר זה מפנה המבקש לע"פ 9511/01 קובקוב נ' מדינת ישראל, ג'ו (2), בו נקבע ששלב ראשוני בביצוע עבירה יכול לעלות כדי עבירת ניסיון רק אם נלווית לו כוונה ברורה וחד משמעית. בהיעדרה, לטענת המבקש, מעשיו אינם עולים כדי עבירת ניסיון.

לא מצאתי להעניק רשות ערעור בסוגיה זו שאינה מעלה שאלה משפטית חדשה החורגת מעובדות המקרה. הקביעה כי המבקש היה מודע לגילה המוצג של סיוון היא נקודת המוצא לדיון בהרשעת המבקש בעבירת הניסיון לבצע מעשה מגונה. כך עולה מהדיון בפרק הקודם. עבירת הניסיון מורכבת מיסוד עובדתי ומגילוי יסוד נפשי של כוונה. היסוד העובדתי הנדרש בעבירת הניסיון הוא: "עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה" (סעיף 25 לחוק העונשין). היסוד הנפשי במקרה בו עבירת הניסיון מתייחסת לעבירה התנהגותית כמו עבירת המעשה המגונה, הוא מודעות כלפי המעשה והנסיבות של העבירה המושלמת, בנוסף לשאיפה לביצועה (ע"פ 1599/08 לוינשטיין נ' מדינת ישראל (19.02.09)). על התביעה להוכיח כל יסוד בפני עצמו, אך אפשר שנסיונות של יסוד אחד תסייענה להוכחת היסוד האחר. ייתכנו מקרים בהם ניתן ללמוד על כוונת המבצע מתוך התנהגות הנאשם ובמקרים אחרים היסוד הנפשי יעלה ממכלול נסיבות האירוע – מעשי הנאשם והתנהגותו לפני, במהלך ולאחר המעשה (ע"פ 1639/98 דהן נ' מדינת ישראל פ"ד נה(4) 501, 517). עבירת הניסיון יכולה להתקיים גם במקרים בהם ההתנהגות החיצונית מצויה בשלב ראשוני אם היא מלווה בכוונה ברורה וחד משמעית (עניין קובקוב, בעמ' 695).

בענייננו, היסוד הנפשי לשם התקיימות עבירת הניסיון לבצע מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים הוא שאיפה לבצע מעשה מגונה בסיוון תוך מודעות שהיא קטינה מתחת לגיל ארבע עשרה (סעיף 348(א) בצירוף סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין). בית משפט השלום זיכה את המבקש מעבירה זו על רקע קביעתו כי המבקש לא היה מודע לנסיבה אודות גילה של סיוון. קבענו כאמור כי מתקיימות ראיות ברורות להוכיח שהמבקש היה מודע לגילה של סיוון כבת 13 שנים. כוונתו של המבקש לבצע מעשים מגונים נלמדת מדבריו שלו בגדרם העיד כי הגיע למפגש מתוך אווירה מינית, כמו גם משיתותיו עם סיוון לפני המפגש מהן עולה כוונה לבצע מעשים מיניים כגון לשפשף את איברי מינס זה בזה. כוונה ברורה זו מתחזקת מתוך דברי המבקש שנאמרו עם גביית הודעתו במשטרה באותו יום שנערך המפגש (ת/57, עמ' 2 שורות 15-17):

"היום קבענו להפגש בשעה 15:00 כשבשלב הראשון היינו אמורים לעשות אימון של טכניקות הגנה עצמית עם בגדים ואחרי כן אם היא רוצה גם בעירום כי זו שאלה שהיא שאלה גם בצ"ט. ואחרי כן גם היינו אמורים לעשות דברים של סקס אם היא רוצה..."

היסוד העובדתי בעבירת הניסיון לבצע מעשה מגונה נבחן לנוכח מודעות המבקש לגילה המוצג של סיוון ומטרתו לפני הגעתו למפגש. המבקש וסיוון נדברו

מראש להיפגש בדירתה כאשר הוריה אינם בארץ. תכניתו של המבקש הייתה לבצע מעשים בעלי אופי מיני מובהק כגון טכניקות האימון המדוברות שכוללות מגע באזור איברי המין. היסוד העוברתי במקרה הוא הגעת המבקש בשעה המיועדת למקום המפגש שנקבע עם התחקירנית שהציגה עצמה כסיוון בת ה-13. המבקש נכנס לביתה. בין השניים החלו תילופי דברים. תכניתו הופסקה בגלל צאתה של התחקירנית מן התדר. בית המשפט המחוזי קבע כי מעשיו של המבקש יוצאים מגדר הכנה ומהווים ניסיון. נראה שלא נפלה טעות בקביעה כי הגעת המבקש למפגש עם התחקירנית מהווה חוליה ראשונה בשרשרת מעשים המתבצעים לקראת השלמת עבירת המעשה המגונה המושלמת. נזכיר כי בהתאם לסעיף 26 לחוק העונשין, אין נפקא מינה לשם הרשעה בעבירת ניסיון אם עשיית העבירה לא הייתה אפשרית היות שמבחניה אובייקטיבית השקנית לא הייתה קטינה, כיוון שהמבקש לא היה מודע לכך. בנסיבות הענין, אף אם מדובר בשלב ביצוע ראשוני, די בו לצד התקימות היסוד הנפשי אצל המבקש. לא מצאתי הצדקה להתערב במסקנת בית המשפט המחוזי.

השימוש בארצות הברית כמבצעי עוקץ ללכידת עבריינים שמנהלים קשר מיני עם ילדים באינטרנט הוביל להגשת כתבי אישום רבים בעבירות ניסיון. במקרים אלה, התעוררה שאלה איזה מעשה יספק את דרישת היסוד העובדתי בעבירת הניסיון. הגישה שאומצה על ידי מרבית המדינות בארצות הברית והערכאות הפדראליות לבחינת קיומו של היסוד העובדתי בעבירת הניסיון מתמקדת במעשים שביצע הנאשם בפועל. היא בוחנת האם אלו מהווים צעד משמעותי (Substantial Step) כחלק מדרך פעולה שמתוכננת להסתיים בביצוע העבירה (MODEL PENAL CODE § 5.01 (1)(c)). ביחס לניסיון בעבירות מין, הרעה המקובלת היא כי התכתבות אלקטרונית עם קטין לברה אינה מספיקה להרשעה בניסיון לבצע מעשה מיני להכדיל מביצוע עבירת שידול (Solicitation; *State v. Young*, 139 S.W.3d 194, 197 (Mo. Ct. App. 2004)). לצד זאת, מרבית כתי המשפט ראו בפעולה של אדם שכוללת קביעת מקום מפגש עם קטין במטרה לקיים יחסי מין והגעה לאותו מקום, כמספיקה להרשעה בעבירת ניסיון (ראו לדוגמא: *State v. Peterman*, 118 P.3d 1267, 1273 (Kan. 2005)).

מקרה אחד שנידון בבית המשפט לערעורים במיזורי עסק בנאשם שערך התכתבויות אלקטרוניות עם סוכן שהתחזה לקטינה בת 14, פיתה אותה להיפגש עימו ברכבו, והגיע למקום המפגש שנקבע מראש במועד שנקבע בכוונה לקיים יחסי מין (*State v. Young*, 139 S.W.3d 194, 195-97 (Mo. Ct. App. 2004)). או אז הוא נעצר על ידי המשטרה. בית המשפט לערעורים פסק שהשיחות המקוונות לבדן אינן מספקות

להרשעה בעבירת ניסיון לאונס מחמת גיל, אך כי המעשה הנוסף של הנאשם בהגעתו למקום המפגש מקיים את הרכיב הנדרש - הוא צעד משמעותי לכיוון השלמת העבירה אשר חורגת מהכנה בלבד. מעשה זה מעיד כי הנאשם נקט כל הצעדים שיכול היה כדי לבצע את עבירת האונס ולכן הוא מספק את היסוד העובדתי לצורך הרשעה בניסיון לבצע אונס (שם, בעמ' 197). הכרעה דומה ניתנה על ידי בית המשפט העליון בדרום קרוליינה ביחס לביצוע ניסיון עבירת מין להבריל מעבירת אונס כלפי קטינה פיקטיבית (*State v. Green*, 724 S.E.2d 664, 672 (S.C. 2012)). פסיקות אלו תואמות את המסקנה בענייננו כי פעולתו של המבקש שהגיע לדירתה של מי שחשב שהיא ילדה בת 13 על מנת לבצע מעשים מיניים, מספקת כדי לקיים את היסוד העובדתי בעבירת הניסיון למעשה מגונה.

ניתן להבהיר את דרישת היסוד העובדתי בעבירת ניסיון דרך הצגת עבירה אחרת. ארבעה אנשים החליטו לבצע עבירת שוד בנק בצווחא. מתי יצאו מעשיהם משלב ההכנה ונכנסו לעבירת ניסיון? האם די כי קנו את הציוד הנדרש לביצוע העבירה? מה הדין אם ארבעת המעורבים הגיעו לנקודת מפגש לשם נסיעה יחדיו לבנק? תהיינה התשובות לשאלות אלה אשר תהיינה, נראה כי לשם ביצוע עבירת ניסיון שוד, די בכך שכפות רגליהם של הארבעה דרכו בבנק במטרה לבצע את השוד. זאת אף אם טרם נעשה צעד נוסף, כגון פניה לפקיד הבנק או הפעלת איום על עובד אחר. בהקשר שלנו הייתי אומר, ובהיעדר כל ראיה אחרת, כי כניסה לבית על פי תכנון מראש כדי לפגוש את הקטינה ולבצע עימה מעשים מיניים עונה על דרישת סעיף 25 לחוק העונשין.

סיכום ביניים

המבקש יזם את השיחות המיניות עם סיוון ללא הרחה מצידה וכן היה מודע לנסיבות עבירת הניסיון להטרדה מינית, לרבות גילה המוצג. בנוסף, מעשיו של המבקש בהגיעו לפגישה עם סיוון בצירוף כוונתו המוכחת להשלים את העבירה יצאו משלב ההכנה והגיעו כדי ניסיון לבצע מעשה מגונה. על כן הייתי מציע לחבריי להותיר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בענייניו של המבקש על כנו. המבקש השיג גם על החלטת בית המשפט המחוזי לפרסם את פרטיו המזהים. טרם נדון בשאלה זו המשותפת לשתי הבקשות שלפניי, אפרט את השתלשלות העניינים בבקשה השנייה.

16. בשלהי שנת 2007 פנה מבקש 2 באמצעות צ'אט באתר אינטרנט אל החקירנית ערוץ 10 שכונתה גם היא "סיונוש13" אשר הציגה עצמה ככת 13. מבקש 2 ניהל עם סיוון שיחות בעלות אופי מיני בוטה שכללו פירוט מעשים מיניים שחפץ לבצע עימה. בהמשך הגיע מבקש 2 למקום מפגש כדי לפגוש את סיוון כשהיא לבדה והוריה מחוץ לארץ לפי דבריה. כתב האישום המתוקן שהוגש כנגד מבקש 2 לבית משפט השלום בתל אביב-יפו מייחס לו ביצוע עבירת ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15 לפי סעיף 3(א)(6)(א) בצירוף סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

מבקש 2 הודה בביצוע העבירה בהתאם להסדר טיעון, ונשלח טרם הרשעה לשירות המבחן על מנת שיכין תסקיר שיתייחס גם לשאלת אי ההרשעה. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה ולהטיל על הנאשם שירות לתועלת הציבור וצו מבחן. בדיון לעניין הטיעונים לעונש, ביקש מבקש 2 להימנע מהרשעתו לפי סעיף 71א(ב) לחוק העונשין. לאחר ששקל את הפגיעה האפשרית במבקש 2 ובמשפחתו וכן ההליך השיקומי שעבר, לא מצא בית משפט השלום להורות להימנע מהרשעתו. נקבע שהליכי האימוץ שנוקטים על-יד מבקש 2 ורעייתו אינם מצדיקים הסדר אי-הרשעה, בפרט כשלא בוססה המסקנה כי צפויה פגיעה ממשית במצבו הנפשי. בית משפט השלום גזר על מבקש 2 מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים כתנאי שלא יעבור עבירת מין וכן הטיל עליו צו מבחן לתקופה של שנה, במהלכה ייטול חלק בקבוצה ייעודית בתחום עבריינות המין.

במהלך ההליכים ניתנה החלטה זמנית לאסור את פרסום פרטי ההליך הפלילי המתנהל נגד מבקש 2 כולל פרטים מזהים כלשהם, פרטים אודות כתב האישום ואודות חומר הראיות (החלטה מיום 05.08.08 בבש"פ 286/08 מאת כב' השופטים א' פרוקצ'יה, ע' ארבל וחי' מלצר). בהמשך, ובעקבות בקשת המדינה לשקול מחדש את החלטת הביניים, הוחלט על-ידי בית משפט זה "על הסרת החסוי מפרסום שמו המלא של המבקש [2] ומפרסום כתב האישום", להוציא מספר פרקים ופרטים מזהים שלו (החלטה מיום 20.10.09). לאחר הרשעת מבקש 2 על-ידי בית משפט השלום, ביקשה המדינה לבטל את צו איסור הפרסום החלקי שנותר על התיק ואילו מבקש 2 ביקש להותירו. בית משפט השלום נעתר לבקשתו של מבקש 2 והורה כי "צו איסור הפרסום החלקי במתכונת שנקבעה על-ידי ביהמ"ש עליון יעמוד בעינו... ככל שהנאשם יגיש ערעור על הרשעתו עד להחלטה אחרת של בית המשפט המתווז".

יצוין כי תוך כדי ניהול המשפט נגדו, הגיש מבקש 2 תלונה לנציבות תלונות הציבור על שופטים במסגרתה טען כי נגרם לו עינוי דין בגין התמשכות משפטו לאורך שלוש שנים ומחצה מאז הגשת כתב האישום. הנציבה קבעה כי דרך ניהול המשפט לא הייתה תקינה והתמשכות ההליכים בתיק הייתה בלתי סבירה וגרמה לעינוי דין מתמשך ועל כן תלונתו מוצדקת (החלטת כב' השופטת (בדימ') ט' שטרסברג-כהן מיום 13.09.11).

מבקש 2 הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על הרשעתו ועל ההחלטה להתיר את פרסום פסק הדין. טענתו הייתה כי יש להתחשב בשיהוי המשמעותי בניהול ההליכים כנגדו ובאופן ניהולם גם במסגרת בחינת ההרשעה ולא רק בעת גזירת העונש. לטענתו אי-הרשעה מוצדקת בענייניו בהתחשב בכך שכתב האישום בו הודה נמצא ברף חומרה נמוך לעומת נוסחו המקורי, מאחר ששירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה ואף נציבת תלונות הציבור על שופטים קבעה כי תלונתו מוצדקת. עוד הוסיף מבקש 2 כי לפרשה היו השלכות כבדות על חייו - הוא פוטר מעבודתו וטיפולי הפוריות שעברה בת זוגו כשלו. הודגש על-ידו שהרשעתו תחסום בפניהם את האפשרות לפנות לאפיק של אימוץ ילד. בית המשפט המחוזי קבע בערעור שלא ניתן לסיים את ההליך הפלילי בענייניו של מבקש 2 ללא הרשעה. זאת הן נוכח אופי העבירה בה הודה מבקש 2 שמצריכה הגנה על קטינים מפני הטרדות באינטרנט והן כיוון שלא הוכח כי תהיה פגיעה בעבודתו ובפריון של מבקש 2 וזוגתו (פסק הדין מפי כב' הנשיאה ד' בדלינר, וכב' השופטים ג' קרא ונח' סוקולוב). באשר לסוגיית הפרסום הוסיף בית המשפט המחוזי כי משנדחה הערעור ולא עומדת עוד למבקש 2 חוקת החפות, אין כל סיבה לאסור את פרסום ההליך.

ביום 27.09.12 הגיש מבקש 2 לבית משפט זה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי וביקש לאחד את הדיון עם רע"פ 1201/12. פרסום פרטי הפרשה עוכב עד למתן החלטה בבקשה (בש"פ 7084/12). בבקשתו של מבקש 2 מועלות על-ידו שתי טענות עיקריות. האחת נוגעת להרשעתו והשנייה לפרסום פרטיו המזהים.

אשר לראשונה, מבקש 2 משיג על קביעת בית המשפט המחוזי כי לא ניתן לסיים הליך בעבירה בה הודה ללא הרשעה ממספר טעמים. האחד, לטענתו המעשה שביצע מצוי ברף הנמוך של העבירות מאחר שהוא הסתיים בניסיון ולא נגרמה פגיעה

אמיתית לקורבן העבירה שהייתה תחקירנית בגירה. בנוסף, אף עבירות מין חמורות יותר, שהערך המוגן העומד בבסיסן הוא הגנה על קטינים, הסתיימו ללא הרשעה. השני, קביעת בית המשפט המחוזי לגבי קלות הביצוע של עבירות הטרדה מינית מהמחשב הביתי נכונה גם לגבי עבירות אלימות במשפחה שמתבצעות בין ד' אמות הבית. ואילו גם בהן יש שמסתפקים בהסדר של אי הרשעה. השלישי, הפגמים בניהול ההליך נגרד מבקש 2, שקיבלו גושפנקא על-ידי נציבת תלונות הציבור, יחד עם הטיפול השיקומי היסודי שעבר מבקש 2, מטים את הכף לכיוון אי הרשעה. לטענתו הם אף מקימים טענת הגנה מן הצדק.

לעמדת המדינה, אין להיעתר לבקשת מבקש 2 ליתן רשות ערעור שכן סוגית אי-ההרשעה שמועלית כבר נדונה והוכרעה בפסיקתו של בית משפט זה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337. שם נפסק כי הימנעות מהרשעה אפשרית במצב שההרשעה גורמת לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם וכאשר סוג העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה. לטענתה, אין זה המקרה בעניינו של מבקש 2 ובכל מצב בקשתו עוסקת רק ביישומה של ההלכה על המקרה דנא. בנוסף, אף לגופם של דברים, טוענת המדינה, החלטת בית המשפט המחוזי מוצדקת על רקע סוג העבירה והערך המוגן החשוב העומד בבסיס העבירה בה הורשע מבקש 2 – הגנה על קטינים מפני עברייני מין הפועלים ברשת האינטרנט. עוד היא טוענת שמבקש 2 לא הצליח להוכיח קיומו של נזק קונקרטי שיגרם כתוצאה מהרשתו.

לעמדתי אין מקום ליתן רשות ערעור בסוגיה זו. דומה כי אין המדובר בשאלה משפטית בעלת השלכת רוחב מעבר למקרה הפרטני של מבקש 2 (רע"א 103/82 חניון חיפה נ' מצת אור, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982)). טענתו של מבקש 2 מתמקדת בנסיבות עניינו האישיות שמקיימות לגישתו את הקריטריונים לסיום הליך ללא הרשעה. במקרה זה שתי ערכאות שקלו בכובד ראש את כלל טענותיו של מבקש 2, על נסיבותיו האישיות בנוגע לפרנסתו והליך האימוץ, וכן הימשכות ההליך הפלילי שנוהל נגדו. לא נמצא שהנזק הצפוי למבקש 2 מן ההרשעה בלתי סביר ביחס לחומרת מעשיו. בית המשפט המחוזי קבע בפסק דינו שמבקש 2 לא הצליח להוכיח שיגרם נזק חמור כתוצאה מהרשתו. טפסי האימוץ שהגיש מבקש 2 לבית המשפט המחוזי חייבו לדוות גם על רישומים פליליים, אף בהיעדר הרשעה. יוזכר כי הרשעה היא הכלל, והסדר אי-הרשעה הוא החריג. ניתן להיווכח בזאת על-ידי בחינת טבלת הענישה של הנאשמים האחרים המעורבים בפרשה שהוצגה לפנינו. מתוך שכעה-עשר התיקים האחרים, רק אחד הסתיים ללא הרשעה. מוכן אני להניח במסגרת בקשה זו שיש מקום להקל בעונשו

של מבקש 2, כמוהו המבקש, לנוכח נסיבות המקרה לרבות היעדרו של נפגע עבירה בפועל. עם זאת, העונש שהוטל על מבקש 2 אינו חמור יתר על המידה. יש בו לשקף את נסיבות העבירה – המעשה והעושה. נדמה כי תוצאה של אי-הרשעה – שהיא העיקר בערעורו של מבקש 2 לעניין העונש – תהיה בלתי מידתית. על כן, אציע לחברי לא לשנות מהרשעתו של מבקש 2.

פרסום פסקי דין בעידן האינטרנט

17. טענתו השנייה של מבקש 2 עניינה הכלל בדבר פרסום פסקי דין על רקע הפצתם ברשת האינטרנט. עד כה הוטל צו איסור פרסום חלקי על פרטיו המזהים של מבקש 2. הוא משיג על החלטת בית המשפט המחוזי לבטלו. לטענתו עקב השינוי המהותי שיצרה הסביבה הדיגיטאלית, יש צורך לערוך חשיבה מחדש לגבי דיני פרסום פסקי דין ופרשנות עיקרון פומביות הדיון. המשמעות של פרסום פסק דין כיום בהינתן החשיפה הרחבה באינטרנט היא ששמו של המורשע מוכתם לדיראון עולם על גבי דפי האינטרנט ומלווה אותו בכל ראיון עבודה ובכל מפגש אליו מגיע. לכן, חרף הבכורה של עיקרון פומביות הדיון, לדעתו רצוי להתחשב בהשפעה זו בעת קביעת היקף הפרסום בכל תיק כפוף למערכת נסיבותיו. בנסיבות עניינו, טוען מבקש 2 שפרסום פסק הדין יפגע באופן חמור בפרטיותו ובשאיפותיו שלו ושל רעייתו לאמץ ילד.

גם המבקש ברע"פ 1201/12 העלה טענות בעניין זה. פסקי הדין בעניינו פורסמו ללא פרטיו המזהים. המבקש טען לפנינו כי עיקר העונש בפרשה מצוי דווקא בפרסום פסק דינו באינטרנט כיון שהוא נגיש בכל מקום וזמן. לגוף הדברים עמדתו של המבקש היא כי שגה בית המשפט המחוזי בעניינו כשלא נתן משקל ממשי לחוות הדעת שהגיש מטעם הפסיכולוגית הקלינית לפיה ישנו חשש אמיתי לאובדנות מצידו באם פסק הדין יפורסם. כמו כן, ביקש לתת משקל לנזק שיגרם לילדיו המשתייכים למגזר הדתי. לאחר הדיון בעל פה לפנינו ביקש המבקש לצרף לתיק ראיות חדשות שמצביעות על מצבו הכלכלי והאישי. על בסיס כל אלה, המבקש טוען כי פרסום פסק הדין יגרום נזק חמור ובלתי הפיך לפרטיותו שמצדיק לפי סעיף 70 לחוק בתי המשפט להורות על אי-פרסום פרטיו המזהים.

עמדת המדינה היא שאין הצדקה עניינית לסטות מעיקרון פומביות הדיון ולהשאיר את איסור הפרסום בעניינם של שני המבקשים אף בהינתן הפרסום באינטרנט. היא מדגישה כי בשתי הבקשות, בית משפט זה נדרש לסוגיה וערך את האיזון הראוי בענינו. בעניינו של המבקש ברע"פ 1201/12, נבחנה בקשתו מספר פעמים ובהחלטתו

האחרונה קבע ההרכב כי למרות שאין עילה להמשך פרסום, איטור הפרסום יוארך ויתבטל ביום מתן גזר הדין (בש"פ 4916/10 מיום 20.10.10). עוד מוסיפה המדינה כי סוג הנזקים שמציגים שני המבקשים הם הנזקים הצפויים הרגילים הנגרמים עקב העמדה לדין ופרסום פסקי דין. המבקש לא הוכיח כי יגרם לו נזק נפשי, וכפי שנטען בבית המשפט המחוזי נמצאו פגמים בחוות הדעת מטעם המומחה שהגיש.

לגבי מבקש 2 טוענת המדינה שהוא לא הוכיח את הנזק שיגרם לפרנסתו או לתהליך ההפריה שעבר עם זוגתו. מעבר לכך, לטענתה קיים אינטרס ציבורי לפרסם פסקי דין בעניין עבירות מין בקטינים, ייתכן אף במיוחד מקום שאחד המורשעים משתתף בהליכים לאימוץ ילדים. לגישת המדינה, נימוקיהם של המבקשים מתמצים בחוסר הנוחות שתיגרם להם עקב הפרסום. תוצאה זו נלווית לכל פסק דין מרשיע, ולכן אין סיבה לסטות מהכלל בדבר פומביות הדיון בשתי הבקשות.

הייתי מציע לחבריי לרונן בסוגיה משותפת זו לשתי הבקשות למתן רשות ערעור כאילו ניתנה הרשות והוגש ערעור על פיה. הסוגיה עקרונית ובעלת השלכות כלליות. אעמוד תחילה בקצרה על המסגרת הנורמטיבית המסדירה את כללי פומביות הדיון במשפט הישראלי.

18. עיקרון פומביות הדיון הינו עיקרון על בשיטתנו, המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה. בסעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 פירט המחוקק את הכללים המעשיים באשר לאופן יישומו של העיקרון, והוא פותח בהצהרה: "בית משפט ירון בפומבי". עיקרון פומביות הדיון נועד להבטיח שדיוני בית המשפט יהיו פתוחים ונגישים לקהל הרחב ועל מנת שפועלה של מערכת המשפט והליכיה יהיו שקופים ונתונים לפיקוח ציבורי (ע"פ 8698/05 אזולאי נ' מדינת ישראל, ס(3) 172, 163 (להלן: עניין אזולאי)). עיקרון פומביות הדיון משמיע מעצמו את הפרסום הפומבי של המתרחש בין כותלי בית המשפט. באמצעות הפרסום מתוודע הציבור לנעשה באולמות בית המשפט אף מבלי להיות נוכח בגופו. לשם כך, נודעת חשיבות יתרה לאמצעי התקשורת אשר משמשים כמתווך הלכה למעשה (שס). במובן זה עיקרון הפומביות אין מטרתו להעניש את המורשעים, אלא לשמור על מעמדו של בית המשפט ולבסס את אמון הציבור בו. נדמיין לרגע את האפשרות ההפוכה לפיה עשיית בית המשפט היתה נותרת אפופת מסתורין, ואת ההשפעה של נתון זה על מלאכת הצדק. מלאכה זו חייבת להיעשות וגם להיראות.

סעיף 70 לחוק בתי המשפט מהווה חריג לכלל פומביות הדיון. הוא קובע שמכות לאסור פרסום על דיונים במספר עניינים חריגים שהמתחוקק ראה אותם כבעלי רגישות מיוחדת, אלא ברשות בית המשפט. הוראת החוק שעליה מבססים המבקשים את בקשתם מצויה בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, המסמיך את בית המשפט:

“לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחר מהם...”

תת-סעיף זה מגדיר שני טעמים התומכים בהטלת איסור פרסום מחמת פגיעה בצדדים להליך משפטי. מביניהם רלוונטית לענייננו הסמכות לאסור פרסום לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיותו של אדם הקשור להליך המתנהל בבית המשפט. בקשות המבקשים לפנינו מעמידות את השאלה האם פרסום פסקי הדין המרשיעים יגרמו פגיעה חמורה בפרטיותם של המבקשים? שאלה זו מורגשת על רקע החשיפה הרחבה באינטרנט.

אינני מתעלם מהאירוניה בדיון בסוגיה בתיקים אלו. העבירות בהן הורשעו המבקשים חמורות וזקוק משום שבוצעו באמצעות האינטרנט. זאת לנוכח המאפיינים המייחדים אותו כאמצעי תקשורת שהוצה גבולות, מטפס מעל גדרות ותורר לתוך בתים. תודות לאינטרנט, המאפשר לעבריינין לשלוח את “מקלדתו” למרחקים, עבריינין יכול לבצע עבירה אינטימית ביתר קלות. נגישות זו של רשת האינטרנט עומדת עתה ביסוד טענתם של המבקשים כי דפוס הפרסום השתנה. ניתן למצוא מן האמת בטענה זו. אכן, טכנולוגיות המידע הדיגיטליות תורמות כיום יותר מבעבר בהפצת תכנים ומקלות על גישה רחבה למידע. במציאות החדשה אפשר לומר כי עברנו ממשטר נורמטיבי לפיו אין לאסור פרסום למצב עובדתי של חובת פרסום דה-פקטו. לאמור: כללי פומביות הדיון ופרסום פסקי דין מקבלים בעת הזאת משמעות מעשית אמיתית. הגם שבעבר דלתות בית המשפט היו פתוחות, משפטים רבים לא זכו לתיעור או סקירה. כיום, למעט החריגים, כמעט כל החלטה או פסק דין מתפרסמים וכל אחד יכול לעיין בהם בלי שנצרכת מיומנות מיוחדת. מה המשמעות של שינוי זה?

מצד אחר, הפרסום ברבים באינטרנט מועיל בהגשמת התכליות המרכזיות העומדות בבסיס הכלל של פרסום פסקי דין. הוא מחזק את זכות הציבור לדעת ומסייע לפרטים בחברה לגבש את השקפותיהם ודעותיהם על בתי המשפט (ראו: ע”פ 11793/05 חברת הוזזשות הישראלית בע”מ נ’ מדינת ישראל פס’ 13 לפסק הדין

(5.4.06)). מצד שני, השינוי בכללי הפרסום מלווה לעתים בהשלכות שאינן נקיות מקשיים. האם הפרסום הפך את המידע לנגיש מדי, מהיר מדי, נצחי מדי? בפסיקה הובעה העמדה לפיה ראוי כי בית המשפט יביא בחשבון את האפשרות שצו איסור פרסום יופר, בין היתר באמצעות רשת האינטרנט, בשוקלו האם לאסור פרסום (עניין פלונית, פס' 21 לתווית דעתו של השופט ע' פוגלמן). בנוסף, לאתרונה תיקן המחוקק את סעיף 70 לחוק בתי המשפט וקבע איסור על פרסום שמו של תשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום ב-48 השעות הראשונות שלאחר תחילת החקירה כדי לאפשר לו למצות את זכותו לפנות לבית המשפט. תיקון זה התבקש נוכח הפרסום המהיר כדרך כלל של שם החשוד באמצעי התקשורת ובפרט באינטרנט, לפני שהספיק החשוד לבקש איסור פרסום שמו (תזכיר חוק הצעת חוק בתי המשפט (תיקון – עיכוב פרסום שם חשוד), התשס"ט-2009). המחוקק הכיר, אפוא, בפגיעה לא מידתית בחשודים כתוצאה מאופיו המהיר של הפרסום באינטרנט. הפרסום צפוי להביא לתחושת תוסר נוחות ולפגיעה בשמו הטוב של החשוד, שעלולים להותיר את רשמיהם בעתיד, וכל זאת כאשר טרם נקבעה אשמתו (בש"פ 2484/05 דוד פרי נ' מדינת ישראל (18.07.05)). (להלן: עניין פורי)). דוגמא נוספת מוצאים אנו בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981. בסעיף 16(א) נקבע כי משעברה תקופה מסוימת מיום הרשעתו של אדם, יראו את ההרשעה כאילו נמחקה ולא יימסר מידע לגביה אלא לגופים המנויים בחוק. האם ניתן מבחינה טכנולוגית להורות על מחיקת הרשעה שפורסמה בפסק דין או בכתבה עיתונאית? השאלות שהוצגו לא יזכו לתשובה במסגרת שלנו. די בהצגת המורכבות העובדתית בפרסום פסקי דין בתחילת המאה ה-21.

19. בבקשות שלפנינו מדברים אנו בשאלת פרסום פרטיו המזהים של אדם שהורשע בפלילים – האם מתקיימת העילה של פגיעה חמורה בפרטיות לפי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט? שאלה זו מציבה משני צידי המתרס את פומביות הדיון וחופש הפרסום בצד אחד, ומולם – את זכות היסוד לפרטיות של המורשע (ראו: סעיף 7(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו). הכלל בדבר פרסום תוכנו של הליך משפטי נסוג לאחור אם הוכחה קיומה של פגיעה פוטנציאלית בזכות לפרטיות. יש להדגיש שלא כל פגיעה תיצור יסוד להטלת איסור פרסום על פי סעיף 70(ד), אלא רק פגיעה חמורה בפרטיות. חומרת הפגיעה מושפעת מאופי המידע שמבוקש פרסומו. ככל שהוא משתייך לעניינים בליבת המונח פרטיות, גיטה לראותם כפגיעה חמורה בפרטיות (ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' פלוני, פס' 10 לפסק הדין (27.02.08)). בנוסף, אף חשיפת חומר שתגרום לנזק בלתי הפיך למורשע או לצד ג' שתורג מנוק "סתם" עשוי להביא לפגיעה

חמורה בפרטיותו של אדם (ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' איתמר ביטון, פס' 10 לפסק הדין (23.07.09)).

טענת המבקשים כי פרסום פרטיהם המזהים באינטרנט יגרום נזק חמור ובלתי הפיך לפרטיותם, מצריכה לעמוד על המנגנון הסטנדרטי של פרסום פסקי דין מרשיעים כיום. ברי כי פרסום פסק דין פלילי זוכה לחשיפה גדולה ומהירה מבעבר. בנוסף לאתרי התקשורת המקוונים ולאתר הרשות השופטת, הוקמו מאגרים אלקטרוניים ייחודיים שמרכזים, עורכים ומסווגים את הפסיקה, למשל לפי סוג העבירה. להבדיל מאמצעי התקשורת הכתובה ואף המשודרת, ברשת המקוונת פרטיהם של המורשעים נגישים לכל אדם ובכל מקום ב"לחיצת כפתור" בלבד (השוו בסוגיה המשיקה של חוק המרשם הפלילי: ע"א 8189/11 רפאל דיין נ' מפעל הפיס (21.02.13)). מנועי החיפוש הכלליים מאפשרים להגיע לפסק הדין המרשיע על-ידי חיפוש ממוקד של שמו של אדם. החשיפה הופכת כאמור לנצחית היות שהמידע נותר בזיכרון הדיגיטלי של האינטרנט. כאשר מדובר בפסק דין מרשיע שמתאר את מעשיו הפליליים של הנאשם, ניתן לשער אפוא כי אופיו המתואר של הפרסום באינטרנט יעצים את הפגיעה בכל מורשע. האם הוא מצדיק לאסור את פרסומו לפי החוק?

עודנו מצויים בגדר סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, לפיו הפומביות היא הכלל ואיסור הפרסום הוא החריג. המתקוק העמיד את נקודת הסטייה מהפרסום הפומבי של הליכים משפטיים במקום בו נגרמת פגיעה חמורה בפרטיות. ללא שינוי חקיקתי, אין מקום כי נשנה מהאיזון הקיים היום בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט. איזון זה הינו ניטרלי טכנולוגיה. דהיינו, לא ניתן לשקול את הפרסום באינטרנט כיוצר פגיעה חמורה כשלעצמו (השוו לערעור בגדרו נדחתה טענה זו: ע"פ 9695/10 פואד אבו ערישה נ' מדינת ישראל (23.1.2011)). ניתן להניח כי פרסום שמו של המורשע, מסב נזק לשמו, לכבודו ולמשפחתו (השוו: בש"פ 10731/08 מיצקין נ' מדינת ישראל (4.01.09)). ואולם אין די בנזק זה הנלווה מטבעו לפרסום פסק דין מרשיע, אף אם הוא מפורסם באינטרנט. קבלת העמדה של המבקשים תהפוך את החריג לכלל והכלל לחריג. הואיל ועסקינן בכלל-על, שמעוגן גם בחוק יסוד: השפיטה, כל עוד שהמחוקק לא שינה את דברו, אל לבית המשפט לערוך איזונים שעשויים לשנות את הכללים מהיסוד.

לצד הפגיעה הנגרמת לפרטיותו של אדם, יש מקום לבחון גם את החשיבות הציבורית שבפרסום פסק הדין. במקרה של אדם שהורשע בפלילים האינטרס הציבורי לפרסום חזק. חוק בתי המשפט חל על כלל סוגי ההליכים. עם זאת במשפט הפלילי יש

לציבור עניין מובנה בפרסום פסקי דין. בהכללה ניתן לומר שההליך האזרחי הוא מנגנון שיוזם אזרח אחד נגד אזרח שני. בהליך הפלילי המדינה מאשימה את הנאשם בשם כל אזרחיה, והיא הצד שניצב מול הנאשם. זאת משום שמעשה העבירה נתפש כפגיעה לא רק בקורבן העבירה, אלא במדינה ככלל ובסדר הציבורי בה. המדינה היא גם הקובעת והמגדירה מהי העבירה הפלילית. בעניינים הפליליים, גוברת במיוחד זכות הציבור לדעת את הפרטים של הפרשה ואת המתרחש באולמות בית המשפט. העניין הציבורי עשוי להשתנות בשל מהות המעשים הפליליים שהאדם הורשע בעשייתם או בהתאם לזהות הנאשם, כגון איש ציבור (בש"פ 5759/04 גבריאלי תורג'מן נ' מדינת ישראל 667 (1.08.04)). יוער כי הפסיקה האמריקאית מצדיקה את החשיבות בפרסום פסקי דין פליליים ואת פרטיהם המזהים של נאשמים בנימוק נוסף. הוא רצונם הגליטימי של הקורבן ושל הציבור לוודא שמשפטם של נאשמים בפלילים מתנהל באופן הוגן ושקוף (*Press-Enterprise Co. v. Superior Court of Cal.*, 464 U.S. 501, 508 (1984); *CAL. WELF. & (1984); Globe Newspaper Co. v. Superior Court*, 457 U.S. 596, 606 (1982); *INST. CODE § 827.5 (LexisNexis 2013); U.S. v. L.M.*, 425 F.Supp.2d 948, 953-56 (N.D. Iow. (2006)).

העניין הציבורי בפרסום פסק הדין הפלילי גם נגזר מהשלב בו נמצא ההליך השיפוטי. בניגוד לחשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או אף נאשם לאחר הגשתו של כתב אישום, לאדם המורשע בפלילים לא עומדת כבר חזקת החפות. האינטרס הציבורי בפרסום פרטי המקרה גובר על האינטרס הפרטי של האדם שהורשע. כי פרטיו לא יפורסמו (עניין אזולאי, בעמ' 174). ברובד הכללי, פרסום פסק הדין מאפשר להתריע מפני אדם שהורשע בכיצוע עבירות שיש בהן כדי לסכן את הציבור, ולהרתיע עבריינים אחרים בכוח (השוו: עניין תורג'מן). ברובד הקונקרטי, וכפי שציין בית המשפט המתוזז בעניינו של המבקש ברע"פ 1201/12, פרסום פסקי דין מרשיעים בעבירות מין יסייע בהתמודדות עם התופעה הקשה של עבריינות מין באינטרנט ויעודד הגשת תלונות.

אינני שולל כי יתכנו מקרים בהם יהיה מקום לשקול את הנזק שיגרם כתוצאה מהפרסום המקוון במסגרת האיזון בין פומביות הדיון ובין הזכות לפרטיות של הנאשם שהורשע בפלילים. למשל, כאשר פסק הדין מכיל מידע אישי רגיש הנוגע בצנעת הפרט (להשוואה ראו: בג"ץ 5119/10 פלוני נ' מחטרת ישראל (06.03.13)). במשפט הישראלי ישנה נכונות לשקול את הנזק שיגרם לנאשם במשפט פלילי במסגרת החלטה האם לפרסם את תוכנם של ההליכים. ברם, נכונות זו באה לידי ביטוי בחריגים לעיקרון

פומביות הדין, לגביהם נפסק כי יש לפרשם על דרך הצמצום כדי להקפיד בשמירה על פומביות הדיונים (ע"פ 353/88 וילנר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 444, 451).

להשלמת התמונה ולא בשולי הדברים, יצוין כי כיום פועלת "ועדה לבחינת שאלות הנוגעות לפרסום פרטים מזהים בפסקי דין ובהחלטות של בתי המשפט ולעיון בתיקי בתי המשפט". זאת בהתחשב בפרסומם של מסמכים אלו במאגרים משפטיים ובאתרי אינטרנט. הוועדה מונתה על ידי שר המשפטים ובראשה עומד השופט (בדימ') י' אנגלרד (הזמנת הציבור להגיש עמדות פורסמה בכתובת-<http://elyon1.court.gov.il/heb/hodaa/pskidin.pdf>). איני מביע עמדה בשאלות סבוכות כלליות אלו. המשטר הנורמטיבי של הדין הקיים הוא הקובע במקרים שלפנינו.

20. בעניינו של המבקש ברע"פ 1201/12, בית המשפט המחוזי לא מצא שנוקיו במידה ויפורסמו פרטיו מבוססים די הצורך. אכן, עולה קושי של ממש לקבוע כי פרסום פסק הדין עולה כדי פגיעה חמורה בפרטיותו. אשר לטענת המבקש כי קיים חשש שהפרסום יביא לפגיעה נפשית חמורה בו, יודגש כי נמצאו קשיים בחוות הדעת של הפסיכולוגית הקלינית שקבעה כי המבקש מצוי במצוקה נפשית ממשית. הפסיכולוגית לא נפגשה עם גרושתו וילדיו של המבקש, ואף לא עם המבקש עצמו משך כשלוש שנים לפני שנתנה עדותה בבית המשפט. החששות האובדניים לא נחמכו בתסקירי שירות המבחן. בנוסף, בית משפט זה נדרש לבקשתו של המבקש ביחס לפרסום פרטי המבקש מספר פעמים. לאחר שהתחשב בחוות הדעת של המומחים לבריאות הנפש, החליט ללכת לקראת המבקש ולהורות על ביטול איסור הפרסום רק ביום מתן גזר הדין של המבקש. משמע, בכל מקרה לא נמצא מקום להותיר את איסור הפרסום לאחר גזירת דינו של המבקש.

בנוסף, אין בידי לקבל את טענת המבקש כי מאחר שילדיו משתייכים למגזר תובשי הכיפות יגרם להם נזק בלתי הפיך כנימוק המצדיק איסור פרסום. נראה שעיקר חששו נובע מהקלון שימיט פרסום הרשעתו על שמו ועל משפחתו. אין חולק כי פרסום פרטיו ופרטי הפרשה צפוי לפגוע במידה מסוימת במשפחתו הקרובה. עם זאת, לא נראה כי נזק זה עולה על הפגיעה שתיגרם לנאשם אחר שיורשע בביצוע עבירות מין (השוו: עניין פרי). קביעה קטגורית כי עצם השתייכות המבקש לאוכלוסיה מסוימת מוכיחה כשלעצמה את חומרת הפגיעה הייתה מטיבה עם המבקש ביחס לנאשמים מורשעים אחרים. משלא עומדת למבקש יותר חזקת החפות, האינטרס הציבורי כאמור מטה את הכף לכיוון פרסום זהותו.

בעניינו של מבקש 2 תלוי צו איסור פרסום חלקי שניתן עד למתן הכרעה בערעור בבית המשפט המחוזי, והוארך בהחלטת בית משפט זה. טוען מבקש 2 כי פרסום פרטיו המזהים יגרום לפגיעה ביכולת תעסוקתו. ברם, הודגש בעבר כי פגיעה ישירה או עקיפה בפרגסתו של אדם אינה מצדיקה להורות על איסור פרסום שכן היא פגיעה המלווה כל הרשעה (כש"פ 4814/05 ביטאר נ' נחיתת ישראל (26.07.05)). בנוסף, מבקש 2 לא ביסס את הפגיעה בהליכי האימוץ בהם הוא משתתף יחד עם בת זוגו. ניכר שהפגיעה תיגרם בעיקר כתוצאה מביצוע המעשים הפליליים וקיומו של רישום פלילי, ולא דווקא עקב פרסום פסק הדין. לקראת הדיון לפנינו הגיש מבקש 2 חוות דעת פסיכיאטרית עדכנית מהתקופה האחרונה. יש לציין לטובה כי מבקש 2 לקח אחריות על מעשיו והשתתף בטיפול שיקומי רציני לברו וגם יחד עם רעייתו. שיקול זה נלקח לזכות מבקש 2 בעת מתן גזר דינו בבית משפט השלום, שנותר על כנו בערעור. על מבקש 2 הוטל מאסר על תנאי בן שישה חודשים למשך שלוש שנים וצו מבחן לתקופה של שנה. ייתכן שפרסום פסק הדין יאתגר את המשך תהליך השיקום של מבקש 2; ברם, הדבר נכון ביחס לכל הרשעה, ואף יותר בקרב הרשעות בעבירות מין. קבלת טיעונו של מבקש 2 תחת עיקרון פומביות הדיון בתיקים דומים נוספים. אין היא מקימה עילה המצדיקה סטייה מפומביות הדיון לפי סעיף 70 לחוק בתי המשפט. זאת במיוחד שעה שמוצו כל ההליכים המשפטיים.

טרם סיום, ועל רקע טענות המבקשים בסוגית הפרסום והשפעתו על חייהם, נדמה כי ראוי להוסיף מספר מילים: חוק בתי המשפט אינו שואף ללכת רכיל בעמו. הכלל בדבר פרסום פסקי דין נועד להגשים תכליות חברתיות חשובות, לרבות הבטחת אמון הציבור במלאכתו של בית המשפט. ייתכן כי פרסום פסקי הדין המרשיעים בעבירות שנידונו כאן יפגעו במבקשים. לא נעלמו מעיני הטענות בדבר דרך החתחתים שעבר כל אחד מהמבקשים. אך בהיעדר קיומו של חריג על פי הדין, אין די בכך. ואולם דרך השיקום והתשובה אינה נעולה בפני מורשעים. יש לקוות כי המבקשים לפנינו יצליחו בדרך זו ויתקדמו בחייהם, תרף ההליך והקשיים שנלווים לו.

טוף דבר

21. הייתי מציע לחברי להעניק רשות ערעור בשתי הבקשות, לדון בבקשות לגופן כאילו ניתנה רשות והוגשו ערעורים על פי הרשות שניתנה. זאת בשלוש הסוגיות שהתעוררו – הדחה והגנה מן הצדק, המודעות לגילה של התחקירנית, ופרסום פרטיהם המזהים של המבקשים בפסקי הדין. דעתי היא כי יש לדחות את הערעורים. כמו כן,

אציע לדחות את הבקשות ביתר הסוגיות שלא נידונו כערעור. הכל מהנימוקים שפורטו. התוצאה היא כי הרשעותיהם וגזרי הדין של המבקשים נותרים על כנם. במסגרת זו אין מקום להוציא צו איסור פרסום בשני ההליכים. כתוצאה מכך, החלטות עיכוב הפרסום שניתנו בנידון אינן בתוקף.

ש ו פ ט

השופט י' דנציגר:

מצטרף אני להגמקה ולתוצאה של חברי השופט הנדל בכפוף להערות שלהלן.

1. בבקשות שלפנינו נחשפנו לרוגמאות נוספות לפשיעה המתכצעת במרחב האינטרנטי בעידן המודרני. מרחב זה הפך לכר פורה לפשיעה בתחומים שונים כגון הימורים בלתי חוקיים, הלבנת הון ואף עבירות מין כמו במקרים דנן.

התפתחות הפשיעה במרחב האינטרנטי מחייבת התאמת הדין הן על ידי המחוקק והן על ידי פרשנות החוק בפסיקתם של בתי המשפט. בשל הקצב המואץ של ההתפתחויות הטכנולוגיות, לעיתים מתקשה החקיקה להדביק את הפער ומשכך מחויבים בתי המשפט להיות הראשונים להתמודד עם אתגר זה. חשוב כי התאמת הדין תעשה תוך הקפדה על עקרונות המשפט הפלילי באופן שיעלה בקנה אחד עם עקרונות הצדק וההגינות העומדים ביסוד דוקטרינות "ההגנה מן הצדק" ו-"הזכות להליך הוגן".

2. אחת השאלות עמן התמודד חברי השופט הנדל היא מהו "מיקומה הגיאומטרי" של הגנת "הפח היקוש" (Entrapment). קרי, האם מדובר בדוקטרינה שיש בכוחה להביא לביטול כתב האישום או לזיכוי הנאשם או שמא כוחה יפה אך לצורך הקלה בעונש בשלב גזירת הדין. למיטב הבנתי השופט הנדל צעד בחוות דעתו בתלם שהתוותה ההלכה הפסוקה, אף לאחר חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, לפיו "אין ההדחה או השידול למעשה עברייני פוטרים את העבריין מאחריות פלילית הרובצת עליו על-ידי זיכוי מאשמה, אלא עשויים להביא להקלה מסוימת בעונשו של נאשם" (שם, פסקה 7). אלא שעיון באסמכתאות אליהן הפנה השופט הנדל מעלה כי עסקינן

בפסקי דין של בית משפט זה שקדמו לאימוצה של דוקטרינת הפסלות הפסיקתית בפסק הדין בע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי (לא פורסם, 4.5.2006) (להלן: 'עניין יששכרוב') ושניתנו בטרם ההתפתחות הפסיקתית המשמעותית שחלה בהקשר זה לאחר פסק הדין בעניין יששכרוב [ראו והשוו: ע"פ 1301/06 עיזבון המנוח אלום ז"ל נ' מדינת ישראל (22.6.2009); ע"פ 4988/08 פרוי נ' מדינת ישראל (1.8.2010); ע"פ 10049/08 אבו עזא נ' מדינת ישראל (23.8.2012)].

אכן, בבקשות דגן עלתה שאלת החלחה של הגנת "הפח היקוש" בגדרי דוקטרינת "ההגנה מן הצדק" אך גם השופט הנדל מציין בחוות דעתו כי קיים בסיס משותף לדוקטרינה זו ולדוקטרינת הפסלות הפסיקתית שעוגנה בעניין יששכרוב – עקרונות ההגינות והצדק. בשים לב לאמור לעיל, דומגי כי בשלה העת לדון מחדש בשאלה האם יש מקום להחלת הגנת "הפח היקוש" לא רק בשלב גזירת הדין. ברם, לאור הממצאים העובדתיים ונסיבותיהן של הבקשות דגן, כפי שעמד עליהם השופט הנדל בחוות דעתו, נדמה כי הפרשה דגן אינה מהווה את המסד הראוי לדיון בשאלה משפטית נכבדה זו ויש להותירה לעת מצוא.

3. השופט הנדל מציין בפסקה 10 סיפא לחוות דעתו כי אין להוציא מכלל אפשרות כי הגנת "הפח היקוש", במסגרת ההגנה מן הצדק, תעמוד לנאשם ביהס לפעילותו של גוף פרטי במקרים מתאימים. בעניין זה אבקש להעיר כי בפרשה דגן מדובר בגוף שהוא כלי תקשורת, ערוץ 10, הכפוף לכללי האתיקה העיתונאיים וכן למרותה של מועצת העיתונות. כמו כן נתון ערוץ 10 לרגולציה ולפיקוח של מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, בעיקר מכוח חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 ו-תקנות וכללי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו [ובפרט כללי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (אתיקה בשידורי טלוויזיה ורדיו), התשנ"ד-1994] שהותקנו על יסוד החוק האמור. ודוק, לא ניתן להתעלם מהחשש ל"מדרון חלקלק" בהתייחס לגורמים פרטיים שאינם נתונים לפיקוח, רגולציה ונורמות אתיות, שעלולים לנקוט אף הם בפעולות בילוש וחקירה שעשויות לחצות את הגבול בין האסור למותר תוך פגיעה בצנעת הפרט ובזכויות אדם נוספות. יש להיזהר מהסכנות הטמונות בפעילותם של גופים פרטיים שאינם נתונים למגבלות ופיקוח כלשהם. לצורך התמודדות עם סכנות אלה והשלכותיהן, אין זה בלתי סביר כי בנסיבות המצדיקות זאת ייקבע כי יש מקום להחלת הגנת "הפח היקוש" אף ביחס לגופים פרטיים באופן שייצור תמריץ נאות לרשויות המוסמכות לנקוט בפעולות פיקוח ובקרה ביחס לאותם גופים.

זאת ועוד, כשם שלא נשללה האפשרות להחיל את דוקטרינת הפסלות הפסיקתית באשר לגופים שאינם שלטוניים במובהק, כדוגמת גופים דו-מהותיים, אין לשלול על הסף את הרחבת תחולתה של דוקטרינת ההגנה מן הצדק ודוקטרינת הפסלות הפסיקתית, במקרים המתאימים, אף ביחס לפעולותיהם של גופים פרטיים, כפי שציין השופט הנדל בסיפא לפסקה 10 בהוות דעתו. [לעניין החלת דוקטרינת הפסלות הפסיקתית על גופים שאינם שלטוניים באופן מובהק ראו והשוו: הוות דעתו של השופט א' רובינשטיין ברע"פ 851/09 שמש נ' מדינת ישראל (22.7.2010) ו-ברג"פ 5852/10 מדינת ישראל נ' שמש (9.1.2012)]. יצוין כי על אף העובדה שבדין הנוסף השופט רובינשטיין ואנוכי נותרנו בדעת מיעוט, לא נשללה לטעמי בדעת הרוב אפשרות החלת דוקטרינת הפסלות הפסיקתית בנוגע לגופים דו-מהותיים].

ברם, סבורני כי נסיבותיה של פרשה זו אינן מצדיקות דיון בשאלות כבודות משקל אלה בשים לב לנסיבות העובדתיות הפרטניות לאורן לא ניתן לבסס טענה כי פעילותו של ערוץ 10 פגעה בזכות להליך הוגן.

שופט

השופט ט' ג'ובראן:

1. אני מצטרף לפסק דינו היסודי של חברי השופט נ' הנדל. כפי שציין, לפרשה מספר מאפיינים ייחודיים וחדשניים המצדיקים מתן רשות ערעור.
2. במחלוקת בין השופטים נ' הנדל ו-י' דנציגר, בנוגע להחלת הגנת "פח היקוש" ומיקומה הגיאומטרי הראוי בדין הפלילי, דעתי כדעת השופט נ' הנדל. שני חברי מסכימים כי במסגרת גזר הדין כשיקול לקולה, אין מניעה מלהתחשב בהגנה זו. לגבי הכרעת הדין, דומה כי חבריי מסכימים כי אין מניעה שדוקטרינה זו תיבחן במסגרת הגנה מן הצדק. המחלוקת ביניהם, להבנתי, סבה על תחולת ההגנה כעילה לפטור מאחריות פלילית.
3. במחלוקת זו, מקובלת עליי עמדתו של השופט נ' הנדל. פרק ה'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע סייגים לאחריות פלילית. הגנת פח היקוש אינה מצויה בפרק זה. אין בפסיקה עמדה ברור האם הסייגים הקבועים בפרק ה'1 הם בגדר רשימה סגורה (ראו: יורם רבין ויגיב ואקי דיני עונשין 627-629 (2010) (להלן: רבין וואקי));

ע"פ 4675/97 רחוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(4) 337, פסק דינה של השופטת ד' ביניש (1999)). דומה כי אופייה של הגנת פת היקוש, כפי שעמד עליה בהרחבה חברי נ' הנדל, אינו מצדיק מתן פטור לנאשם מבירור אתריותו הפלילית. הסייגים השונים לאתריות הפלילית הקבועים בחוק העונשין פוטרים נאשם מאחריות בגין אי כשרות לעמוד לדין (למשל מחמת גיל צעיר או העדר שפיות) או כאשר ההעמדה לדין אינה משרתת את מטרות דיני העונשין (למשל העבירה בוצעה מתוך הגנה עצמית) (ראו: דבין וואקי, בעמ' 626-623). הרחה לביצוע העבירה היא יצירת תשתית שהובילה אדם לבצע עבירה, שבלעדיה הוא לא היה מבצע (ראו: ישגב נקדימון הגנה מן הצדק 209 (2009) (להלן: נקדימון); פסקה 7 לחוות דעתו של השופט נ' הנדל). לשיטתי, לא ראוי שהרחה לביצוע עבירה, אשר אין עניינה אי כשרות של מבצע העבירה לעמוד לדין או חוסר ברירה מצידו שהוביל לביצועה, תבוא בגדר סייגים אלה.

4. לעניין תחולתה במסגרת הגנה מן הצדק, דעתי כדעת שני חבריי. האפשרות לעשות שימוש בהגנת "פת היקוש" במסגרת הגנה מן הצדק לנאשם כבר הועלתה בפסיקת בית משפט זה ב-ע"פ 1224/07 מדינת ישראל נ' בלדב (10.2.2010) (להלן: עניין בלדב), שם נקבע כי "אין להוציא מכלל אפשרות כי תתכנה נסיבות חריגות, שבהן תרומתו של סוכן מדיח מטעם הרשות לביצוע עבירה פלילית תהיה כה מהותית, עד כי יהיה בה כדי להקים לנאשם טענת 'הגנה מן הצדק' אשר בהתקבלה, עשויה היא להביא לביטול האישום נגדו" (שם), פסקה 72 לחוות דעתה של השופטת א' פרוקצ'יה. ראו גם: ע"פ 3396/09 אלהיב נ' מדינת ישראל פסקה 29 לפסק דינה של השופטת ע' ארבל (5.9.2011); נקדימון, בעמ' 229-226). כפי שסקר חברי, לשונו הברורה של סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, יחד עם התפתחות הדוקטרינה בפסיקת בית משפט זה, מובילה למסקנה כי דוקטרינת ההגנה מן הצדק מהווה "אכסניה" הולמת להגנת פת היקוש. כל זאת בכפוף כמובן למבחנים שבדין.

5. לעניין תחולת הגנת פת היקוש על פעולות גוף פרטי במסגרת טענת הגנה מן הצדק, מסכים אני עם הדגש של חברי השופט י' דנציגר. האופן בו פעל במקרה דנא ערוץ 10 מעורר קשיים לא פשוטים. ראשית, פעולתו של ערוץ 10 היא כמובן מסוים העברת סמכויות שיטור לידי גורם פרטי. זאת, ללא כל אפשרות פיקוח ממשית של הגורם המפקד על-פי-דין על הפעלת סמכויות אלה. אופן פעולתם של סוכנים מדיחים מטעם הרשות הוגבל בפסיקת בית משפט זה. השופטת א' פרוקצ'יה, בעניין בלדב, קבעה לעניין זה:

"אל למשטרה לשגר סוכן מדיה לאדם אלא אם בידה מידע אמין המחשירו כמי שנוהג לבצע פשעים חמורים מן הסוג המהווה נושא לחקירה, וכאשר השימוש בסוכן הכרחי לצורך קידומה. כן מקובל הכלל כי אל לו לסוכן סמוי להפעיל אמצעי לחץ ושכנוע מוגזמים כדי לשכנע חשוד לבצע עבירה" (שם, בפסקה 67).

6. כאשר גוף פרטי נוטל סמכויות המסורות על פי חוק למשטרה, אין הוא פועל תחת המגבלות החוקיות החלות עליה ובכללן על סוכנים מדיחים מטעם הרשות. כגון החובה לידע חשוד בדבר זכויותיו. לפיכך, תחקירים המתבצעים על ידי גופים פרטיים, אשר כרוכה בהם יצירת מצב עובדתי שאלמלא התקיימותו העבירה הקונקרטית שנעברה לא הייתה נעברת ומסתיימים בהעמדה לדין, יוצרים פוטנציאל לפגיעה בזכות החוקתית להליך הוגן.

7. שנינו, חברי השופט נ' הנדל, התייחס בחוות דעתו לעניין הפרטת בתי הסוהר, בתור דוגמה להסתייגות שהביע בית משפט זה מהאצלת סמכויות שלטוניות לגוף פרטי. בהקשר זה, אזכיר, כי הטעם המרכזי שהוביל לביטול התיקון לפקודת בתי-הסוהר היה החשש מן הפוטנציאל לפגיעה בזכויות אסירים, כאשר אלו המפקחים עליהם, ובעלי סמכות להפעיל כנגדם כוח, מונעים משיקולים כלכליים (ראו: פסקה 54 לחוות דעה של הנשיאה ד' ביניש; חוות דעתי באותה הפרשה). טעמים אלו יפים גם לענייננו, כאשר גוף פרטי תורם או מדיח באופן אקטיבי אדם לביצוע עבירה פלילית, מתוך שיקולים עסקיים (להרחבה בנוגע לסוגיה זו, ראו: אסף הרדוף "הקלות המטרידה של הפיתוי: בעקבות פרשת ערוץ 10" הטניגור 160, 11-14 (2010)).

8. יוזכר, כי תחילת פרשה זו היא ביהמה של ערוץ 10 לערוך תחקיר הנעשה לחטן שידודו בערוץ מסחרי. מצטרף אני לתהייתו של חברי השופט נ' הנדל בפסק דינו לצורך להגדיר את הגבול הראוי בין "עיתונות חוקרת" לבין "עיתונות שוטרת" (פסקה 9 לחוות דעתו). עם זאת, עמדתי היא כעמדתו כי אין פסק דין זה המקום הראוי להידרש לסוגיה זו לעומקה. זאת, בייחוד נוכח הממצא שנקבע כי התחקירנית לא הריחה את המבקש לבצע את העבירות בהן הורשע.

9. גם לעניין סוגיית פרטום פסק הדין, מצטרף אני להנמקתו של חברי השופט נ' הנדל. המציאות העכשווית מורכבת בהקשר זה. כיום, פועלים בישראל מספר רב של מאגרי מידע משפטיים מקוונים, דוגמת נבו, פדאור, ועוד. מאגרים אלה הביאו לזמינות ונגישות מלאים של החלטות שיפוטיות. כיום, חיפוש פשוט במנוע חיפוש דוגמת Google של שם אדם שהיה בעבר צד להתדיינות שיפוטית, יכולה להביא לחשיפה

מיידיה של מידע זה. אמנם, גם בעבר היה ניתן לגלות מידע בנוגע לצד מתדיין בהליך שיפוטי, בין באמצעות בקשה אקטיבית לעיון בתיק לבית המשפט, ובין באמצעות פרסומו בתקשורת. אולם, אז, לפגיעה בפרטיות הייתה "תאריך תפוגה", בעוד שהיום, המידע נצרב לעד במרחב הווירטואלי. כמצב דברים זה, כאשר פוטנציאל הפגיעה בזכות לפרטיות גדול יותר כמעט בכל מקרה ומקרה, ייתכן שיש טעם של ממש בהוספת מנגנונים חלופיים או באיזון שונה בין זכות זו לעיקרון הפומביות. עם זאת, כאמור בפסק דינו של חברי השופט נ' הנדל, ההסדר החוקי הקיים הקבוע בחוק בתי המשפט על פיו הפרסום הוא הכללי, ואיסורו הוא החריג, נראה שאינו מאפשר איזון אחר. בנסיבות המקרה, קיים אינטרס ציבורי בפרסום פסקי הדין מרשיעים, ובכללם במאגרי המידע והחיפוש באינטרנט, שעה שהמבקשים ניצלו פלטפורמה זו ממש באופן פסול.

שׁוֹפֵט

אשר על כן, הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט נ' הנדל.

המבקש (ברע"פ 1201/12) יתייצב לריצוי עונש מאסר בפועל של חודשיים שנגזרו עליו במסגרת עבודות שירות בפני הממונה על עבודות שירות בתאריך 20.2.2014 בשעה: 8:00 בהתאם להנחיות הממונה.

ניתן היום, ח' בשבט התשע"ד (9.1.2014).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

תכתובת דוא"ל, מיום 26.12.2013

נספח מס' 15

עמוד 125

תכתובת דוא"ל, מיום 26.12.2013

נספח מס' 15

עמוד 125

Sivan Noymark-Zuriel

מאת: מורן פרוינד <MoranF@court.gov.il>
גשלה: יום חמישי 26 דצמבר 2013 09:38
אל: Sivan Noymark-Zuriel
עותק: ברק לייזר
גושא: תקדין לייט - אינדוקס

סיון שלום,

אני מאשרת. אם יוחלט לאסור אינדוקס אינדוקס, יינתן לכם זמן התארגנות סביר לאחר קבלת ההחלטה הסופית.

בברכה,

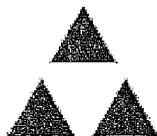
מורן פרוינד, עו"ד | הלשכה המשפטית | הנהלת בתי המשפט
משרד: 02-6556974 | נייד: 050-6255214 | פקס: 02-6556887 | moranf@court.gov.il

From: Sivan Noymark-Zuriel [mailto:sivan_n@rmblaw.co.il]
Sent: Thursday, December 26, 2013 9:28 AM
To: מורן פרוינד
Subject: אינדוקס - תקדין לייט

היי מורן,

ראיתי שדחיתם את הפגישה לסוף ינואר. בתחילת השבוע דיברנו על כך שהחלטה שלכם תושהה ושיינתן לנו זמן לשימוע, פנייה לערכאות וכיוב'. מכיון שכל מה שיש ללקוח שלנו בכתב מכם זה ההנחיה שלכם שהאיסור נכנס לתוקף ב-1.1.2014 אני אשמח לקבל גם אישור בכתב שההנחיה הזו לא נכנסת לתוקף במועד הזה ולא תיכנס כל עוד לא יינתן זמן לקיום השימוע וכיוב'.

תודה מראש וסופ"ש נעים.

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

Sivan Noymark-Zuriel, Adv.

37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 61332, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: sivan_n@rmblaw.co.il
Web: <http://www.rmblaw.co.il>

המידע הכלול בחודעה זו ובנלווים אליה הוא סודי ואינו חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של חודעה זו אסורים בהחלט. אם קבלתם חודעה זו והנלווים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפונית מיידיית.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

This message (including any attachments) is intended only for

the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication. Thank you.

העתק הודעת המשיבה, מיום
15.6.2014, ותגובת ב"כ העותרת

מאותו היום

נספח מס' 16

עמוד 128

העתק הודעת המשיבה, מיום
15.6.2014, ותגובת ב"כ העותרת

מאותו היום

נספח מס' 16

עמוד 128

מאת:
נשלח:
אל:
עותק:
נושא:

Sivan Noymark-Zuriel
יום ראשון 15 יוני 2014 17:52
מורן פרוינד
Oded Zamir; ברק לייזר; ימית עוקב; אורית קוגמן הררי
RE: חברת חשבים ה.פ.ס בע"מ - השלמת טיעון החלטת איסור אינדוקס

דגל המשך טיפול:
מצב דגל:

המשך טיפול
מסומן בדגל

שלום מורן,

מאשרים קבלת המייל.

אנחנו מניחים כי פירוט נימוקי הרשות אשר היוו בסיס לקבלת ההחלטה יועברו בד בבד לחברה, כמו גם כי תינתן שהות לפניה לערכאות טרם שיובי המצב הקיים.

ברכה,

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
ADVOCATES & NOTARIES עו"ד י"ק וזוטריזונים

Sivan Noymark-Zuriel, Adv.

37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 61332, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: sivan_n@rmblaw.co.il
Web: <http://www.rmblaw.co.il>

המידע הכלול בהודעה זו ובנלווים אליה הוא סודי ו/או חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של הודעה זו אסורים בהחלט. אם קבלתם הודעה זו והנלווים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפוניית מידית.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

From: מורן פרוינד [mailto:MoranF@court.gov.il]
Sent: Sunday, June 15, 2014 2:48 PM
To: Sivan Noymark-Zuriel
Cc: ברק לייזר; ימית עוקב; אורית קוגמן הררי
Subject: חברת חשבים ה.פ.ס בע"מ - השלמת טיעון החלטת איסור אינדוקס

סין שלום,

בהמשך לישיבת השימוע שנערכה בנושא ולעמדות שהגשתם בכתב, אבקש לעדכן, כי התקיימה ישיבה בנושא אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, גב' אורית קורן, ובה הוחלט כי להנהלת בתי המשפט יש סמכות למנוע אינדוקס פסקי דין במנועי החיפוש, באמצעות כתבי ההתחייבות עליהם חותמים המאגרים המשפטיים.

בימים הקרובים תשלח אל כלל המאגרים המשפטיים, לרבות לחברת חשבים, בקשה לחתימה על הנוסח העדכני של כתבי ההתחייבות, הכולל את סעיף מניעת האינדוקס.

ככל שלא יחתמו כתבי ההתחייבות בתוך הזמן שיקבע בבקשה, תיחסם הגישה לשרתים.

אנא אשרי קבלת המייל.

ברכה,

מורן פרוינד, עו"ד | הלשכה המשפטית | הנהלת בתי המשפט
משרד: 02-6556974 | נייד: 050-6255214 | פקס: 02-6556887 | moranf@court.gov.il

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication.
Thank you.

[Click here to report this message as SPAM](#)
-- Powered by ATERA Networks --

הודעת דוא"ל, מיום 25.6.2014

נספח מס' 17

עמוד 131

הודעת דוא"ל, מיום 25.6.2014

נספח מס' 17

עמוד 131

To: אמון אגסי
Subject: FW: כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

From: חיים גונן [mailto:HaimG@court.gov.il]
Sent: Wednesday, June 25, 2014 2:10 PM
To: שירה היימן
Subject: RE: כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

בבקשה

חיים ג.

From: שירה היימן [mailto:shira.h@hashavim.co.il]
Sent: Wednesday, June 25, 2014 12:43 PM
To: חיים גונן
Subject: RE: כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

חיים שלום,

לא צורף כתב ההתחייבות.

בברכה,

שירה היימן, ע"ד
מנהלת מאגרים משפטיים
טל: 03-5680888
לוחה 764
קס: 03-5680899
shira.h@hashavim.co.il

חשבוים
חשבוים להצלחה שלך

From: חיים גונן [mailto:HaimG@court.gov.il]
Sent: Wednesday, June 25, 2014 11:52 AM
To: מורן פרוינד
Cc: ברק לייזר; חיים גונן; חנה אביסרור גולדרייך
Subject: כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

שלום רב,

וברתכם מושכת פסקי דין והחלטות מאתר ה- FTP של בתי המשפט.
כדי להמשיך למשוך חומר מן השרת יש לחדש את כתב ההתחייבות.

צ"ב כתב התחייבות מעודכן עליו אתם נדרשים לחתום.
נא להחזיר את הטופס חתום עד 15 יולי 2014 שכן ללא טופס חתום כנדרש תחסם הגישה לשרת פסקי הדין.

א אשרו קבלת המייל

ברכה

חיים גונן
haimg@court.gov.il

כתב התחייבות לקבלת פסקי דין

אני הח"מ _____ ת.ד. _____ אשר מתוקף תפקידי כ _____
בחברת _____ ח.פ. _____ (להלן: "החברה") הנני רשאי להתחייב בשמה של
החברה מצהיר ומתחייב בזה בשמה של החברה כמפורט להלן:

1. הנני מאשר, כי בהתאם למידע שנמסר לי מהנהלת בתי המשפט, במערכת נט המשפט לא ניתן להפריד החלטות מסוימות מפרוטוקולים אשר פרסומם לציבור אסור על פי דין. לפיכך, נוכח בקשתי לקבל החלטות אלו, ידוע לי כי חלק מהקבצים אשר יועברו מהנהלת בתי המשפט עשויים להכיל החלטות ופרוטוקולים כאחד.
2. כמו כן, ידוע לי כי בשל מגבלות טכנולוגיות, טעויות אנוש, או כל סיבה אחרת, עשויים להיות מועברים לרשותי פסקי דין והחלטות אשר מכילים מידע שהינו אסור בפרסום על פי דין.
3. נוכח האמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להעתיק מתוך הקבצים שיתקבלו על ידי החברה רק את המסמכים המותרים לפרסום ורק אותם לפרסם או להפיץ וזאת בכפוף להנראות כל דין. לאתר השלמת ביצוע ההעתיקה, כאמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להשמיד את הקבצים שנתקבלו על ידי החברה מהנהלת בתי המשפט.
4. למען הסר ספק, אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם פרוטוקולים או כל מסמך אחר שפרסומו אסור על פי דין או מנוגד להתחייבות זו, כמו גם לא לשמור או להעתיק מסמכים אלה או להחזיק עותקים כאמור ברשות החברה.
5. בנוסף לאמור לעיל, הריני מתחייב לשלוח הודעה להנהלת בתי המשפט אודות מידע שהועבר אלי שהינו אסור בפרסום.
6. הריני מתחייב למלא אחר הוראות הנהלת בתי המשפט בדבר הסרת מידע שפורסם על ידי שלא כדין, מיד עם קבלת הודעה בנושא.
7. אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם החלטות ופסקי דין, לרבות המותרים לפרסום, שניתנו בהיעדר הצדדים, טרם עברו 72 שעות ממתן פסק הדין או ההחלטה בהתאמה.
8. הנני מתחייב בשם החברה, שלא לעשות שימוש במידע שיועבר אל החברה ולא למסרו או להעבירו לאדור או להתיר לאחר לעיין בו או כל שימוש אחר בו, זולת לצורך ביצוע הפרדתו מהמסמכים המותרים לפרסום כאמור בסעיף 3 לעיל. ככל שהחברה או מי מטעמה יעביר את המידע בניגוד לאומר לעיל, הראי שהחברה תישא באחריות המלאה לנוק שייגרם.
9. הנני מתחייב שלא לעשות כל שינוי בלשון ההחלטות ופסקי הדין המועברים לרשותי, למעט שינויים הדרושים לשם קיום התחייבותי שלא לפרסם מידע אסור ולמעט התאמת תצוגת המסמך לפורמט בו מוצגים המסמכים באתר.
10. ידוע לי כי מתן גישה למידע המצוי ברשותי באמצעות מגוון חיפוש פתוחים ברשת האינטרנט, כגון מגווע החיפוש "Google" ואחרים, עשוי בפני עצמו להוות פגיעה בפרטיות או להוות פרסום שלא כדין ועל כן אני מתחייב לנקוט בכל האמצעים הדרושים על מנת למנוע אינדוקס של ההחלטות ופסקי הדין המועברים אלי במגוועי החיפוש הללו.
11. הנני מאשר, כי בהתיימתי על התחייבות זו, מקבלת על עצמה החברה אחריות מלאה ובלעדית לפצות כל אדם בגין כל נזק שייגרם בעקבות פרסום מידע או מתן גישה למידע אסור על פי דין; כמו-כן מוותרת החברה מראש על כל טענה כנגד הנהלת בתי המשפט בעניין המידע שיועבר אליה ומשהחזרת אותה מכל חבות אורחית שעניינה המידע האמור כלפי כולי עלמא. ידוע לי, כי היה ותוגש כנגד מדינת ישראל תביעה בגין מידע שהועבר לרשות החברה ושפורסם על ידה, או שהנהלת בתי המשפט תידרש לפצות צד ג' בגין נזק שנגרם לו בגין פרסום כאמור, תהיה הנהלת בתי המשפט, רשאית להפעיל התחייבות זו לשיפוי ולדרוש מהחברה לשפותה בגין כל טכום שישולם כפיצוי לתובע או למלין.
12. במקרה של שיבוש או האטה בביצועים של אתר האינטרנט או מאגר המידע בעקבות מתן הגישה לח"מ, רשאית הנהלת בתי המשפט להורות על מניעת הגישה או על הגבלתה, כפי שתמצא לנכון

על החתום:

חתימת יד

חותמת החברה

תאריך:

מכתב העותרת למשיבה, מיום

26.6.2014

נספח מס' 18

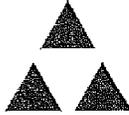
עמוד 134

מכתב העותרת למשיבה, מיום

26.6.2014

נספח מס' 18

עמוד 134

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
 RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
 עורכי דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

Telefax Message

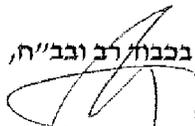
Date: 26/06/2014 תאריך:
 To: אל:
 From: סיון נוימרק צוריאאל, עו"ד מאת:
 Fax No. 02-6556887 מס'
 Re: חברת השבים ה.פ.ס מיזע עסקי בע"מ בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט פקסימיליה:
 הנדון: למנוע אינדוקסם של פסקי דין במנועי חיפוש

Number of pages (including this page): 9 מס' עמודים (כולל עמוד זה):
 If you do not receive all the pages, please call 972-3-6060260 אם לא נתקבלו כל העמודים נא הודיעו טלפון:

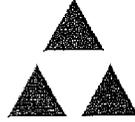
The information contained in or attached to this facsimile communication is privileged and strictly confidential, and is intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this facsimile message is prohibited. If you have received this facsimile message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation.
 המידע הכלול במסמך זה ובגלווים אליו הוא סודי ו/או חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של הודעה זו אסורים בחלט. אם קבלתם מסמך זה והגלווים אליו בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפונית מיידי.

ת.כ.

מצ"ב מכתב מטעם מרשתנו בעניין שבנדון.

בכבוד רב וב"ח,

 סיון נוימרק צוריאאל, עו"ד
 ראב"ד, מגריזו, בנקל ושות'
 עורכי דין ונוטריונים

"בית איזופה" שדודת שאול המלך 37 תל אביב 6492806, תא דואר 33242
 "Europe House" 37 Shaul Hamelech Blvd. Tel-Aviv Israel 6492806, P.O.B 33242
 Tel. 972 3 6060260 | Fax. 972 3 6060266 | E-mail: rmb@rmblaw.co.il | www.rmblaw.co.il

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
 עורכי דין ונטריארים
 ADVOCATES & NOTARIES

יורם ראב"ד
 דוד מגריזו
 יוסף בנקל
 עופר זחובסקי
 שמואל גל'מקא
 עינת וידברג
 זהר ברזלי
 גלעד שפירא
 אלי כהן
 עופר לריש*
 פירית אבטליון
 כלנית בר
 ניר שמרי
 משה מזרחי
 אמיר און
 אמיר פרנקל
 מירי אליה-קוש

תאריך: 26/06/2014
 סימוכין: ב52 / 128

בדוא"ל: MoranF@court.gov.il

לכבוד
 הנהלת בתי המשפט – הלשכה המשפטית
 עו"ד ברק לייזר, עו"ד מורן פרוינד
 כנפי נשרים 22, ירושלים 95464

ח.נ.,

הנדון: חברת חשבים ה.פ.ס. מיזע עסקי בע"מ בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם של פסקי דין במנועי החיפוש

מרשתנו, חשבים ה.פ.ס. מיזע עסקי בע"מ (להלן: "החברה"), מילאה דינו לפנות אליכם בדברים הבאים:

1. ביום 5.11.2013 פניתם אל מרשתנו והודעתם, כי "לאחר בחינה מעמיקה של נושא מניעת אינדוקסם פסקי הדין, אנו מחזיקים בעמדה כי יש לחייב את כלל החברות אשר קיבלו גישה לשרתים של הנהלת בתי המשפט, לפעול למניעת אינדוקס המידע במנועי החיפוש". מועד כניסתה של ההנחיה לתוקף היה מיועד ליום 1.1.2014. במסגרת זו, התחייבתם ליתן למרשתנו את הזכות לטעון את טיעוניה כנגד החלטה.

הודעתכם מיום 5.11.2013 מצ"ב **כנספה א'** למכתבנו זה.

2. ביום 17.12.2013 העבירה מרשתנו את טיעוניה המפורטים בכתב כנגד החלטתה המוצעת של הנהלת בתי המשפט. במקביל, וביום 26.12.2013, התחייבתם כלפי מרשתנו, כי כניסתה של החלטה לתוקף תושהה וכי אם אכן יוחלט על ידי הנהלת בתי המשפט להורות על איסור אינדוקסם פסקי דין על ידי מרשתנו, כאמור, יינתן "זמן התארגנות סביר לאחר קבלת ההחלטה הסופית".

הודעתכם מיום 26.12.2013 מצ"ב **כנספה ב'** למכתבנו.

3. ביום 28.1.2014 התקיימה במשרדכם פגישה, בהשתתפות הח"מ, במסגרתה ניתנה למרשתנו האפשרות להשלים את טיעוניה על-פה כנגד החלטת הנהלת בתי המשפט. יצוין כי לפגישה זו קדמו פגישות נוספות הן בהנהלת בתי המשפט והן ברשות למידע וטכנולוגיה במשרד המשפטים (ירמו"טי).

דורון קויאסק
 אורלי קציר
 דקל וייזר
 רינת דבש
 אסף שיר
 צחי הראל
 סדרה מנור-ריכטר
 יצחק כהן-הונתן
 מאיה קובי ברא-נס
 עודד גבון
 ענבל רז
 שירי שפירא
 הילה לב
 גל נוסבאום
 תמר מומביץ
 עומר צור
 שי פייטוסי
 אייל רון
 עדי בוקי
 עמית פרי
 הילה רינות
 סיון טימרק-צוריאל
 סיגל חזן רכב**
 אייל קוביאק
 ענת קידר
 לירן ולצמן
 מיכאל ייטן
 חן מסל
 רתם פישמן גרין
 יואב מנור

אורלי טל - יועצת**

* חבר בלשכת עורכי-הדין
 בני יורק
 חבר בלשכת עורכי-הדין
 באנגליה
 ** ר"ח

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

2

4. ביום 15.6.2014, כחמישה חודשים לאחר הפגישה האמורה, הודעתם למרשתנו, כי "בהמשך לישיבת השימוע שנערכה בנושא ולעמדות שהגשתם בכתב, אבקש לעדכן, כי התקיימה ישיבה בנושא אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, גב' אורית קורן, ובה הוחלט כי להנהלת בתי המשפט יש סמכות למנוע אינדוקס פסקי דין במנועי החיפוש, באמצעות כתבי ההתחייבות עליהם חותמים המאגרים המשפטיים".
5. באותו היום, פנינו אליכם בחוזר וביקשנו, כי "פירוט נימוקי הרשות אשר היוו בסיס לקבלת ההחלטה יועברו בד בבד לחברה, כמו גם כי תינתן שהות לפנייה לערכאות טרם שינוי המצב הקיים".
החלטת הנהלת בתי המשפט ותשובת הח"מ מיום 15.6.2015 מצ"ב כנספת ג' למכתבנו זה.
6. דא עקא, חרף בקשתנו האמורה, הנסמכת על הוראות הדין והנה בבחינת מובן מאליו, העברתם למרשתנו, ביום 25.6.2014, כתב התחייבות חדש, אשר כולל בתוכו סעיף המחייב את מרשתנו לנקוט בכל האמצעים לאסור אינדוקס פסקי דין. המועד להעברת כתב ההתחייבות החתום הוקצב עד ליום 15.7.2014 (!), שאם לא כן – תיחסם גישת מרשתנו לאתר הנהלת בתי המשפט.
פניית הנהלת בתי המשפט מיום 25.6.2014 מצ"ב כנספת ד' למכתבנו.
7. לא למותר לציין, כי עד כה, לא הועברו למרשתנו הנימוקים אשר על בסיסם נתקבלה ההחלטה האמורה, אשר אין ספק, כי הינה בעלת השלכות מרחיקות לכת על מרשתנו ועל פעילותה. כך ככלל, וכך בפרט, כאשר מרשתנו העבירה טיעונים אשר לא זכו לכל התייחסות קונקרטיה וכלל לא ברור איזה משקל, אם בכלל, זכו טיעונים אלו של מרשתנו במסגרת הליך קבלת ההחלטה של הנהלת בתי המשפט.
8. כמו כן, ממילא, ובניגוד גמור להתחייבותכם בעניין, לא ניתנה למרשתנו כל שהות, ובוודאי לא אחת "סבירה", להתארגנות בעקבות החלטת בית המשפט. עובדה זו מקוממת בשים לב לעובדה ש"תקדין לייטי" פעילה מזה למעלה מחמש שנים במתכונת הנוכחית.
9. נבקש לעדכן, כי מרשתנו מתעתדת לפנות לבג"ץ כנגד החלטת הנהלת בתי המשפט האמורה.
10. נבקש כי תאשרו, בכתב, עד ליום 3.7.2014, האם יש בכוונתכם להקפיד את כניסתה של ההחלטה לתוקף, שאם לא כן, בכוונתנו לפנות לבג"ץ, בנוסף, בעתירה למתן צו ביניים. לטעמנו של מרשתנו, בשים לב לטיבה של ההחלטה, לשינוי הדרסטי אותו היא כופה על מצב הדברים הקיים מזה זמן ממושך ולפגיעה הקשה בזכויותיה של מרשתנו, מן הראוי כי תסכימו לעיכוב כניסתה לתוקף של ההחלטה, עד להכרעה בעתירה שבדעתה של מרשתנו להגיש, כאמור.
11. כל זכויות מרשתנו שמורות לה ואין באמור או במה שלא נאמר כדי לפגוע בזכויותיה, כאמור.

בכבוד רב
עופר לייט, עו"ד
סגן ניהול, עו"ד
ראב"ד, מגריזו, בנקל ושות'
עורכי דין ונוטריונים

From: מורן פרוינד [mailto:MoranF@court.gov.il]

Sent: Tuesday, November 05, 2013 12:13 PM

To: אייבי מאיר

Cc: ברק ליוור

Subject: מניעת אינדוקס פסקי דין והחלטות בי משפט במנועי החיפוש
Importance: High

אייבי שלום,

בהמשך לפגישה שהתקיימה בנושא לפני מספר חודשים בהנהלת בתי המשפט ולפגישה שקיימנו בנושא ברשות למידע וטכנולוגיה, אבקש לעדכן, כי לאחר בחינה מעמיקה של נושא מניעת אינדוקס פסקי הדין, אנו מחזיקים בעמדה כי יש לחייב את כלל התברות אשר קיבלוגישה לשרתים של הנהלת בתי המשפט, לפעול למניעת אינדוקס המידע במנועי החיפוש.

ככל שחברת חשבים תבקש להתנגד למהלך ולהעלות נימוקיה טרם קבלת ההחלטה הסופית, נודה על העברת עמדה כתובה בתוך 14 ימים.

ככל שיוחלט על מניעת האינדוקס, החל מיום 1.1.14, תותנה הגישה לשרתים של הנהלת בתי המשפט במניעת האינדוקס על ידי הגורמים העושים במידע שימוש.

בברכה,

מורן פרוינד, עו"ד
לשכה משפטית,
הנהלת בתי המשפט
טל': 02-6556919.

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication.
Thank you.

7
Sivan Noymark-Zuriel

מאת: מורן פרוינד <MoranF@court.gov.il>
נשלח: יום חמישי 26 דצמבר 2013 09:38
אל: Sivan Noymark-Zuriel
עותק: ברק לייזר
נושא: RE: אינדוקס - תקדין לייט

סיון שלום,

אני מאשרת. אם יוחלט לאסור אינדוקס אינדוקס, יינתן לכם זמן התארגנות סביר לאחר קבלת ההחלטה הסופית.

בברכה,

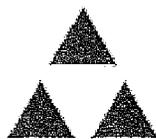
מורן פרוינד, עו"ד | הלשכה המשפטית | הנהלת בתי המשפט
משרד: 02-6556974 | נייד: 050-6255214 | פקס: 02-6556887 | moranf@court.gov.il

From: Sivan Noymark-Zuriel [mailto:sivan_n@rmblaw.co.il]
Sent: Thursday, December 26, 2013 9:28 AM
To: מורן פרוינד
Subject: אינדוקס - תקדין לייט

היי מורן,

ראיתי שדחיתם את הפגישה לסוף ינואר. בנחילת השבוע דיברנו על כך שההחלטה שלכם תושהה ושיינתן לנו זמן לשימוע, פנייה לערכאות וכיוב'. מכיון שכל מה שיש ללקוח שלנו בכתב מכם זה ההנחיה שלכם שהאיסור נכנס לתוקף ב-1.1.2014 אני אשמח לקבל גם אישור בכתב שההנחיה הזו לא נכנסת לתוקף במועד הזה ולא תיכנס כל עוד לא יינתן זמן לקיום השימוע וכיוב'.

תודה מראש וסופ"ש נעים.

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

Sivan Noymark-Zuriel, Adv.

37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 61332, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: sivan_n@rmblaw.co.il
Web: <http://www.rmblaw.co.il>

המידע הכלול בהודעה זו נבנלוים אליה הוא סודי ואו חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של הודעה זו אסורים בהחלט. אם קבלתם הודעה זו והנלוים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפונית מיידית.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

This message (including any attachments) is intended only for

Sivan Noymark-Zuriel

מאת:
נשלח:
אל:
עותק:
נושא:

Sivan Noymark-Zuriel
יום ראשון 15 יוני 2014 17:52
'מורן פרוינד'
Oded Zamir; ברק לייזר; ימית עוקב; אורית קוגמן הררי
RE: חברת חשבים ה.פ.ס בע"מ - השלמת טיעון החלטת איסור אינדוקס

דגל המשך טיפול
מצב דגל

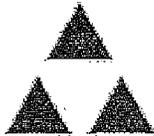
המשך טיפול
מסומן בדגל

שלום מורן,

מאשרים קבלת המייל.

אנחנו מניחים כי פירוט נימוקי הרשות אשר היוו בסיס לקבלת ההחלטה יועברו בד בבד לחברה, כמו גם כי תינתן שהות לפניה לערכאות טרם שימי המצב הקיים.

בברכה,

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
ADVOCATES & NOTARIES עורכי דין ונוטריונים

Sivan Noymark-Zuriel, Adv.

37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 61332, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: sivan_n@rmblaw.co.il
Web: <http://www.rmblaw.co.il>

המידע הכלול בהודעה זו ובנלווים אליה הוא סודי ואו חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של הודעה זו אסורים בהחלט. אם קבלתם הודעה זו והנלווים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפונית מיידית.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

From: מורן פרוינד [mailto:MoranF@court.gov.il]
Sent: Sunday, June 15, 2014 2:48 PM
To: Sivan Noymark-Zuriel
Cc: ברק לייזר; ימית עוקב; אורית קוגמן הררי
Subject: חברת חשבים ה.פ.ס בע"מ - השלמת טיעון החלטת איסור אינדוקס

סיון שלום,

בהמשך לשיבת השימוע שנערכה בנושא ולעמדות שהגשתם בכתב, אבקש לעדכן, כי התקיימה ישיבה בנושא אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, גב' אורית קורן, ובה הוחלט כי להנהלת בתי המשפט יש סמכות למנוע אינדוקס פסקי דין במנוע החיפוש, באמצעות כתיב ההתחייבות עליהם חותמים המאגרים המשפטיים.

בימים הקרובים תשלח אל כלל המאגרים המשפטיים, לרבות לחברת חשבים, בקשה לחתימה על הנוסח העדכני של כתיב ההתחייבות, הכולל את סעיף מניעת האינדוקס.

ככל שלא יחתמו כתיב ההתחייבות בתוך הזמן שיקבע בבקשה, תיחסם הגישה לשרתים.

אנא אשרי קבלת המייל.

בברכה,

To: אמון אגסי

Subject: FW: כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

From: חיים גונן [mailto:HaimG@court.gov.il]

Sent: Wednesday, June 25, 2014 2:10 PM

To: שירה היימן

Subject: RE: כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

בבקשה

חיים ג.

From: שירה היימן [mailto:shira.h@hashavim.co.il]

Sent: Wednesday, June 25, 2014 12:43 PM

To: חיים גונן

Subject: RE: כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

חיים שלום,

לא אורף כתב ההתחייבות.

בברכה,

שירה היימן, עו"ד

מנהלת מאגרים משפטיים

טל: 03-5680888

שלוחה 764

פקס: 03-5680899

shira.h@hashavim.co.il

חיים
חשובים להצלחה שלך!

From: חיים גונן [mailto:HaimG@court.gov.il]

Sent: Wednesday, June 25, 2014 11:52 AM

To: מורן פרוינד

Cc: ברק לימור; חיים גונן; חנה אביסרור גולדרייך

Subject: כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

שלום רב,

חברתכם מושכת פסקי דין והחלטות מאתר ה- FTP של בתי המשפט.
כדי להמשיך למשוך חומר מן השרת יש לחדש את כתב ההתחייבות.

רצ"ב כתב ההתחייבות מעודכן עליו אתם נדרשים להתום.

נא להחזיר את הטופס חתום עד **15 יולי 2014** שכן ללא טופס חתום כנדרש תחסם הגישה לשרת פסקי הדין.

נא אשרו קבלת המייל

בברכה

חיים גונן

haimg@court.gov.il

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication.
Thank you.

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication.
Thank you.

[Click here to report this message as SPAM](#)

-- Powered by ATERA Networks --

כתב התחייבות לקבלת פסקי דין

אני הח"מ _____ ת.ז. _____ אשר מתוקף תפקידי כ _____
בחברת _____ ת.פ. _____ (להלן: "החברה") הנני רשאי להתחייב בשמה של
החברה מצהיר ומתחייב בזה בשמה של החברה כמפורט להלן:

1. הנני מאשר, כי בהתאם למידע שנמסר לי מהנהלת בתי המשפט, במערכת נט המשפט לא ניתן להפריד החלטות מסוימות מפרוטוקולים אשר פרסומם לציבור אסור על פי דין. לפיכך, נוכח בקשתי לקבל החלטות אלו, ידוע לי כי חלק מהקבצים אשר יועברו מהנהלת בתי המשפט עשויים להכיל החלטות ופרוטוקולים כאחד.
2. כמו כן, ידוע לי כי בשל מגבלות טכנולוגיות, טעויות אנוש, או כל סיבה אחרת, עשויים להיות מועברים לרשותי פסקי דין והחלטות אשר מכילים מידע שהינו אסור בפרסום על פי דין.
3. נוכח האמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להעתיק מתוך הקבצים שיתקבלו על ידי החברה רק את המסמכים המותרים לפרסום ורק אותם לפרסם או להפיץ וזאת בכפוף להוראות כל דין. לאחר השלמת ביצוע ההעתקה, כאמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להשמיד את הקבצים שנתקבלו על ידי החברה מהנהלת בתי המשפט.
4. למען הסר ספק, אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם פרוטוקולים או כל מסמך אחר שפרסומו אסור על פי דין או מנוגד להתחייבות זו, כמו גם לא לשמור או להעתיק מסמכים אלה או לתחזק עותקים כאמור ברשות החברה.
5. בנוסף לאמור לעיל, הריני מתחייב לשלוח הודעה להנהלת בתי המשפט אודות מידע שהועבר אלי שהינו אסור בפרסום.
6. הריני מתחייב למלא אחר הוראות הנהלת בתי המשפט בדבר הסרת מידע שפורסם על ידי שלא כדין, מיד עם קבלת הודעה בנושא.
7. אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם החלטות ופסקי דין, לרבות המותרים לפרסום, שניתנו בהיעדר הצדדים, טרם עברו 72 שעות ממתן פסק הדין או ההחלטה בהתאמה.
8. הנני מתחייב בשם החברה, שלא לעשות שימוש במידע שיועבר אל החברה ולא למסרו או להעבירו לאחר או להתיר לאחר לעיין בו או כל שימוש אחר בו, זולת לצורך ביצוע הפרדתו מהמסמכים המותרים לפרסום כאמור בטעיף 3 לעיל. ככל שהחברה או מי מטעמה יעביר את המידע בניגוד לאמור לעיל, הראי שהחברה תישא באחריות המלאה לנזק שיגרם.
9. הנני מתחייב שלא לעשות כל שינוי בלשון החלטות ופסקי הדין המועברים לרשותי, למעט שינויים הדרושים לשם קיום התחייבותי שלא לפרסם מידע אסור ולמעט התאמת תצוגת המסמך לפורמט בו מוצגים המסמכים באתר.
10. ידוע לי כי מתן גישה למידע המצוי ברשותי באמצעות מנועי חיפוש פתוחים ברשת האינטרנט, כגון מנוע החיפוש "Google" ואחרים, עשוי בפני עצמו להוות פגיעה בפרטיות או להוות פרסום שלא כדין ועל כן אני מתחייב לנקוט בכל האמצעים הדרושים על מנת למנוע אינדוקס של החלטות ופסקי הדין המועברים אלי במנועי החיפוש הללו.
11. הנני מאשר, כי בהתייבות זו, מקבלת על עצמה החברה אחריות מלאה ובלעדית לפצות כל אדם בגין כל נזק שיגרם בעקבות פרסום מידע או מתן גישה למידע אסור על פי דין; כמו-כן מותרת החברה מראש על כל טענה כנגד הנהלת בתי המשפט בעניין המידע שיועבר אליה ומשחררת אותה מכל חבות אורחית שעניינה המידע האמור כלפי כולי עלמא. ידוע לי, כי היה ותוגש כנגד מדינת ישראל תביעה בגין מידע שהועבר לרשות החברה ושפורסם על ידה, או שהנהלת בתי המשפט תידרש לפצות צד ג' בגין נזק שנגרם לו בגין פרסום כאמור, תהיה הנהלת בתי המשפט, רשאית להפעיל התחייבות זו לשיפוי ולדרוש מהחברה לשפותה בגין כל סכום שישולם כפיצוי לחובע או למלין.
12. במקרה של שיבוש או האטה בביצועים של אתר האינטרנט או מאגר המידע בעקבות מתן הגישה לח"מ, רשאית הנהלת בתי המשפט להורות על מניעת הגישה או על הגבלתה, כפי שתמצא לנכון

על החתום:

חתימת יד

חותמת החברה

תאריך:

Date/Time: 26. Jun. 2014 18:37

File No.	Mode	Destination	Pg(s)	Result	Page Not Sent
0986	Memory TX	026556887	P. 9	OK	

Reason for error

E. 1) Hang up or line fail	E. 2) Busy
E. 3) No answer	E. 4) No facsimile connection
E. 5) Exceeded max. E-mail size	

Telefax Message

Date: 26/06/2014
 To: [Redacted]
 From: מיקו מנגרסו ורדאק ע"מ
 Fax No. 02-6551487
 Re: תגובת חשבונית ה-150 מניצ' עסקי באלים הולנדית תחלת בתי השלומי
 למטרת אינטרוויו של מטקו דין בשאלה חשבונית

Number of pages (including this page): 9
 If you do not receive all the pages, please call 972-5-6060260
 The information contained in or attached to this facsimile communication is privileged and strictly confidential, and is intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this facsimile message is prohibited. If you have received this facsimile message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation.
 המידע המכלול בחשבונית זו מוגדר כפרט ומיועד אך ורק למטקו דין. כל העתקה או הפצת מידע זה לغير מטקו דין מהווה הפרת חובות חוקיות ופיקודת. אנא פנו למטקו דין במקרה של אי-קבלה או קבלה חלקית.

מיקו מנגרסו ורדאק ע"מ
 רמ"מ, מנהל, משרד המבחן, תל אביב

מיקו מנגרסו ורדאק ע"מ
 "Europe House" 27 Stora, Haaslovad Blvd, Tel-Aviv, Israel 6102000, P.O.B. 12042
 Tel. 972 5 6060260 | Fax. 972 3 4064260 | E-mail: em@mbmaw.com | www.mbmaw.com

Sivan Noymark-Zuriel

מאת:
אל:
נשלח:
נושא:

מורך פרוינד <MoranF@court.gov.il>
Sivan Noymark-Zuriel
יום ראשון 29 יוני 2014 08:02
נקרא: חברת השבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם
של פסקי דין במנועי החיפוש

ההודעה

אל:
נושא: חברת השבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם של פסקי דין במנועי החיפוש
(ירושלים+02:00 UTC נשלח: יום ראשון 29 יוני 2014 08:01:12)
(ירושלים+02:00 UTC נקראה ב- יום ראשון 29 יוני 2014 08:02:00)

Sivan Noymark-Zuriel

מאת:
אל:
נשלח:
נושא:

ברק לייזר <BARAKL@court.gov.il>
Sivan Noymark-Zuriel
יום חמישי 26 יוני 2014 20:46
נקרא: חברת חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם
של פסקי דין במנועי החיפוש

ההודעה

אל:

נושא: חברת חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם של פסקי דין במנועי החיפוש
(ירושלים UTC+02:00 נשלח: יום חמישי 26 יוני 2014 20:53:33)

(ירושלים UTC+02:00 נקראה ב- יום חמישי 26 יוני 2014 20:45:53)

הודעת דוא"ל, מיום 30.6.2014

נספח מס' 19

עמוד 147

הודעת דוא"ל, מיום 30.6.2014

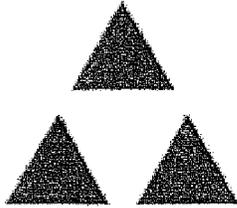
נספח מס' 19

עמוד 147

מאת:
נשלח:
אל:
נושא:
קבצים מצורפים:

Ofer Larisch
14:16 שני 30 יוני 2014
Sivan Noymark-Zuriel
FW: תזכורת - כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט
כתב והתחייבות-11-2013.pdf

כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

המידע הכלול בהודעה זו ובכלוים אליה הוא סודי ואו חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפעה או העתקה של הודעה זו אסורים במחלט. אם קבלתם הודעה זו והכלוים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפנית מידית.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

Ofer Larisch, Adv.
Partner
37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 6133201, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: ofer_l@rmblaw.co.il
Web: <http://www.rmblaw.co.il>

From: אמון אגסי [<mailto:amon@hashavim.co.il>]
Sent: Monday, June 30, 2014 2:16 PM
To: אייבי מאיר; Ofer Larisch
Subject: FW: תזכורת - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

אמון אגסי
מנכ"ל מוצרים משפטיים
טל: 03-5680805
פקס: 03-5680899
amon@hashavim.co.il
www.hashavim.co.il

From: שירה היימן
Sent: Monday, June 30, 2014 2:08 PM
To: אמון אגסי
Subject: FW: תזכורת - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט

From: חיים גונן [mailto:HaimG@court.gov.il]

Sent: Monday, June 30, 2014 1:32 PM

To: מורן פרוינד

Cc: ברק לייזר; חנה אביסור גולדרייך

Subject: כתב והתחייבות - למשיכת פסקי דין והחלטות משרתי בתי המשפט - תזכורת

תזכורת,

הברתכם מושכת פסקי דין והחלטות מאתר ה- FTP של בתי המשפט.
יש להמשיך למשוך חומר מן השרת יש לתדש את כתב ההתחייבות.

רצ"ב כתב והתחייבות מעודכן עליו אתם גורשים לתתום.
יש להחזיר את הטופס התום עד **15 יולי 2014** שכן ללא טופס התום כנדרש תחסם הגישה לשרת פסקי הדין.

בא אשרו קבלת המייל

בכרכה

חיים גונן

haimg@court.gov.il

052-2653788

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication.
Thank you.

[Click here to report this message as SPAM](#)

-- Powered by ATERA Networks --

כתב התחייבות לקבלת פסקי דין

אני הח"מ _____ ת.ז. _____ אשר מתוקף תפקידי כ _____
בהכרת _____ ח.פ. _____ (להלן: "החברה") הנני רשאי להתחייב בשמה של
החברה מצהיר ומתחייב בזה בשמה של החברה כמפורט להלן:

1. הנני מאשר, כי בהתאם למידע שנמסר לי מהנהלת בתי המשפט, במערכת נט המשפט לא ניתן להפריד החלטות מסוימות מפרוטוקולים אשר פרסומם לציבור אסור על פי דין. לפיכך, נוכח בקשתי לקבל החלטות אלו, ידוע לי כי חלק מהקבצים אשר יועברו מהנהלת בתי המשפט עשויים להכיל החלטות ופרוטוקולים כאחד.
2. כמו כן, ידוע לי כי בשל מגבלות טכנולוגיות, טעויות אנוש, או כל סיבה אחרת, עשויים להיות מועברים לרשותי פסקי דין והחלטות אשר מכילים מידע שהינו אסור בפרסום על פי דין.
3. נוכח האמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להעתיק מתוך הקבצים שיתקבלו על ידי החברה רק את המסמכים המותרים לפרסום ורק אותם לפרסם או להפיץ וזאת בכפוף להוראות כל דין. לאחר השלמת ביצוע ההעתיקה, כאמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להשמיר את הקבצים שנתקבלו על ידי החברה מהנהלת בתי המשפט.
4. למען הסר ספק, אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם פרוטוקולים או כל מסמך אחר שפרסומו אסור על פי דין או מנוגד להתחייבות זו, כמו גם לא לשמור או להעתיק מסמכים אלה או להחזיק עותקים כאמור ברשות החברה.
5. בנוסף לאמור לעיל, הריני מתחייב לשלוח הודעה להנהלת בתי המשפט אודות מידע שהועבר אלי שהינו אסור בפרסום.
6. הריני מתחייב למלא אתר הוראות הנהלת בתי המשפט בדבר הסרת מידע שפורסם על ידי שלא כדין, מיד עם קבלת הודעה בנושא.
7. אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם החלטות ופסקי דין, לרבות המותרים לפרסום, שניתנו בהיעדר הצדדים, טרם עברו 72 שעות ממתן פסק הדין או החלטה בהתאמה.
8. הנני מתחייב בשם החברה, שלא לעשות שימוש במידע שיועבר אל החברה ולא למסרו או להעבירו לאתר או להתיר לאחר לעיין בו או כל שימוש אחר בו, הולת לצורך ביצוע הפרדתו מהמסמכים המותרים לפרסום כאמור בסעיף 3 לעיל. ככל שהחברה או מי מטעמה יעביר את המידע בניגוד לאומר לעיל, הראי שהחברה תישא באחריות המלאה לנזק שיגרם.
9. הנני מתחייב שלא לעשות כל שינוי בלשון ההחלטות ופסקי הדין המועברים לרשותי, למעט שינויים הדרושים לשם קיום התחייבותי שלא לפרסם מידע אסור ולמעט התאמת תצוגת המסמך לפורמט בו מוצגים המסמכים באתר.
10. ידוע לי כי מתן גישה למידע המצוי ברשותי באמצעות מנועי חיפוש פתוחים ברשת האינטרנט, כגון מנוע החיפוש "Google" ואחרים, עשוי בפני עצמו להוות פגיעה בפרטיות או להוות פרסום שלא כדין ועל כן אני מתחייב לנקוט בכל האמצעים הדרושים על מנת למנוע אינדוקס של החלטות ופסקי הדין המועברים אלי במנועי החיפוש הללו.
11. הנני מאשר, כי בחתימתי על התחייבות זו, מקבלת על עצמה החברה אחריות מלאה ובלעדית לפצות כל אדם בגין כל נזק שיגרם בעקבות פרסום מידע או מתן גישה למידע אסור על פי דין; כמו-כן מוותרת החברה מראש על כל טענה כנגד הנהלת בתי המשפט בעניין המידע שיועבר אליה ומשחררת אותה מכל חבות אזרחית שעניינה המידע האמור כלפי כולי עלמא. ידוע לי, כי היה ותוגש כנגד מדינת ישראל תביעה בגין מידע שהועבר לרשות החברה ושפורסם על ידה, או שהנהלת בתי המשפט תידרש לפצות צד ג' בגין נזק שנגרם לו בגין פרסום כאמור, תהיה הנהלת בתי המשפט, רשאית להפעיל התחייבות זו לשיפוי ולדרוש מהחברה לשפותה בגין כל סכום שישולם כפיצוי לתובע או למלין.
12. במקרה של שיבוש או האטה בכיצועים של אתר האינטרנט או מאגר המידע בעקבות מתן הגישה לח"מ, רשאית הנהלת בתי המשפט להורות על מניעת הגישה או על הגבלתה, כפי שתמצא לנכון

על החתום:

החתימת יד

חותמת החברה

תאריך:

תגובת ב"כ המשיבה, מיום
30.6.2014 ; מכתב ב"כ העותרת
ותשובת ב"כ המשיבה, מיום

1.7.2014

נספח מס' 20

עמוד 151

תגובת ב"כ המשיבה, מיום
30.6.2014 ; מכתב ב"כ העותרת
ותשובת ב"כ המשיבה, מיום

1.7.2014

נספח מס' 20

עמוד 151

מאת: מורן פרוינד <MoranF@court.gov.il>
בשלה: יום שלישי 01 יולי 2014 09:10
אל: Sivan Noymark-Zuriel
עותק: Ofer Larisch; ברק לייר; חיים גונן
נושא: RE: חברת חשבים ה.פ.ט. מדע עסקי בע"מ בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם של פסקי דין במנועי החיפוש

סיון שלום,

מאשרת את האמור ביחס לשהות של שלושה שבועות מיום מתן הנימוקים. אין הסכמה לדחיית המועד עד להכרעה בעתירה, ככל שתוגש.

בברכה,

מורן פרוינד, עו"ד | הלשכה המשפטית | הנהלת בתי המשפט
משרד: 02-6556974 | נייד: 050-6255214 | פקס: 02-6556887 | moranf@court.gov.il

From: Sivan Noymark-Zuriel [mailto:sivan_n@rmblaw.co.il]
Sent: Monday, June 30, 2014 5:12 PM
To: מורן פרוינד
Cc: Ofer Larisch; ברק לייר; חיים גונן; Aibi@hashavim.co.il
Subject: RE: חברת חשבים ה.פ.ט. מדע עסקי בע"מ בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם של פסקי דין במנועי החיפוש

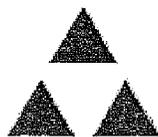
שלום מורן,

תודה על תגובתך.

היום בצהריים קיבלה מרשתנו, חברת חשבים ה.פ.ט. מדע עסקי בע"מ, מייל "תזכורת" המודיע לה, כי עליה להעביר את כתב ההתחייבות המעודכן עד 15.7.2014, שאם לא כן תיחסם גישתה לשרתים (מצ"ב). בהמשך למייל להלן, אנו מבקשים לוודא, כי מועד זה אכן כבר אינו רלוונטי, כאמור, וגישת השרתים לא תיחסם ביום 15.7.2014.

רשמנו לפנינו את הודעתכם כי תינתן למרשתנו שהות בת שלושה שבועות לאחר קבלת נימוקי הנהלת בתי המשפט לחתום על כתב ההתחייבות לפני שייחסמו השרתים בפניה. יחד עם זאת, בהמשך להודעתנו, כי בסוגנו מרשתנו לעתור לבג"ץ כנגד ההחלטה, נבקש את התייחסותכם לבקשתנו, כי החלטת הנהלת בתי המשפט תותלה עד להכרעה בעתירה וזאת כדי להימנע מהליך של צו ביניים.

בברכה,

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים ADVOCATES & NOTARIES

Sivan Noymark-Zuriel, Adv.

37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 61332, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: sivan_n@rmblaw.co.il
Web: <http://www.rmblaw.co.il>

המידע הכלול בהודעה זו ובכלליוס אליה הוא סודי ואו חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של הודעה זו אסורים בהחלט. אם קבלתם הודעה זו והנלווים אליה כטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפונת מיידיית.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

From: מורן פרוינד [mailto:MoranF@court.gov.il]

Sent: Monday, June 30, 2014 4:05 PM

To: Sivan Noymark-Zuriel

Cc: ברק לייזר; Ofer Larisch

Subject: RE: מידע עסקי בע"מ בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם של פסקי דין במנועי החיפוש

סיון שלום,

מאשרים קבלת המייל. נימוקי ההחלטה יועברו אליכם בקרוב וניתנת לכם שהות של שלושה שבועות מעת שליחתם, לחתימה על כתב ההתחייבות.

בברכה,

מורן פרוינד, עו"ד | הלשכה המשפטית | הנהלת בתי המשפט
משרד: 02-6556974 | נייד: 050-6255214 | פקס: 02-6556887 | moranf@court.gov.il

From: Sivan Noymark-Zuriel [mailto:sivan_n@rmblaw.co.il]

Sent: Thursday, June 26, 2014 6:27 PM

To: מורן פרוינד; ברק לייזר

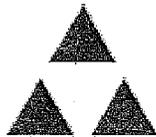
Cc: Ofer Larisch

Subject: חברת חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ בעניין החלטת הנהלת בתי המשפט למנוע אינדוקסם של פסקי דין במנועי החיפוש

מורן וברק שלום,
מצ"ב מכתב מטעם מרשתנו בעניין הנדון.

אנא אשרו קבלת המייל,

בברכה,

ראב"ד מגריסו בנקל ושות'
RAVED MAGRISO BENKEL & CO.
עורכי דין ונוטריונים
ADVOCATES & NOTARIES

Sivan Noymark-Zuriel, Adv.

37 Shaul Hamelech Blvd.,
Tel-Aviv 6492806, Israel
P.O.B. 33242 Tel-Aviv 61332, Israel
Tel: +972-3-6060260
Fax: +972-3-6060266
E-Mail: sivan_n@rmblaw.co.il
Web: <http://www.rmblaw.co.il>

המידע הכלול בהודעה זו ובנלווים אליה הוא סודי ואו חסוי, והוא נועד לנמען בלבד. כל הפצה או העתקה של הודעה זו אסורים בהחלט. אם קבלתם הודעה זו והנלווים אליה בטעות, נודה לכם אם תואילו להודיענו טלפונית מיידי.

This email message and any attachments thereto are privileged and strictly confidential, and are intended for the addressee. Any unauthorized distribution, duplication or dissemination of this message is prohibited. If you have received this message in error, please call us immediately. Thank you for your co-operation

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication. Thank you.

[Click here to report this message as SPAM](#)

-- Powered by ATERA Networks --

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication. Thank you.

הודעת דוא"ל של המשיבה, מיום

18.8.2014, על צרופותיה

נספח מס' 21

עמוד 155

הודעת דוא"ל של המשיבה, מיום

18.8.2014, על צרופותיה

נספח מס' 21

עמוד 155

From: חיים גונן [mailto:HaimG@court.gov.il]

Sent: Monday, August 18, 2014 2:50 PM

To: רועי פרידמן; dror@halachot.co.il; shoshi@lawpub.co.il; sharon@terem.co.il; צדוק אלירז; alik@4balance.co.il; menachem@mastax.co.il; talnevo@bezeqint.net; Ofir@Xwise.co.il; dina@skira.co.il; ido@traffico.co.il

Cc: מורן פרוינד; חיים גונן

Subject: FW: משיכת פסקי דין

שלום רב,

רצ"ב מכתב הסבר של היועץ המשפטי בהנהלת בתי המשפט לעניין התחייבות של החברות המושכות פסקי דין מאתר ה FTP של בתי המשפט.

מצורף גם כתב התחייבות.

חברות אשר לא יחתמו על הנוסח הסרוק המצורף של כתב ההתחייבות עד יום 8/9/2014 (8 ספטמבר 2014), תנותק גישתם למאגר.

בברכה

חיים גונן

052-2653788

haimg@court.gov.il

This message (including any attachments) is intended only for the use of the individual or entity to which it is addressed and may contain information that is non-public, proprietary, privileged, confidential, and exempt from disclosure under applicable law or may constitute as attorney work product. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any use, dissemination, distribution, or copying of this communication is strictly prohibited. If you have received this communication in error, notify us immediately by telephone and (i) destroy this message if a facsimile or (ii) delete this message immediately if this is an electronic communication. Thank you.

[Click here to report this message as SPAM](#)

-- Powered by ATERA Networks --

הנהלת בתי המשפט
ADMINISTRATION OF COURTS

Office Of the Legal Adviser

לשכת היועץ המשפטי

ט"ז באב, התשע"ד
12 באוגוסט, 2014

סימוכין: 12853514
(בתשובה נא לציין מס')

לכבוד

המאגרים המשפטיים

באמצעות מר חיים גונן, יועץ מחשוב, הנהלת בתי המשפט

שלום רב,

הנדון: סעיף איסור אינדוקס בכתבי ההתחייבות

גורמים המעוניינים בקבלת גישה לשרתי הנהלת בתי המשפט לצורך קבלת החלטות ופסקי דין, נדרשים לחתום על כתבי ההתחייבות. לאחרונה הוחלט על תיקון כתבי ההתחייבות, באופן שיכללו סעיף האוסר על אינדוקס המידע במנועי החיפוש השונים, לרבות במנוע החיפוש "Google". בבסיס ההחלטה על תיקון כתבי ההתחייבות מצוי הרצון להגן על פרטיות המתדיינים, אשר מידע פרטי אודותיהם נחשף ברחבי הרשת לכל דורש. מעצם טיבן, ההתדיינויות בבתי המשפט, מביאות לחשיפה של פרטים אישיים ביותר אודות מתדיינים, לעיתים אף ללא שבחרן לחושפם. אינדוקס פסקי הדין במנועי החיפוש מאפשר הפצה בלתי מוגבלת של אותו מידע פרטי והנגשתו לכל גולש ביתר קלות, באמצעות הקלדת שמו של אדם במנוע החיפוש, גם כאשר האדם לא חיפש מידע משפטי. הדבר מעצים את הפגיעה הנגרמת לפרטיותם של מתדיינים בהשוואה למצב הקיים טרם ההתפתחויות הטכנולוגיות. הנהלת בתי המשפט, כגורם המאפשר הנגשה של המידע למאגרים המשפטיים באמצעות גישה לשרתיה, רשאית להתנות את הגישה לשרתים בתנאים סבירים, אשר יאזנו באופן מידתי בין עיקרון פומביות הדיון לבין הרצון לשמור על פרטיותם של מתדיינים. בהינתן שפסקי הדין

הנהלת בתי המשפט
ADMINISTRATION OF COURTS

Office Of the Legal Adviser

לשכת היועץ המשפטי

מפורסמים, וימשיכו להתפרסם ברשת האינטרנט, נראה כי הפגיעה בעיקרון פומביות הדיון הטמונה במניעת האינדוקס, פחותה בהשוואה לפגיעה בפרטיות המתדיינים הטמונה בהפצת המידע באמצעות מנועי החיפוש.

לפיכך, תוקנו כתבי ההתחייבות באופן האמור והנהלת בתי המשפט פנתה אל כלל הגורמים אשר מקבלים נגישות אל שרתיה, על מנת שיתתמו על כתבי ההתחייבות המעודכנים בהקדם האפשרי. במשך שלושת השבועות הקרובים, ניתנת אפשרות נוספת למאגרים המשפטיים שטרם התמו על כתבי ההתחייבות העדכניים להעבירם התומים אלינו. לאחר מועד זה, תנותק הגישה לשרתים מצד גורמים שנמנעו מהעברת כתבי ההתחייבות החתומים.

בכבוד רב,

ברק לייזר עו"ד
היועץ המשפטי למנהלת בתי המשפט

העתק:

כב' השופט מיכאל שפיצר, מנהל בתי המשפט, כאן

כתב התחייבות לקבלת פסקי דין

אני הח"מ _____ ת.ז. _____ אשר מתוקף תפקידי כ _____
בחברת _____ ח.פ. _____ (להלן: "החברה") הנני רשאי להתחייב בשמה של
החברה מצהיר ומתחייב בזה בשמה של החברה כמפורט להלן:

1. הנני מאשר, כי בהתאם למידע שנמסר לי מהנהלת בתי המשפט, במערכת נט המשפט לא ניתן להפריד החלטות מסוימות מפרוטוקולים אשר פרסומם לציבור אסור על פי דין. לפיכך, נוכח בקשתי לקבל החלטות אלו, ידוע לי כי חלק מהקבצים אשר יועברו מהנהלת בתי המשפט עשויים להכיל החלטות ופרוטוקולים כאחד.
2. כמו כן, ידוע לי כי בשל מגבלות טכנולוגיות, טעויות אנוש, או כל סיבה אחרת, עשויים להיות מועברים לרשותי פסקי דין והחלטות אשר מכילים מידע שהינו אסור בפרסום על פי דין.
3. נוכח האמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להעתיק מתוך הקבצים שיתקבלו על ידי החברה רק את המסמכים המותרים לפרסום ורק אותם לפרסם או להפיץ וזאת בכפוף להוראות כל דין. לאתר השלמת ביצוע ההעתקה, כאמור לעיל, הנני מתחייב בשם החברה להשמיד את הקבצים שנתקבלו על ידי החברה מהנהלת בתי המשפט.
4. למען הסר ספק, אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם פרוטוקולים או כל מסמך אחר שפרסומו אסור על פי דין או מנוגד להתחייבות זו, כמו גם לא לשמור או להעתיק מסמכים אלה או לתחזיק עותקים כאמור ברשות החברה.
5. בנוסף לאמור לעיל, הריני מתחייב לשלוח הודעה להנהלת בתי המשפט אודות מידע שהועבר אלי שהינו אסור בפרסום.
6. הריני מתחייב למלא אתר הוראות הנהלת בתי המשפט בדבר הסרת מידע שפורסם על ידי שלא כדין, מיד עם קבלת הודעה בנושא.
7. אני מתחייב בשם החברה שלא לפרסם החלטות ופסקי דין, לרבות המותרים לפרסום, שניתנו בהיעדר הצדדים, טרם עברו 72 שעות ממתן פסק הדין או ההחלטה בהתאמה.
8. הנני מתחייב בשם החברה, שלא לעשות שימוש במידע שיועבר אל החברה ולא למסרו או להעבירו לאחר או להתיר לאחר לעיין בו או כל שימוש אחר בו, זולת לצורך ביצוע הפרדתו מהמסמכים המותרים לפרסום כאמור בסעיף 3 לעיל. ככל שהחברה או מי מטעמה יעביר את המידע בניגוד לאמור לעיל, הראי שהחברה תישא באחריות המלאה לנוק שיגרם.
9. הנני מתחייב שלא לעשות כל שינוי בלשון החלטות ופסקי הדין המועברים לרשותי, למעט שינויים הדרושים לשם קיום התחייבותי שלא לפרסם מידע אסור ולמעט התאמת תצוגת המסמך לפורמט בו מוצגים המסמכים באתר.
10. ידוע לי כי מתן גישה למידע המצוי ברשותי באמצעות מנועי חיפוש פתוחים ברשת האינטרנט, כגון מנוע החיפוש "Google" ואחרים, עשוי בפני עצמו להוות פגיעה בפרטיות או להוות פרסום שלא כדין ועל כן אני מתחייב לנקוט בכל האמצעים הדרושים על מנת למנוע אינדוקס של החלטות ופסקי הדין המועברים אלי במנועי החיפוש הללו.
11. הנני מאשר, כי בהתייבות על התחייבות זו, מקבלת על עצמה החברה אחריות מלאה ובלעדית לפצות כל אדם בגין כל נזק שיגרם בעקבות פרסום מידע או מתן גישה למידע אסור על פי דין; כמו-כן מוותרת החברה מראש על כל טענה כנגד הנהלת בתי המשפט בעניין המידע שיועבר אליה ומשחררת אותה מכל חבות אורחית שעניינה המידע האמור כלפי כולי עלמא. ידוע לי, כי היה והוגש כנגד מדינת ישראל תביעה בגין מידע שהועבר לרשות החברה ושפורסם על ידה, או שהנהלת בתי המשפט תידרש לפצות צד ג' בגין נזק שנגרם לו בגין פרסום כאמור, תהיה הנהלת בתי המשפט, רשאית להפעיל התחייבות זו לשיפוי ולדרוש מהחברה לשפותה בגין כל סכום שישולם כפיצוי לתובע או למלין.
12. במקרה של שיבוש או האטה בכיצועים של אתר האינטרנט או מאגר המידע בעקבות מתן הגישה לח"מ, רשאית הנהלת בתי המשפט להורות על מניעת הגישה או על הגבלתה, כפי שתמצא לנכון

על החתום:

חותמת החברה

חתימת יד

תאריך:

מכתבו של כבי השופט (בדימ') מ'

גל, מיום 5.8.2009

נספח מס' 22

עמוד 160

מכתבו של כבי השופט (בדימ') מ'

גל, מיום 5.8.2009

נספח מס' 22

עמוד 160

מערכת בתי המשפט
דוברות והסברה

ירושלים: ט"ו באב, התשס"ט
05 אוגוסט 2009

סימוכין: 10784209

אל:
תא כתבי המשפט הנהלה

הודעה לעיתונות

לידיעתכם מצ"ב מכתבו של מנהל בתי המשפט כבוד השופט משה גל לשופטים בעניין פגיעה בפרטיות
בפרסומים באינטרנט, אשר נשלח היום.

בברכה,

עוזר אילת פילו
דוברת מערכת בתי המשפט

שופטים נכבדים,

כפי הידוע לכם, במסגרת פומביות הדיון מתפרסמים פסקי דין והחלטות באתר האינטרנט של
הרשות השופטת וזאת בסמוך למועד חתימתם. הפרסום באתר מביא עמו, כמעט באופן מיידי,
פרסום במאגרים המשפטיים בתפוצה רחבה וכך גם בכלי התקשורת. הואיל ופסקי הדין
וההחלטות כוללים, לא אחת, מידע פרטי אודות המתדיינים, הנהלת בתי המשפט נאלצת
להתמודד עם ריבוי מקרים הולך וגובר של מתדיינים המליינים על הפגיעה בפרטיותם. במרבית
המקרים, פסקי הדין מתפרסמים כדין ולא מתקיימת הצדקה משפטית לאסור את פרסום עצם
קיומו של ההליך המשפטי או פרטים מזהים אודות בעלי הדין. עם זו, אנו עדים לא אחת
להחלטות הכוללות פרטים אשר ספק אם יש צורך משפטי באזכורם, לרבות ובמיוחד נוכח
הפגיעה האפשרית בפרטיותם של בעלי הדין.

לשימת לבכם, לאחרונה החלה המזכירות לעיין על גבי הזימונים הודעה כללית שלפיה פסקי
הדין מתפרסמים באתר האינטרנט, וזאת כדי לעודד את בעלי הדין החוששים מפרסום מידע
רגיש, לפנות לבית המשפט מבעוד מועד ולבקש את מניעת הפרסום. הודעה דומה מתפרסמת
באתר האינטרנט של הרשות השופטת.

מערכת בתי המשפט

דוברות והסברה

עם זו, נראה כי החריגים לפומביות הדין הקבועים בסעיפים 68-71 לחוק בתי המשפט, אינם מותאמים לעת הנוכחית, המתאפיינת בזרימת מידע חופשי ומהיר וכי הדין אינו מספק מענה הולם לבעיה שמתעוררת. לאור זאת, יש בכוונתי לפנות בעניין זה לשר המשפטים על מנת שתיערך בחינה מחודשת של הסוגיה בכללותה ויינתנו כלים משפטיים לצמצום הפגיעה במתדיינים.

נוכח דברים אלה, נבקש את שימת לבכם בעת כתיבת החלטות לעניין איזכור פרטים אישיים שאין חובה בהם ואשר פרסומם עלול לגרום לפגיעה בפרטיותם של המתדיינים.

בברכה,

משה גל

מנהל בתי המשפט